

Delavci LIK Savinja pred stavbo občinske skupščine

Okoli 800 delavcev Savinje je minuli petek pred stavbo celjske občinske skupščine protestiralo proti uvedbi stečaja za tozde njihove tovarne. To pot ni šlo za plače. Šlo je za pravico do dela in za prizadevanja, da obdržijo svojo tovarno.

RADO PANTELIČ

»Mi nismo številke, mi smo ljudje!«

Delavci Savinje so na protestnem shodu pred celjsko občinsko stavbo zahtevali ohranitev tovarne

Pred celjsko občino so se v petek zbrali na protestnem shodu delavci Lesno industrijskega kombinata Savinja. Za ta korak so se odločili, ker večmesečna prizadevanja celjske občine za sanacijo delovne organizacije niso dala zelenih učinkov. Celjski in žalski izvršni svet sta zato predlagala celjskemu temeljnemu sodišču stečaj štirih kombinatovih tozdov. Gre za tozde Žaga, Furnirnica, Pohištvo Celje in Pohištvo Šempeter.

Stečaj pomeni, da se bo na celjski Skupnosti za zaposlovanje znašlo več kot štiristo delavcev, ki zaradi invalidnosti in neustrezne izobrazbe nimajo veliko možnosti za drugo zaposlitev. Tudi zaradi neugodne starostne strukture, povprečna starost delavcev v Savinji je namreč 45 let. Delavci so zaradi tega ogorčeni in prizadeti. Zahtevajo delo za vse, ki bodo ostali brez zaposlitve ter odgovornost tistih, ki so krivi za nastali položaj. Nočejo socialne podpore, hočejo delo. Zadržati hočejo tovarno.

Delavci ocenjujejo, da jim je družba obrnila hrbet in jih prepustila samim sebi. V protestnem pismu, ki ga je na petkovem shodu prebral njihov sindikalni predstavnik, so zapisali, da je delovna organizacija več kot trideset let izpolnjevala vse družbene obveznosti in dajala svoj delež za napredek in razvoj tako celjske kot širše družbenopolitične skupnosti. Zato se jim zdi krivično, da bi jih zdaj izenačili z brezposelnimi. Zlasti zato, ker za skorajda nerešljiv položaj delovne organizacije niso krivi sami, temveč bivše vodstvo tega celjskega kombinata, ki so ga predlagali na občini.

Celjski občinski funkcionarji so dali delavcem na petkovem protestnem shodu v glavnem v vsem prav. Zavzeli so se za strpen dialog in zagotovili delavcem, da so v celjski družbenopolitični skupnosti narejeni vsi, kar je bilo v njihovi moči, da bi rešili ta Slovenijalesov kombinat s sanacijo, vendar so bili vsi skupaj prešibki. Skupaj z delavci so ugotovili, da problem presega občinske meje. Dogovorili so se, da se bodo ponovno srečali v ponedeljek zjutraj v delovni organizaciji.

Delavci so ob tem zahtevali, da se razgovora udeležijo tudi predstavniki širše družbenopolitične skupnosti, tako iz republiške kot zvezne ravni. Če njihovim zahtevam ne bo ugodeno, so pripravljene stati pred občino vsak dan. Nato so se disciplinirano vrnili na delo.

Ponedeljkom izredni zbor v Lesno industrijskem kombinatu Savinja ni izpolnil pričakovanj delavcev tega celjskega kolektiva. Zbora so se sicer udeležili Uroš Slavinec, predsednik Republiškega komiteja za industrijo in gradbeništvo, Karel Lipič, sekretar Republiškega odbora sindikata delavcev gozdarstva in lesarstva ter Ivan Petauer, podpredsednik poslovnega odbora sozda Slovenijales in nekdanji direktor Savinje, ki pa tako kot celjski občinski funkcionarji delavcem niso mogli celovito odgovoriti na njihova vprašanja.

Zagotovili so jim, da bodo naredili vse kar je v njihovi moči, da bi preprečili najbolj grobo obliko stečaja. To je tako imenovani liciacijski stečaj, ki pomeni demontažo strojev in razprodajo Savinje. Nobene možnosti pa ni, da bi preprečili liciacijski stečaj celjskega tozda Pohištvo. Zagotovili so jim tudi, da bodo dobili vsi delavci ustrezne službe. Če-

prav je to v nasprotju z veljavno zakonodajo, bodo skušali posameznim delavcem omogočiti, da se predčasno upokojijo. Naredili bodo vse, da bodo v drugih delovnih organizacijah ravnali z delavci, ki bodo iskali novo zaposlitev, človeškemu dostojanstvu primerno. Majda Meštrovič, sekretarka celjskega sindikata, je k temu dodala, da bodo v sindikatu tokrat odstopili od načela o produktivnem zaposlovanju in bodo od drugih delovnih organizacij zahtevali, da zaposlijo delavce Savinje.

(Naprej na 5 strani)

»Samo delo in znanje nas lahko rešita«

Nt na obisku pri Albinu Vipotniku - Stergarju. Stran 13.

Smetna vojna še ni končana

Krajani Bezine zavrnili razgrnitev načrta za deponijo smeti v svojem kraju. Stran 6.

Bo veter pihal po praznih ulicah?

V rubriki Iz dveh zornih kotov razmišljanja Velenčanov o načrtih rudnika in Teš. Stran 3.

Sejem idej in patentov v Celju

Čeprav so lani delavcem Zavoda Golovec nekateri očitali, da zanemarijajo ostalo dejavnost na račun sejmskih prireditvev, pa temu ni tako.

Že razrez fonda rednih delovnih ur zaposlenih pokaže, da na sejmske prireditve odpade le 5 odstotkov delovnih ur, nekaj nad 10 odstotkov je namenjenih kulturno-zabavnim prireditvam, več kot 80 odstotkov pa športno-rekreativni dejavnosti. Sejmskih prireditvev tudi v prihodnje v Celju ne bodo širili, konec maja pa bodo v Zavodu Golovec prvič pripravili sejem idej in patentov.

Gre za »Prvi jugoslovanski sejem idej, patentov ter programov iz obrti in trgovine za industrijo in obrt«, ki mu bodo dodali še salon poslovnih daril. Sejem idej in patentov, ki bo v Celju od 26. do 29. maja, pomeni nekakšno nadgradnjo, vsekakor pa obogatitev mednarodnega obrtnega sejma. Sicer se pa organizatorji ne nameravajo ustaviti že ob samem prikazu patentov, inovacijske dejavnosti in računalniških programov, ampak želijo s posvetovanji vzpodbuditi razprave o potrebnosti in uporabnosti novih idej v informatiki, trženju in raziska-

vah. Na posvetovanjih bodo spregovorili tudi o prijavi in zaščiti patentov ter uporabnosti računalniških programov v proizvodnji. Pri tem bodo dali poudarek drobnemu gospodarstvu, v času specializirane poslovne sejske prireditve pa bo dovolj priložnosti tudi za trgovino, ki bo lahko drobnemu gospodarstvu ponudila kooperacijske proizvodne programe.

Doslej so v Zavodu Golovec razposlali že več kot 500 poslovnih vabil za novi sejem, prejšnji teden pa so pričeli tudi z dogovori. Odziv je bil še posebno dober v jugoslovanskih patentnih uradih, kjer so takšen sejem že dolgo pogrešali. Organizatorji novega sejma - Zavod Golovec, Medobčinska gospodarska zbornica Celje in Zveza obrtnih združenj Slovenije - pa pričakujejo največ od prireditve prav za drobno gospodarstvo. V Sloveniji je namreč že zdaj precej obratov valnic in delovnih organizacij drobnega gospodarstva, ki imajo svoje poslovanje vodeno z računalniki, organizatorji sejma pa želijo računalniške programe pripeljati še v vodenje in nadzor proizvodnje.

IVANA FIDLER

Okolje še nima svoje cene

Na območnem posvetu Ekologija-energija-varčevanje so se, tako kot drugod po Sloveniji, prejšnji teden zbrali tudi predstavniki osmih občin celjskega območja. V pripravi na republiško problemsko konferenco naj bi govorili o ekoloških problemih svojih okolij, možnostih njihovega reševanja. Ocenili naj bi tudi možnosti prestrukturiranja gospodarstva, ki bi trošilo manj energije in bilo ekološko manj oporečno. S tem pa naj bi opredelili tudi naš nadaljnji energetski razvoj.

Predstavniki občin celjskega območja so na posvetu, ki ga je sklical medobčinski svet SZDL, govorili predvsem o ekologiji, manj pa o drugih dveh temah, ki sta že pomembnejši za naš obstoj. Tako so najprej pred-

stavili zadnje zbrane podatke o onesnaženosti območja. Gre za rezultate lanske letne analize o ekološki bilanci Celja in govorijo, da se pri nekaterih vrstah onesnaževanja položaj izboljšuje, drugod pa slabša. Tako za zrak ugotavljajo, da so bili leta 1975 v četrtem razredu onesnaženosti Celje, Radeče in Štore, danes pa sta v tem razredu še vedno Celje in Radeče, pa tudi Zavodnje nad Šoštanjem. Večina ostalih krajev je v tretjem razredu, medtem ko so v drugem le še Šmarje, Rogaska Slatina, Titovo Velenje in Šoštanj. Zadnji dve mesti nekoliko preseščata, vendar je zadeva jasna, če vemo, da veter odnese 120.000 ton žveplovega dioksida iz Termoelektrarne Šoštanj, kolikor ga ta spusti v zrak letno, drugam. Podatki so zaskrbiljujoči, saj »pridela«

celotno celjsko območje nekaj več kot 10 tisoč ton žveplovega dioksida letno.

Nič kaj spodbudno ni stanje voda. Biološko mrtve so na primer Paka pod Šoštanjem, Mestinjsčica pod Vitalom, Šmarski potok pod Šmarjem, Vzhodna Ložnica in Rečica pod Rudnikom Laško. V četrtem kakovostnem razredu pa so: Sotla, Ratanski potok, Voglajna, Pešnica, Kozarica...

Vsaj v Celju so v zadnjih letih uspeli stanje izboljšati, vendar zaskrbnjujejo podatki o fluoridih iz Ema, ki ostajajo velik problem. Ob tem pa je še cela vrsta drugih strupenih snovi v zraku, za katere pa niti ne vemo, saj jih nihče ne meri. To pa bi morala biti naloga vsake delovne organizacije.

(Nadaljevanje na 2. strani)

SUPER MODEL

formulq 88

Politika čistih računov v (in ob) ustavi

Se preden so sploh znane natančnejše opredelitve nekaterih navedb iz predloga, da se začne postopek za spremembo jugoslovanske ustave, se je zlasti javno mnenje v Sloveniji dokaj prizadeto začelo vpraševati, kaj v resnici lahko prinesejo ali pa kaj že zanesljivo napovedujejo zamišljene spremembe. Nič čudnega in nič nenavadnega. Krizni čas pogloblja razlike v pogledih federalnih enot na posamezne rešitve v ekonomskem in političnem sistemu. Zadnji dve leti sta nedvoumno pokazali, da najmanj razviti deli Jugoslavije omahujejo tako pri nujnem zasuku k realni ekonomiji kot pri tem, ali se naj krepi vloga federacije ali pa vloga republik in avtonomnih pokrajin.

Ocena je kar dobro znana in ni daleč od resnice. Nekatere federalne enote, ki so na robu finančnega zloma, vidijo predvsem v nadaljnji centralizaciji sredstev in odločanja edino pot za izboljšanje lastnega položaja. Namesto realne ekonomije in dosledne izpeljave ekonomske politike, ki bo pokopala slabo in nerentabilno delo, naj bi država z administriranjem uravnavala konfliktne na trgu in na posameznih po-

dročjih družbenega dela in življenja. Torej – več normativizma, več birokracije, nekakšna restavracija sistema, ki je že tudi v jugoslovanski socialistični praksi zgodovina. Naj bi bil zgodovina, saj se je pokazal kot neučinkovit in se od njega poslavljajo tudi države realnega socializma.

Ni mogoče reči, da si marsikje v Jugoslaviji ne želijo vračanja nazaj. To je realnost današnjega časa.

Prav zato je upravičena zahteva po jasnejši opredelitvi tistih zamisli iz predloga, kjer se že zdaj vsiljujejo pomisleki. Z vidika Slovenije, kar pa ne

pokrajin, ki zahtevajo nacionalno in kulturno samobitnost narodov in narodnosti, zlasti pa to, kdo bo odločal o presežni vrednosti delavskega razreda v federalni enoti. Politika čistih računov lahko edina utrjuje samoupravni položaj delavca v tozdu, enako pa take družbenoekonomske odnose v Jugoslaviji. Takšna politika bo onemogočala mednarodne razprtije. Zelo dobro je, ker slovenska stališča do predloga za ustavne spremembe stalno naglašajo odgovornost republik in pokrajin do lastnega razvoja, hkrati pa tudi do razvoja celotne jugoslovanske socialistične skupnosti.

Narobe bi bilo vnaprej graditi kakršnekoli domneve, dokler niso predložena stališča bolj pojasnjena, kot so zdaj. Merilo za izboljšanje ustave je najbrž znano – učinkovitejši ekonomski in samoupravni sistem, več demokracije in več prostora raznovrstni iniciativi. V tem okviru je dobrodošla pobuda za povečanje zemljiškega maksimuma, za večji razmah zasebne in družbene obrti, pa tudi za jasno besedo o tem, kako razumeti družbeno lastnino in kako z njo delati.

J. V.

KOMENTIRAMO

more biti samo slovenska posebnost, je posebej važno premisliti tezo o enotnih temeljih davčnega in izobraževalnega sistema, pa tudi vse tisto, kar se nanaša na zakonodajno politiko. Tudi Slovenija se na primer zavzema za večjo učinkovitost federacije. Toda to ne pomeni, da naj bi federacija prevzela naloge, ki so v pristojnosti republik in

V boj proti smetem

Problematika odstranjevanja odpadkov v konjski občini postaja iz leta v leto večja predvsem v novih in na novo nastajajočih urbanih naseljih. Čeprav v občini že imajo odlok o obveznem odlaganju in odvozu smeti, ga bo potrebno dopolniti in kot osnutek, oziroma delovno gradivo, so ga obravnavali tudi na seji izvršnega sveta, ki je bila 11. marca.

V konjski občini zbira-jo in ovajajo odpadke v tretjini vseh krajevnih skupnosti z večjimi centri, s skupno okoli 14 tisoč prebivalcev. Drugod so smeti nadležne. Krajani pa so si ustvarili številna črna odlagališča za smeti, ki turistično razvijajo občini nikakor ne morejo biti lepo oglevalo. Število črnih odlagališč se nenehno večja, so opozarjali tudi na izvršnem svetu in opozorili na črno smetišče v Zbelovem pod viaduktom, v Konjski vasi, ob vznožju Konjske gore, Krizevcu, Skalcah in še drugod.

Ker večina občanov uporablja za pitno vodo podtalnico, ki jo lahko neurejena odlagališča onesnažijo, bo treba te črne točke čimprej odstraniti in bolje organizirati odvoz smeti. Proučiti bo potrebno možnosti za organiziran odvoz odpadkov za vsa strnjena naselja v občini, vključno z RTC Rogla. V tem smislu naj bi iz delovnega gradiva nastal nov osnutek odlaka, ki naj predvideva, da bi odvažali smeti še iz Zbelovega, Tepanja, Žić, Drazje, vasi, Stranic, Dobrave, Radane vasi, Gabrovnika, Bezine in Polen.

Na izvršnem svetu pa so opozorili, da bo potrebno točno opredeliti, katere hišne številke pridejo v poštev za odvoz smeti, kajti v vaseh je veliko kmetij, kjer organskih odpadkov skoraj ni. Izvršni svet je predlagal, naj to delovno gradivo obravnavajo po vseh krajevnih skupnostih in se tako vključijo v boj proti črnim odlagališčem in onesnaževanju narave.

MATEJA PODJED

Okolje še nima svoje cene

Regijski posvet so posvetili vprašanju ekologije

(Nadaljevanje s 1. strani)

V razpravi, ki je sledila uvodnemu poročilu, so bili precej glasni predstavniki velenjske občine (o tem obširneje v rubriki Iz dveh zornih kotov).

Predstavniki Šentjurja je v razpravi ugotovil, da je zrak v kraju onesnažen predvsem zaradi individualnih kurišč in predlagal Emu izdelovanje fluidnih kotlov tudi za manjša gospodinjstva. Predstavniki laške občine pa je zahteval, da mora biti Sava vsaj za stopnjo čistejša, da bodo pristali na gradnjo HE Vrhovo.

O umiranju gozdov je spregovoril predstavnik Gozdne gospodarske iz Nazarij. Po njihovih podatkih je bilo leta 1985 poškodovanih 37 odstotkov gozdov na njho-

vem območju, od tega večina v velenjski občini. Do konca leta naj bi se to stanje tako poslabšalo, da bo poškodovanih več kot 80 odstotkov gozdov njihovega gozdarskega območja.

V razpravi so nato opozorili še na problem odlaganja odpadkov, zlasti nevarnih. Nekateri pa so govorili tudi o rabi in varčevanju energije. Tako po porabi ne odstopamo od republiškega povprečja, razvijamo pa tudi alternativne vire. Že z manjšimi ukrepi pa bi lahko za 30 odstotkov zmanjšali porabo energije in emisije in to v zelo kratkem času. Vendar delovne organizacije niso motivirane za varčevanje, ker energija nima prave cene. Osnovna naloga je prestrukturiranje proizvodnje, ki bo porabila manj energije in bo pro-

duktivnejša, to pa bo pomenilo tudi več denarja za reševanje ekološke problematike. Delegati s celjskega območja, ki bodo sodelovali na problemski konferenci v Ljubljani, pa naj bi se zavzeli za ničelno oziroma mehko

Območni posveti na temo Ekologija-energija-varčevanje so priprava na republiško problemsko konferenco, ki jo bo aprila pripravila RK SZDL v Ljubljani.

varianto razvoja energetike, ka pomeni, da moramo z obstoječimi zmogljivostmi razvijati naše gospodarstvo, z varčevanjem na vseh področjih pa najti nove kilovate.

T. CVIRN

Pester sedmi festivalski dan

Program ob Štafari mladosti na Celjskem

Štafari mladosti bo letos v Sloveniji od 21. do 27. marca v obliki sedmih festivalskih dni, ki imajo enega ali več prizorišč. Za naše območje je najpomembnejši zadnji festivalski dan, ko bo v Titovem Velenju zaključek poti štafete po Sloveniji.

Program, ki ga bodo ta dan v Titovem Velenju pripravili, bo predstavil prizadevanja mladih iz vseh občin našega območja. Zvrstile se bodo

okrog mize, stojnice, koncerti, razstave... istočasno pa bodo številne prireditve tudi v posameznih občinah.

Program prireditev se bo torej pričel v petek, 27. marca ob 9. uri na Titovem trgu. Rudarska godba bo najprej pripravila promenade koncert, ob 10. uri pa se bodo pričele vse ostale prireditve. Na Titovem trgu bo kulturni program z nastopom folklorne, pevske zborov, ansamblov, plesnih skupin, lutkarjev, recitatorjev in vojaških

ansamblov. Pred Rdečo dvorano bodo svoje stojnice postavili ekologi, mirovniki, klubi OZN... V Kulturnem domu pa bo v tem času občinska revija Naša beseda.

Mladi pripravljajo ob sprejemu štafete mladosti tudi nekaj aktualnih okroglih miz, na katerih bodo razpravljali o ustanavljanju novih enot drobnega gospodarstva. Menijo namreč, da so male, visoko-tehnološko opremljene proizvodne enote ključnega pomena za premagovanje naše krize. O ekologiji, energiji in varčevanju bodo govorili v prostorih Rudnika lignita, v Glasbeni šoli pa o položaju delavcev iz drugih republik. Predstavili bodo rezultate socioloških raziskav, svoje izkušnje pa bodo povedali tudi delavci sami.

Dopoldne se bodo zvrstile še projekcije filmov za mlade, odprli bodo razstavo fotografij in likovnih ter literarnih del na temo Mir in razorožitev v svetu. Ekologi pripravljajo mirovni pohod iz Šoštanja do Termoelektrarne naprej v Titovo Velenje, poldne pa bo še tek po ulicah Titovega Velenja in nato večerni koncerti znanih skupin iz Slovenije.

TC

IZJAVE, MNENJA...

Albert Lebič, član začasnega KPO LIK Savinje o aktivnostih, ki bi olajšale delavcem postopek za morebitno uveljavljanje denarnega nadomestila:

»Skupaj s skupnostjo za zaposlovanje evidentiramo vse zaposlene kot iskalec zaposlitve, ne glede na to ali bodo ostali tu ali pa bodo dobili pravočasno kakšno drugo zaposlitev. Pripravljamo vso potrebno dokumentacijo za uveljavitev denarnega nadomestila, tako da od zadnjega osebnega dohodka do prvega denarnega nadomestila na bi minilo več kot mesec dni. Hkrati pa bomo delavcem prihranili čas in poti od urada do urada, kjer naj bi zbirali vso potrebno dokumentacijo za vlogo za denarno nadomestilo.«

Darka Domitrovič-Uranjek iz Razvojnega centra v Celju o ekologiji in energiji:

»Ko se lotimo reševanja ekoloških problemov, gre za več faz. V prvi za vgrajevanje čistilnih naprav v energetiki in industriji, v drugi fazi pa za prestrukturiranje naših tehnologij. V Sloveniji namreč nimamo dovolj energije in lastnih surovin, zato si v bodoče ne bomo mogli privoščiti proizvodnje, ki bi na enoto proizvoda potrebovale veliko energije in surovin. Kar imamo pri nas, je znanje, ki ga moramo uporabiti pri prestrukturiranju v našo tehnologijo in tako ustvariti večji družbeni proizvod. Z njim bomo lahko sanirali posledice našega neodgovornega odnosa do okolja. Ekologijo obravnavati kot nekaj samostojnega je namreč povsem nezdružljivo. V zadnjem času se zavemo, da je to dejavnik, ki stane precej denarja, v preteklosti pa smo se do okolja, energije in surovin obnašali neodgovorno predvsem zato, ker te niso imele prave ekonomske vrednosti.«

Jože Kovačič, delegat občinske zdravstvene skupnosti Šmarje pri Jelšah in republiške zdravstvene skupnosti, o izgubi v šmarnem zdravstvu in sedanjem sistemu solidarnosti.

»Treba je vedeti, da je občina Šmarje pri Jelšah med tistimi, ki imajo okoli 60 odstotkov kmečkega prebivalstva, kar močno obremenjuje stroške zdravstvene skupnosti. In vedeti moramo tudi to, da so nekatere občine, kot sta Ljubljana in Kranj, ki imata le po en odstotek kmečkega prebivalstva. Zelo pomembno je tudi dejstvo, da se z območja občine Šmarje vozi na delo v druge občine kakšnih 2600 delavcev, predvsem v Brežice, Sentjur, Celje, in da tam ustvarjajo dohodek. Ko pa se upokojijo, koristijo ti delavci in njihove družine zdravstvene usluge v domači občini. In to je ravno tisto, kar bi morala tako imenovana solidarnost pokrivati. In če je to tisto, potem to ni solidarnost, ampak je to vračilo za minulo delo tistim, ki so delali v drugih občinah.«

Jure Pokorn, glavni direktor Konusa Slovenske Konjice o kadrih:

»Delovno organizacijo moramo jemati kot živ organizem in pri snovanju programov videti v bodočnost. To pa je odvisno predvsem od dobrih strokovnih kadrov. Strokovnjaki in znanstveniki bi morali bolj kot v institutih delati v tovarnah, kajti znanje se mora materializirati. V Konusu veliko vlagamo v znanje, v kadre. Trdim, da so mladi strokovnjaki, ki prihajajo z univerz, dobro podkovani v znanju, vendar jih je po drugi strani treba še formirati in jim privzgojiti nekatere navade. Pri nas ima vsak strokovnjak, ko pride v delovno organizacijo, svojega mentorja dve do tri leta.«

Janez Živko, direktor Gorenje Glin Nazarje o proizvajalcih strešnih oken, ki naj bi jih bilo vedno več:

»Proizvodnja strešnih oken ne zahteva velikih naložb in vsaj v tem smislu pri tistih, ki se odločajo za to ni posebnega tveganja, po drugi strani pa je ta proizvodnja akumulativno izredno dobra. Tudi proizvodnja ni posebej zahtevna. Strešna okna proizvajajo pri nas EKO iz Titovega Velenja, Kovinoplastika Lož in sedaj še mi, vem pa, da bi se nam radi pridružili mnogi novi proizvajalci, kar seveda ne bi bilo dobro. Tudi zato, ker je poraba teh oken v Jugoslaviji izredno majhna. Mi se v odnosu do prvih dveh proizvajalcev obnašamo fair in na domačem tržišču jima ne konkuriramo, saj doma nismo prodali še niti enega takšnega okna.«

V spomin OF in vasi, ki je ni več

V laški občini so se odločili, da bodo letos ob dnevu osvobodilne fronte odkrili spominsko obeležje ustanovnemu sestanku okrožnega odbora OF za celjski okraj. Bilo je to 6. julija 1941 leta v domačiji Blaža Kurnika na Govcah v Rečici pri Laškem. Spominska plošča, ki bo na lovski koči, naj bi prihodnje rodove spominjala tudi na Govce, vas, ki je ni več. Pred leti se je pogreznila zaradi rudarskih jam, med vojno pa je dajala zatočišče partizanom in aktivistom OF.

VVE

Naša beseda '87

V Celju je že sestavljen program letošnje občinske Naše besede. Organizira jo Občinska konferenca ZSMS in ZKO Celje ob sodelovanju občinske Zveze prijateljev mladine in sveta Zveze sindikatov.

Prijavljenih je 22 mladinskih skupin. Prireditev bo v Celju v sredo, 25. in v četrtek, 26. marca v pionirskem domu Cvetke Jerinove, v petek 27. marca pa v kulturnem domu v Trnovljah vsakič ob 9., 11. in 13. uri. Strokovna delovna skupina Področnega združenja gledaliških skupin celjskega območja, ki bo spremljala prireditev, bo posamezne dosežke predlagala v program medobčinskega srečanja Naša beseda '87, ki bo 10., 11. in 12. aprila v Zalcu, na Polzeli in v Grižah.

Z. B.

IVANA FIDLER

IZ DVEH ZORNIH KOTOV

Bo veter pihal po praznih ulicah?

Z javno razpravo, ki jo je konec februarja odprlo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje, se bodo prebivalci Šaleške doline opredelili do pobude sozda Rek in Elektrogospodarstva Slovenije, ki sta predložila idejni projekt gradnje bloka Termoelektrarne Šoštanj 5 ter odpiranja jame Šoštanj.

Javna razprava naj bi ob tehničnih in družbenoekonomskih vidikih potrebnosti nove naložbe razgrnila tudi ekološke, ekonomske, kadrovske, sociološke in prostorske vidike načrtovanih investicij. Z mnenjema za in proti gradnji novih objektov, ki sta jih dala Franc Avershek, član KPO SOZD Rek, zadolžen za razvoj, ter Vane Gošnik, član sveta za varstvo okolja pri OK SZDL Velenje, tudi v našem uredništvu odpiramo široko paleto vprašanj okoli (ne)potrebnosti nove naložbe in katerih razrešitev naj bi prispevala tudi k temu, da bi se na aprilski republiški problemski konferenci o okolju, varčevanju in energetiki Velenjčani pojavili z jasnimi stališči in opredelitvami do nadaljnjega razvoja energije.

Franc Avershek: »Če gledamo celotno energetiko v Sloveniji ter vlogo in mesto sozda Rek v njej, potem danes pravzaprav ni nobene alternative. V vseh planih je predvideno, da bo v Šaleški dolini izkopano toliko premoga kot sedaj in da bo od tu prihajalo vsaj toliko energije kot sedaj. V tem je tudi vzrok, zakaj energetiko graditi še naprej in zakaj moramo novi investiciji, takšno je namreč mnenje revizijskih komisij in republiške komisije za oceno investicij, obravnavati vzporedno. K temu je treba dati še nekaj pojasnil. V dolgoročnih planih do leta 2020 je predvidena letna proizvodnja premoga 4,9 milijona ton, kar temelji na zalogah tistega premoga, ki ga s sedanjo tehnologijo znamo kopati (okrog 250 milijonov ton), če bomo uspešno končali študijo varnega odkopavanja pod vodnosnimi plastmi, pa se bodo zaloge še nekoliko povečale. Pri planirani proizvodnji te količine zadoščajo za 50 let. Glede na to, da gre za nizkokaloričen premog, ki cenovno ne prenese daljših transportnih poti, (čeprav to sami negiramo z »uvozom« takšnega premoga iz Srbije) računamo, da bi ga pokurili tu, v tej dolini, ter ga pretvorili v termoelektrično energijo, kar je s stališča stroškov in ekologije najugodnejše. Saj vemo, da je električna energija najbolj čisti vir, seveda za tistega, ki jo uporablja in ne za proizvajalca.

Če bi hoteli vse to narediti, bi nam že leta 1994 v sedanjem rudniku primanjkovalo odkopne fronte, začeti bi torej morali zmanjševati proizvodnjo ali pa odpreti jamo Šoštanj. Z izgradnjo jame pa bi morali pričeti že danes, če hočemo zagotoviti kontinuiteto proizvodnje tudi po letu 2000. Če hočemo to energijo pretvoriti v elektriko, je treba stare bloke 1,2 in 3 (skupne moči 135 MW) zamenjati. Idejno zasnovano tega projekta je naredil inštitut Milana Vidmarja z Ljubljane.

ne, predvideli pa so izgradnjo 300 megavatnega bloka. Vsi izračuni v Sloveniji namreč kažejo, da je bolj kot energija sama problematična njena moč, kar pomeni, da v določenem trenutku, ko so drugi izpadi, rabimo moč in energetski blok takšne moči. Problem je seveda, ker bi bila skupna moč elektrarne 900 MW.

V povprečju bi sicer pokurili toliko premoga kot sedaj, ker bi elektrarna pogostje stala, vendar pa, v konicah bi obratovali polno, z 900 MW, kar za ekologijo ni nič dobrega. Kljub temu, da bi bil novi blok z ekološkega stališča projektiran na visokem nivoju, kar 80 odstotkov SO₂ bi se namreč čistilo, bi ob polnem obratovanju vseh blokov še vedno kršili mednarodno konvencijo, ki zahteva do leta 1993, 30 odstotno zmanjšanje SO₂. Vendar, treba je povedati tudi to: če bi več premoga odpeljali iz doline ter ga namenili za široko potrošnjo, to z vidika uresničevanja mednarodne konvencije za Slovenijo nič ne pomeni, kajti ravno tako bi bil skuren v Sloveniji. Učinke, ki bi nekaj prinesli dolini, je torej treba iskati drugje, predvsem v izgradnji in nameščanju čistilnih naprav, ki pa jih, zaradi postopka gradnje do leta 1993 tudi ne bomo imeli.

Preden navedem bistvena argumenta za gradnjo, moram še podatek, da bo potrebno ob izgradnji 300 megavatnega bloka za nemoteno proizvodnjo premog pripeljati tudi od drugod, ter zagotoviti razkladalno mesto in novo železniško postajo, da vlakovi ne bo treba sestavljati recimo v Celju. Tudi to, ekološko gledano, seveda ni ugodno in predstavlja dodatno dilemo.

Argument za gradnjo je vsekakor cena. Če jame Šoštanj ne bomo odprli, se bo premog podražil za 20 odstotkov, ker je investicija zasnovana tako, da bomo nekatera osnovna sredstva, ki jih že imamo, prenesli vanjo.

Z jamo Šoštanj pa bi se cena povečala za približno 5 odstotkov, v kar so všteti vsi stroški za sanacijo celotnega ugrezninskega področja in povrnitev škode za rušitev približno 244 hiš in 46 kmetij. Naslednji argument, ki tudi ni zanemarljiv je, da bi ostalo približno 1000 rudarjev brez dela. To bi se sicer na nek način dalo premagovati z zmanjšanjem števila delovnih ur, z upokojitvami in nezaposlovanjem novih.

V tej investiciji smo zajeli vse tisto, kar bi se dogajalo na površini, torej, vse škode na površini bi lahko povrnili, v končni fazi pa bi dolino tudi rekultivirali. Razprava o tem seveda ni zaključena. Zmanjšanje proizvodnje bi seveda pomenilo začetek konca velenjskega rudnika. Pri tem je najbolj odprto vprašanje porabe premoga v tej dolini. Slovenija se je danes odločila, to pa ni naša odločitev, da bo v Velenje vozila drag premog od drugod in da bo zato dražja električna energija, ter da bomo cenejši domači premog dali v široko potrošnjo in tako malce ublažili problematiko oskrbe. Po mojem mnenju bi kazalo zmanjševati proizvodnjo in elektrarno oskrbeti zgolj z lastnim premogom, vendar o tem, namreč o energetski politiki, ne odločamo mi. Kot rečeno, vprašanja so odprta, znana so dejstva, da so po meritvah, ki jih opravljamo, koncentracije SO₂ že sedaj na nekaterih območjih nad dopustnimi mejami, znano je tudi dejstvo, da gre pri premogu za neobnovljiv vir. Več ga bomo prihranili za zanamce, bolje bo zanje.

Vsi predvideni hidroenergetski objekti na Savini in Muri bi bili po moči takšni kot Teš 5. Slovensko gospodarstvo in vsi skupaj, brez te energije ne bomo mogli, zato je moje mišljenje, energijo da, a ne za ceno umiranja gozdov. Ne vem, kaj bo prinesla republiška razprava o energiji, ekologiji in varčevanju, a mislim da je razprava potrebna. Prepričan pa sem, da vse tri variante predvidenega energetskega razvoja (trda, poltrda in mehka) vključujejo rudnik s kapaciteto, kakršna je sedaj, kar pomeni, da ne vključuje možnosti zmanjševanja proizvodnje v tej dolini.

teto, kakršna je sedaj, kar pomeni, da ne vključuje možnosti zmanjševanja proizvodnje v tej dolini.

Vane Gošnik: »Investitor, zaenkrat Elektrogospodarstvo Slovenije, potem ko bi stvar normalno stekla pa TES, v idejnem projektu za gradnjo novega bloka trdi, da dvakrat povečana moč novega bloka napram odpisanim trem ne bo šla na račun povečane obremenitve okolja. To utemeljuje z boljšo tehnologijo, boljšo izrabo vira energije itn. Proizvedba naj bi bila torej dvakrat večja, obremenitev okolja pa manjša. Že ta trditev je sporna. Očitno je namreč, da blokov 1, 2 in 3 ne bodo podrli, ker je to zelo drago, še več, ostali bodo v obratovalni pripravljenosti. V času konic in izpadov hidroenergije bodo tako obratovali vsi bloki in kljub čistili napravi na TES 5 okolje še bolj onesnaževali kot sedaj.

Poleg tega bo okolje bolj obremenjeno tudi z vplivi, ki danes še niso znani. Investitor se je namreč odločil za odžvepljevanje po tako imenovanem mokrem neregnerativnem postopku, ki sicer v dobri meri odžvepljuje pline, vendar pa rezultat tega odžvepljevanja niso produkti, ki bi bili uporabni, kot je to primer pri dražji regenerativni metodi, kjer je produkt žveplena kislina (ki pa je je po mnenju projektantov pri nas že dovolj). Kot stranski produkt predlagane metode bi nastajala sadra, ki naj bi jo odlagali tja kot pepel, ob tem, da niso znani učinki sadre na vode. Kakšni bodo torej ti vplivi in vplivi na talnico, je torej še vedno sporno vprašanje. Sporno je tudi, da bi Teš 5 rabil veliko vode, s tem, da investitor sploh ni seznanjen s kapaciteto vode v dolini in njeni okolici in lahko torej pride do velikih problemov pri oskrbi z vodo. Teš 5 naj bi za akumulacijo uporabljal šoštanjsko jezero, pri čemer je očitno, da bi prihajalo do ogromnih nihanj (4 do 5 metrov) gladine vode jezera, kar bi spet imelo neslutene posledice v krajini in tudi vodi. Da ne govorimo o odpadnih vodah, ki bi bile kisle, nasičene z raztopljenjo sadro in ki bi vsebovale trdne delce in kar je še posebej nesprejemljivo, tudi težke

kovine. Izdelovalec idejnega projekta pa omenja celo možnost iztoka PCB iz transformatorjev v Pako. Kaj to pomeni, smo se na primeru Krube že naučili.

Gradnja Teša 5 in jame Šoštanj se v tej dolini prikazuje kot golo dejstvo, v resnici pa se zdaleč ni tako. Namreč, možno gradnjo sankcionira republiški družbeni plan do leta 2000, ki v zvezi s Teš 5 govori tako, da bi ta lahko bil le eden od treh možnih objektov kontinuitete, poleg HE Idrije in Kosova C 3). To pomeni, da Šoštanj pet še ni uvrščen v prvo fronto energetskih novogradenj, sploh pa tudi ni uvrščen v srednjeročni plan do leta 1990.

Če Teš 5 ne bi gradili, sem prepričan, da bi postalo vprašljivo tudi odpiranje jame Šoštanj. Tu so sicer argumenti, da bi izgubilo delo okoli tisoč rudarjev. Pri tem smo v Velenju v prav posebni situaciji. Govorimo namreč o prestrukturiranju gospodarstva in prav Velenje je eden takšnih primerov, če izvajam Gorenje, kjer se dejansko izredno trudijo, da na tem področju ni premikov. Zakaj? Povežem to s tem velikim elektroenergetskim kombinatom, s katerim imamo zagotovljeno perspektivo za nadaljnjih 50 let in torej ne rabimo nikakršnega prestrukturiranja, češ, saj imamo kruh. Pri tem nas prav malo zanima, kaj bo po 40 letih, malo nas zanima tudi smotrna izraba tega neobnovljivega vira energije. Z današnjimi tehnološkimi postopki predelujemo premog v električno energijo z veliko izgubo energije. Ob omejitvi naravnih virov bi bilo smotrnejše čakati na to, kaj bo znano na tem področju še odkrila.

Pospešena eksploatacija daje potuho nadaljevanju ekstenzivnega razvoja v Sloveniji. Pri tem me najbolj skrbi, da se v tej dolini ljudje nekako kar sprizajni s tem, da je to že dejstvo, resnica pa je daleč od tega, pa četudi se idejni projekti delajo že za stvari, ki jih v srednjeročnem planu sploh ni. Mahanje z argumentom, da bi bile rudarjeve izgube delo, pa je tudi potuha temu, da se ne lotimo prestrukturiranja. Ravno REK namreč ne iz-

polnjuje tiste vloge, ki jo običajno od njega pričakuje, namreč, da ravno REK odpira perspektive in pomaga ali soinvestira pri nastajanju novih obratov, proizvođenj oziroma nadomestnih proizvođenj za taisti rudnik, ki bo umrl. V tej luči je velika demagogija govoriti o 1000 rudarjih, ki bodo izgubili delo. Kaj pa čez 30, 40 let, ko bo izgubilo delo še več rudarjev in ko se bo stanje okolja katastrofalno poslabšalo? Nihče ne želi delati v dolini, ki umira in zato se že danes dogaja, da strokovnjaki odhajajo, zato se mi zdi, da tisti, ki v tej dolini vidijo le za 40 let naprej, napak gledajo.

Izredno me tudi prizadene, da določenim silam v tej državi uspeva lokalizirati hotenje borcev za drugačno okolje na posamezne občine ali geografsko omejene celote. Za primer: prav malo nas skrbi, da je nad Jesenicami tak in tak zrak, malo nas skrbi, kaj bo s Pomurjem, malo nas recimo v Velenju skrbi kaj je s celjskim zrakom. Preveč smo lokalisti in zato je treba povedati, da Teš 5 in vsekakor je povezano z njim lahko pomeni kisla dež tudi za Celje, Ljubljano itn. S toplovodnim ogrevanjem, zato pa nimamo individualnih kuršč, imamo v Velenju še relativno dober zrak, zato pa pošiljamo kisli dež sosedom, gozdovi umirajo tu in drugod...

V Velenju se s Teš 5 in jamo Šoštanj spopadamo s posledicami in smo na videz postavljeni pred dejstvo, da moramo zmogljivosti povečevati, ker so tu pač surovine in ker te zahteve postavlja pred nas slovenska industrija, ki s Kidričevim in Jesenicami nadaljuje svoj ekstenzivni razvoj. A če govorimo o razvoju s takšnimi kapitalnimi naložbami, o čemer se je odločalo mimo nas, je ob tem, da denimo proizvodnja aluminija na svetovnem trgu pada, da cena pada, da nadomestjajo aluminij s plastiko in keramiko, to izredno sporna zadeva. Posebej še, ker se srečujemo z naravnimi omejitvami takšnega obsega, ko ge za biti ali ne biti. Če se bomo za ponujene projekte odločili, sem prepričan, da bo čez 40, 50 let, ko se bo nehala eksploatacija premoga, tukaj pihal veter po praznih ulicah.

POGLED V SVET

Pomlad velikih pričakovanj

Prizor bi bil še nedavno, pred pičlimi nekaj meseci tako rekoč nepojmljiv: predsednik ene supersile, Ronald Reagan, sprejme v Beli hiši sovjetske mornarje, ki so doživeli brodolom in so jih rešili njihovi ameriški kolegi. Prijazne besede, prijazen stiski rok. Tak obisk, tako srečanje so napovedali v Washingtonu.

Medtem zaseda v Moskvi ameriški podsekretar v zunanem ministrstvu Armacost in njegov sovjetski diplomatski kolega Voroncov. Tema pogovorov: priprava obiska šefa ameriške diplomacije Shultz v sovjetski prestolnici, prejko ne tudi debata o obrisih sporazuma obeh supersil o odstranitvi raket srednjega dosega iz Evrope. In nemara tudi možnost, da bi generalni sekretar KP SZ Mihail Gorbačov obiskal Združene države Amerike.

Optimistične napovedi, ki jih je v teh predpomladnih dneh slišati in brati iz Washingtona in Moskve, obsegajo tudi izjave ameriških krogov, da je sporazum možen zato, ker je sovjetska stran odstranila bistveno oviro za dogovor: sklenitve sporazuma o evroraketah ne pogojuje več z ameriško opovedo strateški obrambni pobudi (SDI), popularneje imenovano »vojna zvezda«.

V vlogi teh obetavnih napovedi sodi tudi članek vodilnega sovjetskega zuna-

njopolitičnega komentatorja Aleksandra Bovina, ki je zelo kritično – in doslej prvič v sovjetskem tisku – vzel na piko velikanske stroške razmestitve sovjetskih raket srednjega dosega SS-20 v Vzhodni Evropi pred leti, ko je bilo v Moskvi na krmilu še prejšnje vodstvo. Ta ukrep je silovito zaostрил odnose v Evropi in pripeljal do povračilnega ukrepa – do postavitve ameriških raket pershing in manevrirnih raket v Zahodni Evropi. Sovjetska politika je tedaj

Piše Jože Šircelj

prejkone domnevala, da se ji bo ob vprašanju namestitve ameriških raket posrečilo zanesti nesoglasje med zahodnoevropskimi državami, včlanjenimi v zahodni vojaški pakt, in Washingtonom. To je spodletelo, še več, grožnja s SS-20 je prinesla večjo strnjenost zahodnoevropskih zaveznikov okrog ZDA, razmerje vojaške moči na evropskih tleh pa je bilo dvignjeno na novo, višje, nevarnejšo raven.

Kmalu potem, ko je spomladi pred dvema letoma postal generalni sekretar sovjetske partije, je Gorbačov sprožil

vrsto predlogov, usmerjenih na omejitve oboroževalne tekme, zlasti jedrske. Prišlo je tudi do dveh sestankov z Reaganom, najprej v Ženevi, nato v islandskem Reykjaviku. Prvi je prinesel veliko optimističnih pričakovanj, drugi se je končal z neuspehom. Toda napovedi, da se bodo odnosi med supersilama spet močno ohladili, se niso uresničili. Niti stikov, potrgan v Reykjaviku, so razmerje kmalu spet povežavili in rezultat so napovedi, da bi ob letu osorej sporazum o raketah srednjega dosega v Evropi že lahko bil zrel za podpis.

Obe strani, oba voditelja takšen sporazum potrebuje. Vsaka seveda iz svojih posebnih razlogov. Gorbačov kot potrdilo, da njegova politika do ZDA ni bila nerealistična in da njeni rezultati lahko prinesejo vsaj delno razbremenitev pri velikanskih stroških za vojsko. Reagan po škandalih s skrivno prodajo orožja Iranu in finansiranjem nikaragovskih kontrarevolucionarjev z izkupičkom od te kupčije, nujno potrebuje velik mednarodni uspeh. To pa bi sporazum o evroraketah vsekakor bil.

Ob teh spomladanskih obetih pa je na koncu vseeno potreben – spričo številnih slabih izkušenj v preteklosti – kanček nezaupljivosti. Kaj pa če vse le ne bo šlo tako gladko, kot je videti zdaj in za zdaj?

Komisija za delovna razmerja

ZOŠ Celje, TOZD OŠ Štore

vabi k sodelovanju

učitelja razrednega pouka

za določen čas – nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu. Dela in naloge bo kandidat opravljal na podružnični enoti Kompole.

Interesenti naj oddajo pismeno vlogo s kratkim življenjepisom na komisijo za delovna razmerja ZOŠ Celje, TOZD OŠ Štore. Razpis velja do zasedbe.

Brez izgub le konjiško gospodarstvo

Nekrita lanska izguba regijskega gospodarstva znaša več kot 5 milijard in pol dinarjev, tekoče izgube pa je kar za dobrih 21 milijard dinarjev. Daleč največ izgube je ustvarilo gospodarstvo celjske občine, sledi pa mu velenjsko gospodarstvo. Brez izgube je poslovalo le gospodarstvo konjiške občine.

Celjsko gospodarstvo je lani ustvarilo nekaj več kot 3 milijarde 149 milijonov dinarjev izgube, tekoča izguba pa znaša 4 milijarde 641 milijonov dinarjev. Največ izgube je ustvaril Lesno indu-

strijski kombinat Savinja. Toper, Hmezdove celjske mlekarne in Izletnikov tozd delavnice so ustvarile približno šestino lanske skupne izgube celjskega gospodarstva. Približno tako je tudi glede tekoče izgube, s tem, da so med zgubarje uvrstili tudi Elektrovoz tozd Elektrodistribucija, tozd Livarna strojne litine in tozd Elektroplovž in aglomeracije storške železarnice.

V laški občini je lani ustvaril nekrito izgubo le Merxov tozd Savinja in sicer nekaj več kot 33 milijonov dinarjev. Tekočo izgubo pa so zabeležili; Lesninin tozd Bor,

TIM in KOG Laško. Skupaj z Merxovim tozdom Savinja znaša tekoča izguba nekaj več kot 831 milijonov dinarjev. V šentjurski občini imata nekrito izgubo Toprova tozda Moda in Elegant in sicer v skupni višini nekaj manj kot 170 milijonov dinarjev. Tekočo izgubo, ki znaša 622 milijonov dinarjev, pa sta s svojim deležem povečala še Emov tozd Kotli in Pozd Tajfun Planina.

Gospodarstvo šmarske občine je ustvarilo nekaj več kot 272 milijonov dinarjev lanske nekrite izgube in sicer Toprov tozd Konfekcija ter tozda Kmetijstvo in Kovi-

narstvo in servisi Hmezdovega Kmetijskega kombinata. Tekočo izgubo, ki znaša 698 milijonov dinarjev, pa so zabeležili še; tozdi Osnovne izdelave, Dodelava, Kristal in Dekor Steklarne Boris Kidrič iz Rogaške Slatine, Ikomov tozd Kovinarstvo ter Slovinov tozd Vital Mestinje.

V žalski občini imata lanko nekrito izgubo v skupni višini 741 milijonov dinarjev Savinjin šempeterski tozd Pohištvo in Hmezd Gostinstvo in turizem. Tekočo izgubo, ki znaša skoraj milijardo dinarjev, pa je ustvaril tudi DEM tozd Elektroprenos Podlog. V moziški občini

lanske nekrite izgube nima, tekočo izgubo, ki znaša nekaj več kot 67 milijonov dinarjev, pa je ustvaril RTC Golte Mozirje.

Lansko nekrito izgubo v velenjski občini, ki znaša milijardo 214 milijonov dinarjev, ima Gorenje Elektronika široka potrošnja. K tekoči izgubi, ki znaša več kot 13 milijard in pol dinarjev, pa sta poleg te Gorenjeve delovne organizacije največ prispevala šoštanjska termoelektrarna ter velenjski rudnik lignita. Manjši delež k tekoči izgubi sta prispevala tudi tozd Tehnološka oprema Elektrokovinarske opreme in Inženiring iz Titovega Velenja. Pri obeh skupaj gre za nekaj več 57 milijonov dinarjev tekoče izgube.

VILI EINSPIELER

Mlekarna še vedno brez uporabnega dovoljenja

Ob koncu lanskega leta so v žalski občini gradili petinštirideset gospodarskih in pet negospodarskih objektov v skupni predračunski vrednosti šest milijard dinarjev. Ob tem pa velja poudariti, da 23 objektov v predračunski vrednosti, ki predstavlja 58 odstotkov celote, gradi deset investitorjev s sedežem izven žalske občine.

Med naložbami v teku je tudi enajst objektov, ki so lani sicer že začeli obratovati, vendar za njih še niso izdana uporabna dovoljenja, kar velja tudi za mlekarno, ki obratuje že od leta 1984. Med največjimi naložbami velja omeniti razdelilno transformatorsko postajo Podlog, Hmezdovo skladišče za pripravo hmelja, izgradnjo primarne kanalizacije v Rušah in čistilne naprave v Kasazah, obnovo graščine Senek na Polze, nove proizvodne prostore za predelavo polivinilklorida Minerve, plinovod do tekstilne tovarne Prebold in drugo fazo plinovoda v Žalcu, saopostrežno trgovino Savinjskega magazina v Žalcu in seveda mlekarno. Vse te naložbe predstavljajo sedemdeset odstotkov skupne predračunske vrednosti vseh naložb v občini.

Ekonomska struktura naložb je ugodna, saj se je ob koncu leta kar 99,7% predračunske vrednosti objektov nanašalo na gospodarske naložbe, manj ugodna pa je tehnična struktura, saj se manjša delež opreme v korist gradbenih del, ki so zastopana kar s 60 odstotki. Sorazmerno ugodni so tudi viri financiranja, saj predstavljajo lastna in združena sredstva kar 78,6 odstotka, krediti pa le dobro desetino.

JANEZ VEDENIK

Stane Seničar, predsednik KPO Zlatarne Celje izroča dr. F. F. Eiffelu kipec »Izpiralec zlata«. To najvišje priznanje delovne organizacije Zlatarna Celje podeljuje poslovnim partnerjem, ki so bistveno vplivali na razvoj te delovne organizacije.

Razširjeno sodelovanje z Avstrijci

Med Zlatarno in Oegusso pogodba za nadaljnjih deset let

V Zlatarnah Celje so prejšnjo sredo podpisali 10-letno kooperacijsko pogodbo z avstrijsko firmo Oegussa z Dunaja in s priložnostno slovesnostjo obeležili dvajsetletno uspešno sodelovanje.

S to avstrijsko firmo so Zlatarne pričele sodelovati leta 1967, ko so uvozili prve količine srebrnih lotov za potrebe jugoslovanske predelovalne industrije. Že dve leti pozneje so bile Zlatarne zastopnik te firme za uvoz materialov za spajkanje in varjenje. Leta 1971. so odprli konsignacijsko skladišče v Zlatarnah, v naslednjih desetih letih pa so začeli iskati še druge možnosti za obsejstransko sodelovanje. Pred petimi leti so tako podpisali prvo pogodbo o dolgoročni proizvodni kooperaciji. Na osnovi intenzivnega raziskovanja in izmenjave izkušenj sta oba partnerja uspela izboljšati metode za izdelavo

materialov in najti nove postopke in legure, ki so rezultat višje stopnje obdelave.

»Sodelovanje s to avstrijsko firmo želimo s pomočjo nove kooperacijske pogodbe razširiti še na druga tehnološko razvojna področja,« pravi Stane Seničar, predsednik KPO Zlatarne Celje. »Obe firmi sta po svoji dejavnosti zelo sorodni. Pogodba sama in razgovor s predstavniki Oegusse so pokazali še na dodatne možnosti sodelovanja Zlatarn z njihovo zelo razvito tehnologijo na področju lotne tehnike, platinskega in dentalnega programa.

Mi ne bi priznali, da smo v primerjavi z Oegusso še nerazviti, vendar tudi mi njih marsikaj naučimo, a tudi mi se radi učimo. Predrago je, če želimo priti do nekaterih spoznanj na področju tehnologije zgolj z lastnimi kadri in raziskavami. Mislim, da je naš odnos

tudi v izmenjavi izkušenj in tehnološki pomoči zelo odprt.

Povezujejo nas tudi skupni interesi na jugoslovanskem trgu. Tudi v Oegussi spoznavajo, da tega trga ne

V dvajsetih letih sta Zlatarna in Oegussa skupno predelali 231 ton srebra v vrednosti 20 milijonov dolarjev. Vrednost letošnjega skupnega programa je 15 milijonov šilingov. Ocenjujejo, da ga bodo v celoti realizirali, saj je bila realizacija v prvih treh mesecih tega leta že 3 milijone šilingov.

smejo podcenjevati, ampak mu morajo ponuditi to, kar potrebuje razviti svet. Mi jim s svojo lastno proizvodnjo in s tem sodelovanjem to omogočamo.

VVE

Čimprej brez bančne pomoči

V Vitalu naj bi letos delali brez izgube

Potem, ko je vse kazalo na stečaj, so v Slovinovi temeljni organizaciji Vital Mestinje uspeli izpeljati naloge sanacijskega programa in s tem zavezili izgubo. Tudi napovedi za letos in prihodnje leto so za to temeljno organizacijo dokaj optimistične.

Lani jim je uspelo pokriti izgubo iz leta 1985, ki je po naknadnih ugotovitvah SDK znašala 340 milijonov dinarjev. Del izgube, prikazane z zaključnim računom, so s sredstvi rezervnih skladov Slovin pokrili avgusta (140 milijonov), razliko med bilančno in naknadno ugotovljeno izgubo pa šele novembra lani s sanacijskim posojilom Ljubljanske banke Splošne banke Celje.

Temeljna organizacija je tudi lani poslovala z izgubo, ki je v prvem polletju naraščala in po šestih mesecih znašala 185 milijonov din, z uresničitvijo nekaterih nalog iz sanacijskega programa pa so desegli, da je bilo ob tridesetletju izgube za 115 milijonov, ob koncu leta pa le še 54 milijonov dinarjev.

Med glavne kratkoročne ukrepe sanacijskega programa, ki so jih uresnili, sodi uspešna prodaja velikih zalog zamrznjenega jagodičevja, kar jih je obremenjevalo z najvišjimi stroški. S smeješim nastopom na tržišču so s pomočjo sozda Slovin občutno povečali prodajo Vitalovih proizvodov Frupi. Lanska prodaja je bila za dobrih 18 odstotkov večja od predlanske. Draga kratkoročna bančna posojila za obratna sredstva, ki jih v Mestnju še danes sami ne ustvarjajo, so uspeli nadomestiti s sanacijskim pod ugodnejšimi pogoji, dva in pol krat pa je bila lani večja prodava kot leta 1985. Vitalovi delavci so lani vse leto prejeli omejene osebne dohodke, poleti celo zamrznjene, zato je veliko delavcev, tudi strokovnih, v tem času odšlo drugam.

Lanska zguba v višini 54 milijonov je bila pokrita do zaključnega računa. 32 milijonov so združile delovne organizacije z območja občine Šmarje pri Jelšah z odstopom dela sredstev republiških in občinskih rezerv, preostalo pa članice sozda Slovin.

Letošnji Vitalov cilj je poslovati brez izgube, pridelati in prodati okoli 400 vagonov sokov in sirupov. Seveda bo predelava odvisna od letošnje letine sadja in jagodičevja. Ena najpomembnejših nalog tega leta bo nakup kondenzatorja, s čimer bodo stroški predelave občutno manjši. Naložba, ki mora biti uresničena do jeseni, bo skupaj z objektom vredna okoli 830 milijonov din. Med naloge prve faze razvojnega programa sodi tudi čistilna naprava. Pri celotni finančni konstrukciji računajo na združena sredstva Slovin, na investicijsko bančno posojilo za okoli 40 odstotkov vrednosti naložbe ter na posojilo zavarovalne skupnosti.

V Vitalu morajo čimprej prodati oziroma zveziti jabolčni koncentrat. Konec decembra lani in januarja letos so na ameriški trg izvozili polovico za izvoz predvidenih količin, ostalih 20 ton pa nameravajo

izvoziti koncem marca. Vrednost tega izvoza je 180 tisoč dolarjev.

Obstoječi program Frupi bodo obdržali, nameravajo pa ga obogatiti z novimi proizvodi, kot so negazirani napitki z okusom nekaterih tropskih sadežev. Hkrati pripravljajo za

Zvone Murgelj, direktor tozd Vital: »Lanski poprečni mesečni osebni dohodki so znašali 63 tisoč dinarjev, četrta smo od začetka septembra do konca novembra delali praktično nič in dan. Od petinšedemdeset zaposlenih jih je odšlo kar devetnajst, zato imamo danes hude kadrovske težave, zlasti nam manjka strokovnih delavcev. Stvari se obračajo na bolje in prepričani smo, da bomo kmalu poslovali brez izgube, seveda pa pri tem še vedno računamo na pomoč, zlasti Slovin, občine in banke.«

jesen, ob že uveljavljenem zgoščenem jabolčnem soku, tudi matični sok iz ribeza. Gre za naravna proizvoda, brez dodatka sladkorja in konzervansov. Za takšne pa je doma in na tujem veliko zanimanja. MARJELA AGREZ

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Likovna kolonija v Slovenskih Konjicah

Ljubljanska banka Splošna banka Celje razpisuje v sodelovanju z Osnovno šolo Edvarda Kardelja iz Slovenskih Konjic likovno kolonijo, ki bo v petek, 10. aprila 1987 s pričetkom ob 8. uri v Osnovni šoli Edvarda Kardelja v Slovenskih Konjicah.

Udeleženci: Likovne kolonije se lahko udeležijo učenci osnovnih šol celjskega območja. Vsaka osnovna šola lahko sodeluje z dvema učencema-likovnikoma, ne glede na število podružničnih šol, v spremstvu mentorja-likovnika.

Tema: Oktober – mesec varčevanja

Vrsta likovnega izdelka: Plakat

Prijave: Prijava udeleženca naj vsebuje naslednje podatke: ime in priimek udeleženca, ime in priimek mentorja-likovnika, ime, kraj in naslov osnovne šole

Rok za prijave: Prijave je treba poslati do 31. marca 1987 na naslov: LB Splošna banka Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagando, Vrtničeva 1, 63000 Celje.

»Mi nismo številke, mi smo ljudje!«

(Nadaljevanje s 1. strani)

Delavcem na ponedeljkovem izrednem zboru ni mogel nihče jamčiti, da bodo prizadevanja za ohranitev ekonomsko upravičenih delovnih mest v Savinji tudi uspela.

Delavcem, ki hočejo nov sanacijski program, je tako ostalo le upanje, ki sta ga že v petek izrazila predsednik občinske skupščine Tone Zimšek in sekretar OK ZK Celje Stane Mele, da bo dal protestni shod delavcev Savinje prizadevanjem celjske občine večjo težo in s tem tudi več možnosti za uspeh. Celjski sindikati so podprli in bodo tudi v naprej podpirali odločitve delavcev, da Savinje ne dajo.

Z odgovori delavci niso bili zadovoljni in so zahtevali, da se danes ponovno sestanejo na izrednem zboru. Ker jim je obljubljeno v negotovosti, da bodo, zahtevajo, da se tokrat udeležijo zboru najodgovornejši republiški funkcionarji, ki bodo lahko na odprta vprašanja odgovorili bolj celovito. V nasprotnem primeru so pripravljene organizirati protestni shod pred republiško skupščino.

Med zaključki, ki so jih oblikovali na ponedeljkovem zboru, so tudi zahtevali, da jim takoj preskrbijo surovine za normalno delo in da se ohrani enoten delovni proces v vseh tozidih, vključno s celjskim tozdom Pohistvo. Podprli so tudi odgovor celjskih občinskih funkcionarjev na izjave Zvonka Perliča, bivšega glavnega direktorja Savinje, ki jih je leta dal v intervjuju v Teleksu. Občinski funkcionarji trdijo, da so Perličeve trditve o tem, da so v celjski olini vsi vse vedeli in podprli prikrivanje izgube ob lanskem polletju, laž in politično podtikanje. Sicer pa nameravajo vse skupaj prepustiti sodišču, ki je za takšno razčiščevanje tudi pristojno.

Delavci so bili ob tem tudi ogorčeni, ker je bivše vodstvo Savinje v glavnem dobilo dobre službe, medtem ko naj bi oni ostali brez dela in prejeli socialno pomoč. Tako se v naši družbi, po njihovem mnenju, ne sme in ne more več delati. Zato zahtevajo odgovornost vseh, ki so njihovem bivšemu vodstvu pomagali do novih zaposlitev.

Ne petkovem protestnem shodu pred celjsko skupščino so delavci zahtevali, da se ponedeljkovega izrednega zbora udeležijo tudi Zvonko Perlič. Ker po njegovem mnenju strpen dialog ne bi bil možen, se zbora ni udeležil. V svojem pismu, ki so ga v ponedeljek prebrali delavcem Savinje, je izjavil, da je še vedno pripravljen po svojih močeh in znanju pomagati pri iskanju in izvedbi vseh potrebnih akcij za izhod iz sedanje usodne krize. Pravi tudi, da so za sedanji položaj krivi objektivni vzroki in da nima smisla loviti čarovnic, ker na ta način ni mogoče uspešno rešiti problemov. Delavci se do ponujene pomoči s strani Zvonka Perliča na ponedeljkovem zboru niso opredelili.

V ponedeljek je bil tudi sestanek celjskega sindikata s konferenco sindikata Savinje. O nakopičenih problemih so ponovno razpravljali večeraj, medtem ko so v ponedeljek sklenili, da bodo danes obiskali Miha Ravnika, predsednika Zveze sindikatov Slovenije in republiški odbor sindikata delavcev gozdarstva in lesarstva. S sindikalnimi predstavniki Savinje bo šel v

Ljubljano Marjan Jeranko, sekretar dejavnosti pri Občinskem svetu Zveze sindikatov.

Višja prispevna stopnja

Delegati celjske skupščine skupnosti za zaposlovanje so po burni razpravi na izredni seji skupščine sprejeli predlog za začasno povišanje prispevne stopnje za zaposlovanje od sedanjih 0,21 na 0,88 odstotkov od bruto osebnega dohodka iz dohodka delovne organizacije. S povišano prispevno stopnjo bo skupnost za zaposlovanje lahko nemoteno zagotavljala denar za denarna nadomestila ali pomoč delavcem, ki bodo v primeru stečaja ostali brez zaposlitve. Skupnost za zaposlovanje namreč nima toliko denarja, da bi lahko izpolnjevala zakonske obveznosti do upravičencev, ki jih bo po prvih ocenah štirikrat več kot v normalnih pogojih. Skupnost namreč ta sredstva načrtuje v skladu s povpreč-

ga dohodka v Sloveniji, ki je bil 12.246 dinarjev.

Denarno nadomestilo bodo prejeli različno dolgo, odvisno od dolžine delovne dobe, najmanj 3 mesece, najdalj pa leto dni. Če v tem času ne bodo našli ustrezno delovno mesto, bodo do nadaljnjega denarnega nadomestila upravičeni le tisti, ki imajo več kot 15 let delovne dobe. Ostali pa bodo upravičeni do denarne pomoči, ta pa se izračunava glede na skupni dohodek v družini.

Do njega bodo upravičeni le tisti, kjer dohodek na družinskega člana ne bo presegal zneska, ki zagotavlja socialno varnost.

Po vsem tem je jasno, da bodo vsi tisti, katerim v določenem času ne bo mogoče najti ustrezne zaposlitve, živeli na robu socialne varnosti.

Ponudba delovnih mest

Stanje ponudbe delovnih mest, kot tudi kadrov, ki se iz Lika preizposlujejo, se iz

dneva v dan spreminja. Zato so tudi ti podatki, stari komaj teden dni, verjetno že zastareli. Po samoupravnem sporazumu med Lik Savinjo in nekaterimi delovnimi organizacijami (sporazum naj bi olajšal prezaposlitev in skrajšal postopek zaposlitve novega delavca) v Liku sedaj

Ponudbo so poslali Aero Celje (21), Nivo Celje (23 in 17 za določen čas), PTT Celje (12 in eno za določen čas) Opekarna Ljubecna (10), Cestno podjetje Celje (9 in več delavcev z drugo stopnjo za določen čas), ZTP Celje (36), Cinkarna Celje (37), Obnova Celje (9), Unior Zreče (40), Ingrad Celje (119), Gorenje Velenje (40), Metalles Radeče (10).

razpolagajo s 366 ponujenimi delovnimi mesti iz dvanajstih delovnih organizacij iz Celja in širšega celjskega območja. Največ delavcev iščejo od prve do četrte, to je poklicne stopnje in sicer 331, nato še 18 delavcev s srednjo šolo, 15 z višjo in 12 z visoko

KVALIFIKACIJSKA STRUKTURA ZAPOSLENIH NA DAN 28. 2. 1987

TOZD	NK	PK	NIŽ	KV	SS	VIŠ	VS	Skupaj 28. 2.	Stanje zap. 10. 3. 87
ŽAGA CELJE	107	85	4	40	20	-	1	257	254
FURNIRNICA	30	15	1	30	6	-	1	83	83
POHIŠTVO									
CELJE	57	14	-	33	10	1	1	116	110
POHIŠTVO									
ŠEMPETER	70	26	-	51	10	1	-	158	158
LES. IND. PTUJ	26	5	1	6	4	-	-	42	28
ENERGET. IN									
VZDRŽ.	12	3	1	35	10	3	1	65	65
DSSS	21	3	-	25	56	17	10	132	130
Skupaj	323	151	7	220	116	22	14	853	828

nim gibanjem zaposlenosti in brezposlenosti v preteklem letu in na osnovi kadrovskih planov delovnih organizacij. Zato za izredno razmere, kot so sedaj v LIK, ne razpolaga z rezervnimi sredstvi.

Delegati niso brez zadržkov sprejeli povišane prispevne stopnje. Glavne pripombe so letele na republiško solidarnost, ki bi morala priskočiti na pomoč. Apelirali so na združeno delo naj ponudi svoja prosta delovna mesta delavcem Lika. Zahtevali so tudi, naj takšen način zagotavljanja sredstev ne postane stalna praksa, temveč naj se najdejo rešitve s katerimi bomo bolj učinkovito a ne zgolj z obremenjevanjem združenega dela in delavcev, reševali te problem.

Komu denarno nadomestilo?

Do denarnega nadomestila bodo upravičeni vsi, ki jim bo prenehalo delovno razmerje v LIK Savinji. Višina denarnega nadomestila je 60 odstotkov od povprečnega osebnega dohodka v preteklem letu. Ne sme pa biti nižja od zneska, ki se zagotavlja socialno varnost, to pa je 66.000 dinarjev, pa tudi ne višji od lanskega povprečnega osebnega

šola. Za določen čas bi zaposlili 18 delavcev, 6 pa pogodbeno.

Verjetno so možnosti celjskega in območnega gospodarstva še večje, zato bi bilo prav, da tudi tiste delovne organizacije, ki se niso poslale svoje ponudbe, storijo to čim prej, saj bodo tako najbolj pomagali delavcem Lika. Rešitev zanje ni v socialni podpori, temveč v delu, kajti le z delom si lahko zagotovijo socialno varnost in kolikor toliko normalno življenje.

VILI EINSPIELER
VIOLETA V. EINSPIELER
Foto: RADO PANTELIC

»Niso ne za v penzijo ne za v grob«

Franc Strnad ima 30 let delovne dobe, v Savinji dela že štirinajst let: »Težko bom dobil drugo zaposlitev, morda me bodo lahko predčasno upokojili. Za nas starejše bo težko. Tudi če najdemo drugo delo, pri zdravniškem pregledu ne bi dobili pozitivnega mnenja. Imam dva nepreskrbljena otroka, eden je star 20 let, drugi pa 16. Žena je v pokoju.«

Miran Kok, v Savinji dela 29 let, vseskozi zunaj na skladišču, decembra bo star petdeset let: »Za predčasno upokojitev me manjka še pet let. Povsod iščejo mlade in zdrave ljudi, zato bom težko našel primerno zaposlitev zase. Otroka sta že pri kruhu, žena pa tudi dela v Savinji. Oba imava že nekaj mesecev zelo nizke plače. Osem, devet pa pol starih milijonov skupaj z minulim delom in ostalimi dodatki. Rad bi ostal tukaj, če se bo le dalo.«

Ivanka Korošec je stara 36 let, v Savinji dela že 18 let: »Bolna sem. Sama nove službe ne bom iskala. Kar mi bodo dali, to bom vzela. Samohranilka sem, mož mi je umrl, hčerka pa še nekaj dobiva po očetu. Če bom prijela še za kakšno dodatno delo, bo že šlo nekako. Hčerka končuje osemletko. Rada bi šla v srednjo šolo. Težko shajamo.«

Anton Pavšič, vodja skladišča v tozid Zaga. V Savinji dela 23 let: »Vsak

dan si mislim, jutri bom prišel v službo pa bodo rekli, da vse to ni res, da so se zmotili. Vsi vodilni so se razšli. Dobili boljše službe, nas pa pustili na cedilu, da potrdimo zaključni račun. Še takrat bi lahko dobil službo v Lesnini, pa nisem smel zapustiti tovarne. Za nas je bil odpovedni rok tri mesece, vodilnim pa so takoj dovolili, da odidejo. Tu v Savinji in na občini se trudijo, da bi nam našli novo zaposlitev. Pa ne gre tako lahko. V Emo smo poslali petdeset delavcev, samo dva so vzeli. Za ene smo bolni, za druge prestari, tretji pa nas ne vzamejo zato, ker smo iz LIK Savinje. Tu so fantje, ki že trideset let delajo zunaj. Delali smo pri minus 28 stopinjah, stimulacije smo dobili le nekaj odstotkov, najmanj 150 največ 2000 dinarjev. Poglejte jih, niso za penzijo, niso za v grob. Kam z njimi? Pa tudi sam sem med njimi. Star sem 48 let. Hčerka je v tretjem letniku fakultete v Ljubljani, sin pa v tretjem razredu tehniške šole. Oba z ženo delava v Savinji in oba čaka ista usoda. Vso ženi- no plačo že tri leta dajeva hčerki. Potem veste, kako skromno živimo že sedaj. Vedeli so, vsi so vedeli že prej, kako je z LIK Savinjo, pa nihče ni ničesar ukrenil.«

Jurij Laporšek, bivši delovodja, star 37 let: »Bil sem na razgovoru v Zrečah. Vprašali so me koliko sem star. Povedal sem jim in rekli so, da sem prestar, da za njihovo podjetje ni

sem. Kam smo prišli, v najboljših letih, pa ne dobiš službe! Oba z ženo delava v Savinji. Morda bom kakšno službo še vseeno našel, kje v Slovenskih Konjicah. Tam sem doma. Drugače ne vem, kaj bo. Dva otroka imava, en je star enajst, drugi pa štirinajst let. Rad bi rekel le, naj ti kadrovski delavci po občinah in delovnih organizacijah cenijo ljudi. Mi nismo bili hlapci vsa ta leta. Nismo mi zapravili Savinje.

Radojka Tuvč, dela v Liku 9 let, stara je 31 let: »Deset prošenj sem že poslala. Povsod so me odklonili. Na razgovor so me povabili v Emo. Vzeli bi me na tri izmene. Odklonila sem. Tri otroke imam, najmlajša je stara 18 mesecev. Dve izmeni tako kot v Liku, bi še šlo. Ne vem, kako bo. Že sedaj težko shajamo. Ta mesec sem dobila pet in pol starih milijonov, prejšnji mesec, ko sem morala na dopust, samo pet. Račun za elektriko je bil več kot štiri stotine milijonov. Kako naj s tem živim? Mož več zasluži, ker dela v Cinkarni, toda vseh pet ne bo mogel vzdrževati. Jaz bom verjetno še našla delo, stara sem komaj 31 let. Kaj pa starejši, ki so celo življenje garali v Savinji, kako bodo živeli oni? Bodo šli na cesto, ali kaj? Vsi bi morali vedeti, ko je zašla Savinja v takšen položaj, da bomo delavci na cesti. Ne bomo samo mi brez dela in kruha, tudi naši otroci bodo brez kruha. Imamo dosti bolnih, starih, invalidov, samohranilk. Kaj bomo z njimi?«

KOMENTIRAMO

Probleme delavcev naj rešijo politiki

Delavci Savinje so na protestnem shodu pred celjsko občino vzklikali parole: »Savinje ne damo!«, »Nočemo socialne podpore, hočemo delo in kruh!«, ipd. Gre za zahteve, ki so v tem trenutku, ko se v naši družbi prizadevamo za produktivno zaposlovanje in nasploh za uveljavitev ekonomskih zakonitosti v gospodarstvu, v nasprotju s težnjami po učinkovitejšem poslovanju. Zato tudi ni presenetljivo, da so na skupščini celjske skupnosti za zaposlovanje le stežka sprejeli povišanje prispevne stopnje in da se delavcev Savinje v glavnem povsod v regijskem združenem delu branijo.

Celjski politiki bodo kljub temu naredili vse, kar je v njihovi moči, da bodo dobili delavci Savinje ustrezne službe. Če ne bo šlo drugače, s politično prisilo. S »silo« so pripravljene uveljaviti svojo pravico do dela tudi delavci Savinje. Pripravljeni so namreč demonstrirati pred slovensko skupščino. Ob tem se zastavlja vprašanje, ali so zahteve delavcev upravičene in ali je prav, da jih skušajo v celjski občini reševati po politični liniji.

Povsem logično je, da v naši družbi v bodoče ne bo šlo brez stečajev in bolečih socialnih posledic, če nameravamo resno prekiniti z dosedanja prakso političnega prerazporejanja dohodka.

Kljub temu imajo tokrat delavci Savinje prav. Ugotavljamo namreč, da delavec, zaradi številnih administrativnih posegov v gospodarstvo, svoje samoupravne pravice uresničuje v glavnem le še takrat, ko gre za plače. Politika se še vedno preveč vmešava v poslovne procese, namesto da bi imeli odločilno besedo v gospodarstvu samostojni in odgovorni kolektivi. Kolektiv ne izbira samostojno poslovodne ekipe in je tudi ne odstavi sam. In še bi lahko naštevali...

Z drugimi besedami, dokler so razmere v naši družbi takšne kot trenutno so, je dolžnost politikov, da rešujejo socialne posledice neučinkovitega gospodarjenja, kakor vedo in znajo. Samo po sebi pa je jasno, da nas takšno ravnanje, ki mu ni za osnovo ekonomska učinkovitost, ne bo pripeljalo iz sedanje gospodarske krize. Zato je toliko pomembnejše, da se v vseh sredinah vključijo v razprave o spremembah Zakona o združenem delu in Ustave. Odprto seveda ostaja vprašanje, če bomo ob usmeritvi, da je nedopustno dvomiti o političnem sistemu kot takšnem, uspeli izoblikovati primeren odnos med politiko in gospodarstvom.

Za zaključek velja še zapisati, da delavci Slovenjalesovega Lesno industrijskega kombinata Savinja tokrat niso demonstrirali le zaradi plač, temveč gre za eno prvih razrednih demonstracij pri nas. Zato jih gre podpreti v njihovem namenu, da svojo pravico do dela, če bodo republiški politiki še vnaprej jemali probleme v tem celjskem kolektivu premalo resno, uveljavijo pred republiško skupščino.

VILI EINSPIELER

Smetna vojna še ni končana

Krajanl Bezine zavrnili razgrnitev načrta za deponijo smeti v svojem kraju

Kje postaviti smetišče za konjiško občino, ker je zdajšnje v Prežgalu že zdavnaj premajhno, je postal problem, ki mu strokovnjaki in načrtovalci s svojimi predlogi in argumenti niso kos.

Deponijo so med možnimi lokacijami v Ločah in v konjiškem kamnolomu postavili v krajevno skupnost Bezino. Krajanl pa so se temu takoj uprli in spor je dolg že osem let. V bojazni, da bodo industrijski in gospodinjiski odpadki zastrupljali zdravo pitno vodo, ljudi in naravo, so se v nedeljo zbrali na protestnem zboru s plakati in transparenti in glasno zavrnili javno razgrnitev osnutka lokacijskega načrta za gradnjo sanitarne deponije.

Krajanl so se organizirano zbrali kar na prostem, saj bi bila dvorana v prostorih objekta krajevske skupnosti veliko premajhna za tolikšno udeležbo. Tako enotni Bezenčani najbrž že dolgo niso bili. V razburkanem morju obtožb in protiprimerov je bilo strpen dialog nemogoče voditi, čeprav je na dlan, se zavedajo tudi Bezenčani, da smetišče nekje mora biti.

Vsak zakaj mora imeti tudi svoj zato. Mnenje o lokaciji sanitarne deponije v Bezini je potrdil občinski sanitarni inšpektor Konrad Hribernik glede na strokovno dokumentacijo, ki sta jo pripravila Razvojni center Celje in Smelt Ljubljana in glede na vse študije opravljene v minulih sedmih letih, kjer so bili upoštevani vsi pogoji zavarovanja na-

Krajanl Bezine so bili trdno odločeni: »Nočemo smeti, ker bi ogrozili zdravo življenje in naravo!«

ravnega okolja in zdravja prebivalcev.

V mnenju o lokaciji stoji zapisano, da je deponija v Bezini primerna tudi zato, ker je le 2 kilometra oddaljena od Slovenskih Konjic, kar je ugodno tudi zaradi stroškov prevoza. Bojazni za prekomeren hrup, zasmrjevanje zraka, širjenja glodalcev ter mrčesa ter okužbo podtalnice so neutemeljene. Na deponiji bodo s strojem 4 ure dnevno teptali odpadke. Hrup zaradi oddaljenosti od stanovanjskih stavb ne bo povzročal večjih motenj, kakor tudi ne hrup zaradi pre-

vozov smetnjakov, ki bi vozili na smetišče štirikrat ali petkrat na dan. Do smradu ne more priti, ker bodo odpadke sproti razgrinjali in teptali, po petih metrih višine pa jih bodo prekrili z zemljo, zatravili, ob robu pa zasadili drevje. Ko bo ena etaža polna, bodo začeli uporabljati novo. Med enim in drugim nivojem odlagališča je predviden 5 metrov širok pas (brma), ki bi ločevala polja, omogočala ročni prevoz in vzdrževanje bokov deponije. V bližini deponije bo pripravljen negorljiv nasipni material za prekrivanje žarišč ognja, med obvezno opremo bo tudi prenosna vodna črpalka za gašenje požara. Izcedne vode iz deponije bodo zajeli v drenažne cevi in speljali v štiri usedalne bazene, kjer bodo izcedne vode ostale 10 dni, v potok pa jih bodo spustili kemično in bakteriološko pregledane.

Krajanl so striktno proti gradnji in nič ne kaže, da bi spremenili svoje prepričanje.

Zato so navedli številne razloge. Med drugim, da sanitarna deponija ne bi stala samo na zamočvirjenem področju, temveč bi se zajedala tudi na plodna zemljišča in v gozd. Prizadeti bi bili kmetje, ki bi jim odvzeli kos zemljišča. Med njimi so trije lastniki zaščitenih kmetij,

pridelovalci hrane in kooperanti Kmetijske zadruge. Stanovanjsko naselje bi bilo od smetišča oddaljeno le 150 metrov, 50 metrov od predvidene lokacije so tri kurje farme, ki letno pošljejo na trg 600 ton perutnine, kmetje pa se bojijo onesnaženja in okužbe okolja in v hlevih. V krajevni skupnosti je 37 vodnjakov s pitno vodo, za katere se krajanl prav tako bojijo, da bi jih deponija zastrupljala. Opozarjajo tudi na zastrupitev zraka, bojijo se samovžigov, mrčesa in glodalcev, zastrupitve rib v Bezinščici, ki je gojitveni potok rib.

Skratka - Bezenčani želijo ohraniti čisto okolje, opozarjajo na veliko gospodarsko škodo in na podobne vrste Smeltovih deponij v Sloveniji, kjer se našteje težave že pojavljajo. V svojem boju so šli krajanl Bezine na številne seje in predlagali celo rešitve za gradnjo deponije na drugih lokacijah. Tako so, na primer, našli novo lokacijo na zemljišču Jožeta Furmana v Križevcu pri Strančah, kjer bi bilo lahko smetišče za najmanj 500 let. V bližini ni nobenega drugega kmeta in tudi ne naselja. S temi razlogi »proti« so v nedeljo ponovno seznanili predstavnike občine in načrtovalce, ko so zavrnili javno razgrnitev osnutka lokacijskega načrta.

MATEJA PODJED

V Vojniku bodo spet prepevali

Tudi letos, zdaj že sedmič, bodo v Vojniku pripravili srečanje malih vokalnih skupin. Organizatorja sta KUD France Prešeren iz Vojnika in njihova sekcija, ki je tudi pobudnik tega srečanja, mešani oktet Lokvanj, ki ga vodi Marjan Adamič. Srečanje bo v sodelovanju z ZKO Celje v soboto, 11. aprila, vsaka vokalna skupina, prišle bodo tudi iz zamejstva, pa bo zapela po tri pesmi. Tako kot vedno so organizatorji nekaj skupin povabili sami, te se naj bi prijavile do petka, 20. marca, ostale, ki želijo prvič sodelovati, pa lahko prijavo pošljejo še do 1. aprila.

TV

Praznična Resevna

Krajevna skupnost Šentjur-center slavi svoj praznik 18. marca v spomin na bitko na Resevni pred 42. leti, v kateri sta padla Cvetka Jerin in Dušan Lah.

Na ta dan se številni krajanl zberejo pri spomeniku na proslavi in tako je bilo tudi letos. Pripravila jo je Vetrinarska postaja Šentjur, ki ima tudi patronat nad spomenikom.

Prireditve ob krajevnem prazniku pa so se zvrstile že ob koncu prejšnjega tedna. Tako so v petek pripravili v kulturnem domu slavnostno akademijo in podelili prizna-

nja krajevske skupnosti. Letos so jih prejeli: ekipa učenk pod mentorstvom Majde Škorjanec, ki so sodelovale na finalu kviza Glasbene mladine Slovenije, Vzgojnovarstvena organizacija Šentjur, Društvo prijateljev mladine Šentjur-center, Gasilsko društvo Šentjur ter Dragica in Janez Rauter.

Ves teden je bila na ogled slikarska razstava likovnega amaterja iz Šentjurja Filipa Bariča. Organizirali so tudi šahovski brzopotezni turnir v občinskem merilu za pokal Šentjurja ter tekmovanje članov in članic v kegljanju.

S. D.

Dobro delo RK na Lavi

Pretekli teden je Krajevna organizacija RK KS Lava priredila programsko konferenco na kateri so krajanom poročali o svojem delu. V poročilu je predsednica Iva Rajh poudarila, da so vse načrtane naloge uspešno opravili.

Celo leto so vsak tork opravljali merjenje krvnega pritiska ter krajanom skozi razgovor svetovali o zdravi in pravilni prehrani ter pravilnemu jemanju zdravil.

Pripravili so tudi več strokovnih predavanj kot je o boleznih ožilja in srca, ki ga je vodil dr. Lipovšek, v mesecu decembru pa so organizirali 18 urni tečaj za nego bolnika na domu in za prvo pomoč.

Ena izmed glavnih nalog je skrb za starejše in bolne krajanl v KS, katerim posvečajo veliko pozornosti. Ob zaključku leta priredijo srečanje z starejšimi občani, ki so stari nad 70 let, nepokretne in bolne pa so obiskali na domovih.

S temi aktivnostmi bodo nadaljevali tudi letos.

MIRAN LESKOVŠEK

Za dan invalidov v Žalcu

Tudi letos bo društvo invalidov v Žalcu pripravilo ob mednarodnem dnevu invalidov kulturno prireditev, ki bo danes v četrtek, 19. marca ob 17. uri v kulturnem domu. Program bo zanimiv, saj bodo nastopili narodno-zabavni ansambel Savinjskih 7, Savinjski oktet, harmonikarji glasbene šole, učenci osnovne šole, izvajali pa bodo tudi pesmi Monike in Anje Kranje ter Mete Rainer.

JOŽE GROBELNIK

Vtisi iz Pekinga

Celjsko društvo za mednarodni jezik - esperanto organizira zanimivo predavanje z diapozitivi o 71. svetovnem kongresu esperantistov, ki je bil lani v Pekingu. Predaval bo Marcel Božič, esperantist iz Ljubljane, ki se je udeležil svetovnega kongresa, svoje vtise in izkušnje pa želi posredovati vsem esperantistom in tistim, ki jih zanima dejavnost društev za mednarodni jezik. Predavanje bo jutri, v petek, 20. marca ob 16. uri v prostorih celjskega društva za mednarodni jezik, na Slandrovem trgu 7, v Celju.

VVE

OBRAZI

Katja Kalajdžiski

Katja pravi zase, da je trmast, da se ne mara podrežati drugim. Gotovo so bile te njene lastnosti pomembne, ko se je odločala, kaj bo v življenju počela. Po osnovni šoli v Šentjurju se je namreč odločila za srednjo aranžersko šolo v Mariboru in sedaj, ko je pri koncu, je trdno odločena, da bo šla na likovno akademijo. Precej pogumna odločitev, ki ne zagotavlja posebej varne prihodnosti, bi kdo pripomnil. Katja pa si ne dela skrbi. O službi še ne razmišlja, trenutno je najpomembnejše to, da počne stvari, ki jih ima resnično rada in v njih uživa.

Risala je rada odkar pomni, verjetno pa se brez očeteve podpore za tovrstni študij ne bi odločila. Od malih nog ga je opazovala pri njegovem likovnem ustvarjanju in bil ji je v precejšnji pomoč pri njenih začetkih. Se vedno pa je njen oster kritik in ocenjevalec njenega dela, čeprav je Katja ubrala drugo smer likovnega ustvarjanja. Loteva se namreč povsem abstraktnih podob, za katere so značilne močne, divje barve. Pravi, da ji v vsakdanjem življenju ustrezajo temne barve, medtem ko so njene slike drugačne. Nekaterim so všeč, drugim ne, kot se dogaja pri vseh stvareh. Najraje se na svoji razstavi potuhne in posluša, kakšne pripombe imajo obiskovalci. Tako najlažje izve, kaj si resnično mislijo o njenih izdelkih. Doslej se je predstavila v šentjurski knjižnici, te dni

so njene tempere na platnu na ogled v celjskem KLU-Bu, aprila pa bo ponovno razstavljala v Šentjurju.

Včasih po cel mesec ničesar ne naslika, kdaj drugič pa lahko dela vsak dan, pač odvisno od razpoloženja. Ničesar ne dela na silo, saj je ugotovila, da ji takrat po navadi izdelki niso všeč in jih zavrne. Osnovne stvari o slikarstvu sicer sliši na šoli, zdi pa se ji škoda, da za druge srednje šole to ne velja in da mladi nimajo dovolj spodbud za to, da bi si umetniško ustvarjanje izbrali za svojo življenjsko odločitev.

Sama se bo vpisala še na ekonomijo, kar je zgolj poteza, ki zagotavlja status študenta, dokler ji ne bo uspelo priti na likovno akademijo. Boji se namreč sprejemnih izpitov, vendar bo vztrajala. »Postala bom oblikovalka in pri tem ni druge poti,« pravi Katja.

T. CVIRN

Nova organizacija na Kozjanskem?

Razlogov za ustanovitev obrtne zadruge na Kozjanskem je res dovolj

Na pobudo občanov in krajevske organizacije socialistične zveze Kozje, je stekla akcija za ustanovitev organizacije drobnega gospodarstva v družbenem sektorju, predvsem za območje južnega dela Kozjanskega.

Najprej so se v Kozjem lotili vsestranske analize potreb in možnosti za ustanovitev obrtne zadruge. Pri skupščini krajevske skupnosti in organizaciji SZDL Kozje so imenovali posebno komisijo, ki si jo ogledala takšno organizirano obrtnikov v obrtni zadrugi Zenit v Klanjcu na sosednjem Hrvaškem ter v obrtni zadrugi Obrt-Celeia v Celju. V stik so stopili tudi z najrazličnejšimi obrtniki s tega območja, ki so sedaj dokaj različno organizirani. Letos naj bi izdelali poseben tovrstni elaborat za organizacijo, ki naj bi bila za obrtnike vabljiva, zlasti zaradi številnih dilem in pomislekov glede povezovanja z družbenim sektorjem.

V krajevni skupnosti Kozje namera-

vajo kar četrtno sredstev sedanjega programa samoprispevka nameniti za pospešeno odpiranje novih delovnih mest, kar nova organizacija brez dvoma obeta. Poleg tega denarja bodo izdvojili še del sredstev krajevske skupnosti, ostalo pa bi bila vlaganja obrtnikov-zasebnikov, zainteresirani pa bi bilo treba tudi zdomce. Seveda bi se v ta projekt morala vključiti tudi širša družbenopolitična skupnost, saj gre nedvomno tudi za občinski interes. Za začetek delovanja obrtne zadruge v Kozjem so že našli primerne prostore, pozneje pa naj bi združili več dejavnosti pod isto streho in za to zagotovili potrebna investicijska sredstva. Z organiziranim nastopom naj bi se kako-vostno in konkurenčno vključili v storitveni promet oziroma ponudbo.

Analiza je pokazala, da je potreb veliko. V kmetijstvu, na primer, za popravila strojev in naprav. Združeno deo išče nekatere usluge širom po domovini, potrebe so tudi v turizmu in,

končno so tu občani, ki najrazličnejše uslužnostne dejavnosti potrebujejo, v občini pa jih primanjkuje.

Konkretno gre za potebe steklarstva, kjer razmišljajo o programu za izdelovanje diamantnih orodij, kjer je naše steklarstvo sploh zelo siromašno. Takšen program bi zahteval združevanje sredstev zasebnikov in steklarne Borisa Kidrič Rogaska Slatina, predvideva pa zaposlitev za okoli dvajset delavcev.

Tekstilna industrija (Metka Kozje, Toper Šmarje) ponuja kooperantska dela. Turistična ponudba spominkov je v okviru Spominskega parka izredno skromna, zato bi naj v zadrugi dobila svoje mesto domača obrt in višja stopnja obdelave za posebne proizvodne programe, ki jih razvijata Steklarna iz Rogaske oziroma tozd v Kozjem in temeljne organizacije Metke Kozje. V obrtni zadrugi pa naj bi našli svoje mesto tudi vzdrževalci, obrtniki s področja gradbeništva in še kdo.

MARJELA AGREŽ

spomenik generalu Maistru

V začetku lanskega aprila so člani Zveze prostovoljcev, borcev za Severno mejo v letih 1918/19 pričeli z zbiranjem sredstev za postavitev spomenika generalu Maistru. Prvo denarno nakazilo so dobili že nekaj dni za tem, do letošnjega januarja pa so zbrali nekaj več kot 7 milijonov dinarjev.

V »spomeniški sklad« je nakazalo svoje prispevke ve-

liko slovenskih delovnih organizacij in posameznikov, nekaj nakazil pa so prejeli celo iz Amerike in Avstralije. Sicer pa so v Zvezi prostovoljcev – borcev za severno mejo v letih 1918/19, ki ima sedež v Mariboru, doslej že izbrali osnutek spomenika in mesto, kjer naj bi ga postavili. Bronasti spomenik generala Rudolfa Maistra bo izdelala akademska kiparka Vlasta Zorko, postavili pa ga

bodo na Leninovem trgu v Mariboru. Svoj prispevek za spomenik generalu Maistru je na žiro račun 51800-678-95822 (za spomeniški sklad pri Zvezi prostovoljcev – borcev za Severno mejo v letih 1918/19) doslej vplačalo nekaj več kot 800 posameznikov, v Zvezi pa pričakujejo, da bodo na jesenski slovesnosti ob odkritju spomenika lahko razglasili tudi ti-sočega darovalca.

I. F.

Marija Cestnik

Vinko Poljak

Milena Podkoritnik

Angela Kuček

Da rešujejo življenja

Krajevna organizacija RK na Polzeli je pred dnem žena pripravila za Zavod za transfuzijo krvi iz Ljubljane krvodajalsko akcijo, ki se jo je udeležilo 256 krvodajalcev. Največ, 143, jih je bilo iz tovarne nogavic Polzela.

Marija Cestnik: »Zaposlena sem v Tovarni nogavic, današnja akcija pa je zame tretja. Med krvodajalci sem zato, ker kri dati ni nič hude-

ga, lahko pa s tem komu zelo pomagaš. Prav zaradi tega bom tudi v bodoče, če bom le zdrava, dajala kri.«

Vinko Poljak: »Tudi iz delovne organizacije SIP Šempeter nas je prišlo nekaj. Star sem 23 let, kri pa sem danes dal sedmič. Biti krvodajalec ni težko, zavest, da si komu pomagal, pa je prijetna.«

Milena Podkoritnik: »Prvič sem šla na krvodajalsko akcijo bolj iz radovednosti kot iz kakšnih drugih nagi-

bov. Priznam, da me je bilo malce strah. Danes sem na akciji četrtič in rečem le to, da bi morali med krvodajalce vsi mladi in zdravi.«

Angela Kuček: »V tovarni nogavic, kjer delam, je krvodajalstvo zelo razširjeno. Tako te, ko je napovedana akcija, kar potgne zraven. Jaz sem med krvodajalci osemnajstič, vidim pa, da je vsakič tudi veliko mladih.«

TONE TAVČAR

Težek položaj železničarjev

Kljub temu so na Celjskem dosegli zastavljene cilje

Slovensko železniško gospodarstvo je preteklo poslovno leto zaključilo v precej težkem položaju; zabeležilo je 16,6 milijard izgube, ki pa so jo pokrili z avansom sisa na železniški in luški promet (na račun prihodkov za letošnje prvo četrtletje) in z nekaterimi internimi ukrepi, tako da so poslovanje formalno zaključili s pozitivno ničlo.

Težak gospodarski položaj železničarjev se pozna tudi v celjski ZTO, čeprav hkrati ugotavljajo, da so zadovoljni z delom v preteklem letu; z racionalnejšim delom in s sovlaganjem delovnih organizacij na Celjskem so namreč lani prihranili kar 1,89 milijarde dinarjev. Največ prihranka so prinesli prihodki od novih poslovnih storitev za uporabnike in racionalizacija poslovanja z uvedbo računalniškega sistema. Ne- taj prihranka pa so ustvarili tudi z ukinitvijo dveh neren- tabilnih vlakov, racionalnej- šim premikanjem vagonov na tovarni postaji v Čretu in

podobno. Med prispevki po- rabnikov je bilo največ de- narja namenjenega za odpra- vo ozkih grl v infrastrukturi, manj pa za nakup novih va- gonov (le 4,2 milijonov di- narjev).

Železničarji na Celjskem so tudi precej zadovoljni, ker kljub neugodnim gospodr-

Njihovi najpomembnejši partnerji so še vedno velenjski REK (tretjina vsega tovo- ra), Cinkarna, Železarna Što- re in Gorenje, ki je največji uporabnik zaprtih vagonov.

S. ŠROT

Zaradi nekaterih večjih remontov na železniških ti- rih se je lani na območju ZTO Celje zmanjšala pov- prečna potovalna hitrost vlakov za nekaj več kot 4 kilometre in je znašala 47,57 kilometrov. Železničarji opozarjajo, da bodo morali hitrosti vlakov še zmanjševati, da bo promet varen. Zaradi težkega gospodar- skega položaja je namreč vse manj denarja za večje investicije.

skim trendom na našem ob- močju uspeli doseči zastav- ljeni letni načrt – naložili ali razložili so nekaj več kot 3,6 milijonov ton tovora oziro- ma 2,1 odstotka več kot lani.

Manjka denarja za plače tajnikov KS

V žalski občini je trenut- no devet poklicnih tajnikov krajevnih skupnosti, ven- dar je še vedno precej pro- blemov okrog financiranja osebnih dohodkov. Del de- narja za to zberejo iz občin- skega proračuna, kar pa se- veda ne zadostuje.

O tej problematiki so raz- pravljali tudi na odboru za krajevno samoupravo, kjer so sprejeli stališče, da naj bi v tistih krajevnih skupno- stih, ki štejejo več kot 2000 prebivalcev, tajniki bili za- posleni osem ur, v vseh osta- lih krajevnih skupnostih pa štiri ure. Tako bi imeli priz- nana sredstva za osemurno zaposlitev tajnikov v krajev- nih skupnostih Braslovče, Griže, Petrovče, Polzela, Šempeter, Prebold, Vransko in Zalec. Sicer pa so na od- boru predlagali, naj bi iz sredstev proračuna za plače tajnikov namenili 31 odstot- kov potrebnega denarja, iz sredstev ljudske obrambe in družbene samozasčite 14 od- stotkov, iz sredstev samo- upravnih interesnih skupno- sti sedem odstotkov, iz sred- stev skupnosti za ceste in komu- nalo 30 odstotkov in iz drugih virov 18 odstotkov potrebnega denarja.

Sicer pa so žalcani predla- gali, da bi v program dela zborov republiške skupščine za leto 1987 vključili tudi problematiko financiranja krajevnih skupnosti. Na raz-

govoru z družbenopolitični- mi organizacijami pa so oce- nili, da naj bi bila predhodna razprava o tem v ustreznih telesih socialistične zveze.

JANEZ VEDENIK

Kar naprej se kaj dogaja

Društvo prijateljev mladine iz Zavodnj, to pa je ob kulturnem društvu edino aktivno v tem kraju, skrbi, da se v tem prelepem kraju nad Šostanjem kar naprej kaj dogaja. Tako so pred kratkim pripravili tudi razstavo izdelkov otrok, kmečkih in ostalih žena ter drugih domačinov, ki so v prostorih osnovne šole prikazali, kaj vse počenjajo v prostem času. Poleg te izredno uspele in tudi dobro obiskane razstave je seznam dejavnosti društva, ki šteje okoli 80 članov, pester skozi vse leto. Ob skromni dotaciji 50 tisočih dinarjev, kolikor jih prejmejo letno, organizirajo pozimi in poleti počitniške dejavnosti za otroke, pustovanje in maškarado, spomladi ptičjo svatbo ali kresovanje, jeseni pa kostanjev piknik. Med najbolje obiskanimi in med mladimi najbolj željno pričakovanimi prireditvami pa je po besedah Marte Kodrun, predsednice društva, otroška tombola, ki jo pripravljajo vsako leto. Nič čudnega torej, če je to društvo med vsemi v dobro organizirani zvezi DPM Velenje med najuspešnejšimi.

V Andražu Dekle z rožmarinom

Kulturno prosvetno dru- šтво Tone Tomšič iz Andra- ža ima zelo delovno dram- sko sekcijo. Ta namreč vsa- ko leto pripravi po eno dramsko delo s katerim po- tem večkrat gostuje. Minuli teden so se po treh mesecih dela predstavili domačim gledalcem z staro ljudsko igro v štirih dejanjih Dekle z rožmarinom.

TONE TAVČAR

Vrsto let je glavni nosilec dramske dejavnosti v tem kraju žalske občine Franc Glavač, domačin, ki dela kot režiser in igralec. Pravi, da je dramska skupina zelo delov- na, predvsem po zaslugi mla-

dih fantov in deklet, ki se vlog lotijo s pravim veseljem in ljubeznijo. »Tako nam, kot domačemu občinstvu so najljubše stare ljudske igre, ki predstavljajo preprostega slovenskega človeka v nje- govih radostih in stiskah. Takšna je tudi naša zadnja uprizoritev Dekle z rožmarinom. S to štiridejanko bomo z veseljem tudi gostovali tam kamor nas bodo povabili.«

V igri nastopajo Danica Si- tar, Katerina Tominšek, Flor- jan Glavač, Franc Drobež, Me- ta Jeromec, Stanko Klauž, An- ton in Ivan Sitar, Franc Gla- vač, Hedvika Zabukovnik, Igor Verdev, Janez Dušič in Vinko Sitar.

Kmalu v Lucijo pri Portorožu

Žreb za 15. izlet 100 kmeč- kih žensk na morje je oprav- ljen, sto srečnih kmečkih žensk je že dobilo obvestilo, da bo potovalo z nami 3. in 4. aprila.

V programu izleta je prišlo do manjše spremembe, kajti ne bomo prenočevali v hote- lu Punta v Piranu (hotel ob- navljajo). Prestavili se bomo

nekaj kilometrov dalje, v Lu- cijo pri Portorožu. Tudi pre- nočili bomo v hotelu Lucija, ki je v posodabljanju turi- stičnega Portoroža prvi na- stal pred dobrimi dvajsetimi leti. Od takrat dalje se Port- orož razvija z veliko hitrostjo v pomemben turistični kraj, kar pa je bil že tudi pred več kot sto leti, vendar ne s takš-nimi razsežnostmi in ponud- bo kot tokrat.

Ostala pot ostane vsaj pri- bližno ista: odhod 3. aprila ob 7. uri zjutraj s celjske av- tobusne postaje, prvi posta- nek na hitri cesti nad Postoj- no, drugi v gostišču Tomi v

Portorožu. Zatem bomo prt- ljago odložili v hotelu Lucija in se po krajšem počitku iz marine odpeljali z ladjicami do Pirana in si ga ogledali. Po povratku bo še ogled Por- toroža, zvečer zabavna prire- ditev s čarovnikom Bogda- nom Frasom iz Pirana, Celj- skim Poldekom in ansam- blom Marela iz Mengeša, na- slednji dan ob povratku pa ogled Škocjanske jame in Li- pice. V Celje, kjer bomo izlet začeli, se bomo vrnili tako kot vsako leto, predvidoma okoli 17. ure, tudi na Izletni- kovo avtobusno postajo.

T. VRABL

Državna založba Slovenije

Komisija za medsebojna razmerja delavcev objavlja prosta dela in naloge

administratorja I.

v poslovalnici Celje

Pogoji:
srednja šola ustrezne smeri
(IV., V. stopnja)
18 mesecev delovnih izkušenj
znanje strojeписа

Dela in naloge razpisujemo za nedoločen čas. Po- skusno delo je določeno s pravilnikom o delovnih razmerjih DO.

Kandidati naj pisne ponudbe z dokazili o izpolnjeva- nju pogojev pošljejo v osmih dneh po objavi na naslov:
DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE, kadrovski odde- lek, Ljubljana, Mestni trg 26.

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po opravljeni izbiri.

Vrh kozjanskih kulturnih dni

V Šmarju – Vražji fant z zahodnega sveta

Vse kaže, da dobiva Šmarje pri Jelšah gledališko skupino, ki lahko pripravi kakovostno gledališko izpolnitev kulturnega dogajanja v šmarskem kulturnem domu. Že nekaj let nazaj pripravijo po eno premiero različnih avtorjev, predvsem sodobnejših in zadnje čase tudi težavnejših besedil. To pot so se lotili dela Johna Melingtona Synge, Vražji fant z zahodnega sveta. Premiera je bila v petek, 13. marca.

Jože Čakš je zbral skupino uigranih igralcev in jih izpopolnil še z novimi. Skupaj so si prizadevali za urejeno, sporočilno in gledljivo predstav, kar jim je nedvomno tudi uspelo. Vražji fant je

zahtevno in sporočilno bogato, predvsem pa zelo aktualno besedilo, saj se tudi danes in pri nas radi hvalimo s tujim delom in tujim perjem. Nekoliko tuj humor irskega avtorja je osvojil tudi premierno občinstvo – predvsem po zaslugi vseh nastopajočih in nedvomno tudi po deležu, ki ga je opravil režiser. Črn humor z ubojem očeta in junaštvo, ki iz tega zločina izvira, daje krepko moč uprizoritvi. Seveda so se ustvarjalci spopadali s sicer dobrim, vendar izredno zahtevnim besedilom.

Situacijska in besedna komika s kančkom grenkobe in razmišljanja je postala zanimiva po zaslugi celovite urejenosti predstave. K te-

mu je veliko pripomoglo, lahko bi celo rekli – vse Šmarje. Navedemo pa naj nekaj ustvarjalcev: arhitekta Petra Planinška za sceno, Cacija Cerjaka za glasbeno opremo, Anko Novak za kostume in Stanka Šketa za izdelavo scene. Poleg režiserja Jožeta Čakša so vidne kreacije vlog naredili: Tanja Jurgec, Igor Habjan, Jože Gojtan, Branka Černezel, Bojan Lojen in Jože Čakš. Pomemben delež pa so dali tudi ostali nastopajoči.

Predstava je očarala občinstvo, postala je pravi del letošnjih kozjanskih kulturnih dnevov in strokovno se je dvignila nad povprečje letošnje gledališke bere celjskih ljubiteljskih skupin.

STEFAN ŽVIŽEJ

Mladost in kakovost godbe

Železničarska godba iz Zidanega mosta slavi letos 85-letnico ustanovitve. Ta dogodek bodo obeležili s slavnostnim koncertom, ki bo jutri (v petek) ob 18.30 uri v domu Svobode v Radečah. Na koncertu bodo sodelovali še solisti Dragica Čarman (sopran), Franc Javornik (bas), Franci Lipovšek (rog) ter moški pevski zbor Svoboda Radeče. Slavnostni govornik bo dr. Matjaž Kmecl, član predsedstva CK ZKS.

Zidanomoška železničarska godba je v Sloveniji edinstvena po tem, da so njeni člani resnično samo delavci zaposleni na železnici. Trenutno ima godba štirideset članov. V zadnjih petih letih so pod vodstvom dirigenta Iva Gulića dosegli pomemben premik v kakovosti igranja in sodijo med boljše železničarske godbe v Sloveniji.

Nastopili so na številnih republiških tekmovanjih, so redni gostje železničarskih prireditev in manifestacij v Sloveniji, dvakrat so nastopili tudi v slovenskem kulturnem domu v Celovcu.

Zelo so pomladili svoje vrste. K temu je pripomogel tudi dislocirani oddelke radeške glasbene šole, ki so ga ustanovili pred tremi leti v Zidanem mostu.

VVE

Na Šmarskem drugič Naša beseda

Letošnji Kozjanski listni dnevi so se zaključili 2. občinskim srečanjem Naša beseda, ki je bilo prišlo sredo in četrtek v Roški Slatini, Kozjem, Rogu in v Mestinju.

V šmarski Naši besedi sodelovala skoraj vsa pionirska kulturna društva iz celotnih osnovnih šol, razen Lesičnega, od podružnic pa se je srečanja udeležila gledališka skupina iz osnovne šole Šentvid pri Grotnem. Od srednješolskih nastopila skupina Stekliske šole iz Rogaske Slatine od skupin v okviru občinske konference ZSMS Šmarje pri Jelšah pa le skupina nove organizacije iz Mestinja.

Zaradi obilice predstav je morala Naša beseda odjati na štirih prizoriščih, glavnem v šolah in v krajnih kulturnih domovih.

Letos so prevladovali dramski in recitacijski deli, kar je bil vseskozi tudi inres odbora za gledališko dejavnost, ki deluje pri Zvezi kulturnih organizacij občine Šmarje pri Jelšah.

Našo besedo na Šmarskem je spremljal tudi selektor, ki bo izbral tiste skupine, ki bodo šmarsko občino zastopale na regijskem srečanju Naša beseda, ki bo v Zalcu.

Glavna značilnost letošnjih kulturnih akcij je kakovostni napredek v šolskih pionirskih kulturnih društvih, saj je bilo na programu precej zanimivih, izvirnih in dobrih del oziroma nastopov predvsem dramskih in recitacijskih. Sodelovanje nekaterih mentorjev na letošnjem seminarju, ki ga je organizirala Zveza kulturnih organizacij Slovenije v Radencih, se je lepo obrestovalo.

M. AGRE

Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3a, Celje. Telefoni uredništva: 22-369, 23-105, 27-728, 28-408.

Praznovanje korakov

Odbor za literarno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Titovo Velenje, oziroma uredniški odbor Hotenj vabi na Praznovanje korakov.

Gre za predstavitev nove knjige Marena Cestnika s tem naslovom, ki jo je izdalo literarno gibanje Hotenja. Promocija knjige bo jutri, 20. marca ob 18. uri v »stiskarni«, kakor so naslovlili nove prostore v domu kulture v Titovem Velenju. MP

Popravek

Pri objavi teksta o vabilu Komornemu moškemu pevskemu zboru na Nizozemsko v prejšnji številki je v tiskarni izpadla vrstica, ki je popačila tekst. Stavke se pravilno glasi: »V nizozemskem mestu Arnheim bo letos od 26. 6. do 4. 7. tekmovanje mešanih, moških, mladinskih, ženskih in otroških pevskih zborov, na katerega so povabili tudi Komorni moški zbor iz Celja.« Za napako se opravičujemo.

»Le pleši v koli naokoli...«

Srečanje mladih folkloristov celjske občine

V Pionirskem domu Cvetke Jerinove v Celju so prejšnji teden pripravili šesto občinsko revijo pionirskih folkloristov skupin.

Nastopilo je nekaj več kot 100 plesalcev folkloristov skupin iz osnovnih šol Prve celjske čete in Frana Krajnc ter Pionirskega doma, kot gostje pa so se predstavili plesal-

ci mladinske skupine Kulturnometniškega društva Anton Tanc iz Marija Gradca pri Laškem in ljudski pevki iz Kompol.

Občinsko srečanje pionirskih folkloristov skupin lahko ocenimo za dobro, saj so nastopajoči pokazali kar precej znanja v obvladovanju plesnih korakov, splet ljudskih

plesov pa so dopolnili še s pesmicami in igrkami. Pionirske folklorne skupine, ki v celjski občini združujejo veliko mladih plesalcev, pomenijo primerno osnovo za mladinske in odrasle skupine plesalcev – vprašanje pa je, kako znajo v občini to izrabiti. Folklorna dejavnost je namreč še vedno preveč prepuščena le mentorjem, ki znajo na nekaterih šolah to bolj izkoristiti, drugod pa spet slabše. Sicer pa ostaja v zadnjih letih število mladih folkloristov v celjski občini približno enako, spreminjajo se le skupine, v katerih plešejo. V zadnjih letih je v celjskih osnovnih šolah nehala delovati nekaj folkloristov skupin, ustanovile pa so se nove. Bolj kot ne stalno pa ostaja število plesalcev v treh folkloristov skupinah v Pionirskem domu. Sicer pa so na letošnjem šestem srečanju pionirskih folkloristov skupin celjske občine podelili vsem plesalcem, ki nastopajo že pet let, bronaste Maroltove značke.

IVANA FIDLER

Težko vzdržujejo kulturne domove

Mozirska kulturna skupnost je lani namenila kar največ možnega denarja za vzdrževanje kulturnih domov v občini.

Za obnovo fasade v kulturnem domu v Bočni so namenili dvajset milijonov dinarjev, za obnovo kulturnega doma na Ljubnem pa osemdeset milijonov, ko so morali popraviti oder in obnoviti dvorano.

Med prednostnimi nalogami mozirske kulturne skupnosti je tudi obnova kulturnega doma na Ljubnem, vendar je delegat iz Gornjega grada na enem izmed zadnjih zasedanj skupščine kulturne skupnosti temu oporekal. Odbor za načrtovanje pri kulturni skupnosti se bo zato znova sestel in s predstavniki Zavoda za spomeniško varstvo Celje, predstavniki krajevnih skupnosti Gornji grad, Ljubno in Luče ter strokovne službe ponovno izdelal oceno ali je obnove kulturnega doma zares tako zelo nujna, hkrati pa bodo seveda ocenili tudi, kako bo z obnovo kulturnih domov v Gornjem gradu in v Rečici.

Obnova vseh treh kulturnih domov je bila predvidena v osnutku temeljev plana od leta 1986 do 1990. Glede na sedanji gospodarski položaj mozirske občine pa je jasno, da vsi tri domovi ne bodo mogli obnoviti v tem obdobju.

JANEZ VEDENIK

Uspel koncert v Šentjurju

Učenci šentjurske glasbene šole Skladatelj Ipvacev so se pred dnevi predstavili domačemu občinstvu s koncertom štirih orkestrorov.

Kot prvi se je predstavil s štirimi skladbami ansambel harmonik pod vodstvom Milene Gubenšek, nato pa osemčlanski ansambel kitaristov s petimi skladbami. Vodi ga Igor Goršič. Učenci dislociranega oddelka s Ponikve, kjer igra 14 harmonikarjev in ga vodi Rudi Sakel-

šek, je prav tako navdušil s štirimi skladbami. Vodje orkestrorov in učence gre pohvaliti za dobro pripravljen koncert, kjer so pokazali veliko znanja.

Kot zadnja je nastopila na novo oživljena in močno razširjena godba na pihala, ki je s prihodom novega kapelnika Alojza Kranjčana doživela pravo renesanso. Zaigrali so pet zahtevnih skladb intonacijsko, ritmično in harmonično. Razveselivo je, da je 25-članska godba sestavljena

iz starejših godbenikov, ki so močna in trdna opora drugi polovici mlajših. Koristno delo glasbene šole v Šentjurju se torej kaže tudi po tej strani. Godba deluje pod okriljem glasbene šole, financira pa jo kulturna skupnost. Letos obiskuje šolo 164 gojencev in ker je prostorska stiska v šoli vse hujša, bodo prihodnji mesec začeli urejati dodatne prostore v stavbi, ti naj bi bili nared do jeseni, ko bo šola slavila 20-letnico uspešnega dela. ER

Čas pomladi, čas petja

Prva občinska revija pevskih zborov je bila v soboto, 14. marca v Celju, ko se je v Narodnem domu na dveh koncertih predstavilo 22 zborov iz celjske občine.

Sicer pa so letošnje občinske revije izbornice, zato je oba koncerta poslušala tudi strokovna komisija v sestavi: Ivan Vrbančič, Klavdij Koloini in Franc Plohl, ki je izbrala zборе za regijsko revijo.

Tako se bodo na regijski reviji predstavili: Mešani pevski zbor železničarsko prosvetnega društva France Prešeren Celje pod vodstvom Edvarda Goršiča, Komorni moški pevski zbor Ce-

lje, ki ga vodi Vid Marcen, Akademski pevski zbor Boris Kidrič Celje z zborovodkinjo Andrijano Požun, moški pevski zbor prosvetnega društva France Prešeren France Prešeren Vojnik pod vodstvom Mire Kodrun, moški pevski zbor KUD Ivan Cankar Celje, ki ga vodi Marjan Lebič.

Če iz ostalih občin za regij-

ske revije ne bo izbranih dovolj zborov, je komisija predlagala še dva zbora: moški pevski zbor Celje z zborovodcem Pavlom Bukovcem, moški pevski prosvetnega društva France Prešeren Vojnik pod vodstvom Mire Kodrun, moški pevski zbor KUD Ivan Cankar Celje, ki ga vodi Marjan Lebič.

Če iz ostalih občin za regijsko revijo ne bo izbranih dovolj zborov, je komisija predlagala še dva zbora: moški pevski zbor Libela Celje pod vodstvom Iva Kneza in mešani pevski zbor Kovinotehne Celje pod vodstvom Dragice Žvar.

Komisija je na strokovnem posvetu opozorila na nekatere pomanjkljivosti, ki pa veljajo za večino zborov v Sloveniji. To so predvsem slaba ali ne dovolj izdelana vokalno dihalna tehnika, kar je predpogoj za čisto intonacijo, premalo doživljata interpretacija, problem izbora programa in podobno.

Bolj podrobne pripombe in nasvete bodo člani komisije posredovali v pisni obliki posameznim zborom.

FRANC PLOHL

Z avtohtonimi plesi pred domačim občinstvom

V Laškem se že pripravljajo na občinsko revijo folkloristov skupin, ki bo 25. marca v Zdravilišču Laško. Program bo v dveh delih. Popoldne bodo nastopili predšolske in šolske folklorne skupine, v večernem programu pa dve skupini kulturno umetniškega društva Anton Tanc iz Marija Gradca in folklorna skupina iz Rečice. Skupine se bodo predstavile z avtohtonimi plesi iz svojega okoliša.

VVE

KOMENTIRAMO

Kulturo delavcu?

Približati kulturo delavcu in zato ustrezno usposobiti za strokovno delo kulturne animatorje v delovnih organizacijah je namen seminarja, ki so ga že dlje časa skrbno pripravljali pri Delavski univerzi Zalec. Začel se bo jutri (petek) ob 17. uri v okroglo mizo v domu SLO v Zalcu. Organizatorji so na ta pogovor povabili tudi književnika Cirila Zlobca in še nekatere druge znane slovenske kulturne in družbenopolitične delavce.

A pri Delavski univerzi v Zalcu se bojijo, da bo na tem srečanju več gostov kot udeležencev skrbno načrtovane in vsebinsko bogatega seminarja za kulturne animatorje. Rok prijave se je namreč iztekel (to je bil nesrečni petek 13. marca,) in na naslov Delavske univerze je prispelo samo deset prijav. Organizatorji so pričakovali najmanj 70 kulturnih animatorjev iz združenega dela, glede na to, da so jih poimenovsko obveščali in razposlali okoli 300 vabil v delovne organizacije na Celjskem. Kje

so se torej zataknila vabila. Najbrž že kar pri vodstveni strukturi, ki morajo da navadno »žegen« za takšno kulturno udejstvovanje svojih kulturnih animatorjev pristaviti še kakšen dinar. Cena enotedenskega tečaja je 35 tisoč dinarjev in gleda na to, da se bo (če se bo) seminar odvijal v popoldanskem času, večina animatorjev ne bi izostala z dela. Pri Delavski univerzi pravijo, da bodo okroglo mizo jutri vseeno pripravili (nanj vabijo tudi zamudnike pri prijavi), vendar pa ostalih vsebinskih predavanj povezanost s praktičnimi primeri sveta gledališča, filma, glasbe in likovne umetnosti, s tem ko majhnim številom seminaristov ne bodo mogli pravi. Stroški bi bili preveliki.

MATEJA PODJEL

PRIREDITVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje: V četrtek, 19. marca ob 16. uri na odru Herberta Gruna Vinko Modermorfer: **PRILIKA O DOKTORJU JOSEFU MENGELEJU** za izven

V petek, 20. marca ob 19.30. uri: **SKLICUJEM ZBOROVANJE**, večer z znano slovensko gledališko, filmsko in televizijsko igralko Jerco Mrzel.

Mladinski kulturni center KLJUB: V četrtek, 19. marca ob 19. uri predavanje Janeza Janše o mirovni gibanjih.

V petek, 20. marca ob 20. uri tematski glasbeni večer z Marjanom Ogrincem, ki bo govoril o sodobni glasbi.

V soboto, 21. marca ob 20. uri koncert celjske glasbene skupine Juhuhu stric Vinko in njegovi.

V sredo, 25. marca ob 20. uri koncert skupine Videosex.

Pionirski dom Cvetke Jerinove Celje: V sredo, 25. marca ob 9., 11. in 13. uri prireditve občinske revije Naša beseda.

Zdravilišče Laško: V četrtek, 19. marca ob 19.30. uri nastop vokalne skupine Terca iz Celja.

V sredo, 25. marca ob 17. in 20. uri IV. revija folklornoplesnih skupin občine Laško. Predstavilo se bo 9 skupin.

Dom Svobode Radeče: V petek, 20. marca ob 18.30. uri slavnostni koncert Železničarske godbe na pihala Zidani most. Koncert prirejajo ob svoji 85-letnici.

Dom krajanov Zagrad: V soboto, 21. marca ob 19. uri bo celovečerni koncert MPZ delavsko prosvetnega društva iz Zagrada, ki letos praznuje svojo 10-letnico.

Dom kulture Šmartno ob Paki: V četrtek, 19. marca ob 19. uri se bodo predstavili člani amaterskega gledališča iz Titovega Velenja z Nušičevo GOSPO MINISTRICO.

Dvorana glasbene šole Titovo Velenje: V petek, 20. marca ob 19.30. uri bo koncert Simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije s solistoma Acijem Bertonejem in Antonom Grčarjem.

V torek, 24. marca ob 19.30 uri bo abonmajski koncert pianistke Ide Gamulin.

Dom kulture Šostanj: V petek, 20. marca ob 19. uri bo nastopilo Gledališče pod kozolcem z »Veselim večerom«.

Dom kulture Titovo Velenje: V torek, 24. marca ob 17. uri bo IV. srečanje otroških folklornih skupin velenjske občine.

Kulturni dom Žalec: V četrtek, 19. marca ob 16. uri bo zabavno-glasbena prireditev ob mednarodnem dnevu invalidov.

V petek, 20. marca ob 19.30. uri bo koncert mladinskega pihalnega orkestra Svobode Žalec in glasbene šole Žalec, ki ga vodi Stanko Podbregar.

Kulturni dom Gomilsko: V soboto, 21. marca ob 15. uri bo koncert moškega in ženskega pevskega zbora iz Dramelj.

Zdravilišče Rogaska Slatina: V četrtek, 19. marca ob 19.30. uri bo v Zdraviliški dvorani večer folklorne s folklorno skupino Železničarsko prosvetnega društva France Prešeren iz Celja.

V soboto, 21. marca ob 19.30. uri bo v Zdraviliški dvorani vokalni koncert moškega pevskega zbora Skladatelj Ipatcevič iz Sentjurja.

Zdravilišče Dobrna: V petek, 20. marca ob 19. uri bo v Zdraviliškem domu nastop citrašev in folklornih skupin.

Laški dvorec: V petek, 20. marca ob 17. uri bodo odprli razstavo likovnih del beograjskega slikarja Koste Stojančeta. V kulturnem programu ob odprtju razstave bodo nastopili operna pevca Sonja Hočevar in Ladko Korošec ter harmonikar Stante.

Hotel Dobrna: V avli so do 5. aprila na ogled akvareli slikarja Bogdana Kotnika iz Kamnika.

Likovni salon Celje: Do 28. marca si lahko v Likovnem salonu ogledate slikarska dela akademskega slikarja Janeza Pristavca.

Pivnica Zdravilišča Rogaska Slatina: Do 3. aprila si lahko ogledate likovna dela slikarke Pavle Predanič.

Knjižnica Edvarda Kardelja Celje: V razstavnem prostoru celjske knjižnice si lahko ogledate razstavo tehničnih priročnikov.

Kulturni center Ivana Napotnika: v razstavnem salonu so do konca meseca na ogled tapiserije članov Združenja likovnih umetnikov uporabne umetnosti iz Hrvaške.

Pionirski dom Cvetke Jerinove Celje: Do 30. marca so v avli Pionirskega doma na ogled likovna dela učencev osnovne šole Ivanke Uranjek iz Celja.

Ugodni rezultati po ukrepu družbenega varstva

Ukrep družbenega varstva, ki so ga lani julija uvedli v gostinskem podjetju Radeče, že daje dobre rezultate.

V tem obdobju je gostinsko podjetje Radeče doseglo ugodnejše finančne rezultate v poslovanju in poslovno leto zaključilo pozitivno. Razkorak v zaostajanju osebnih dohodkov zaposlenih v podskupini dejavnosti so občutno zmanjšali in tako tudi povečali socialno varnost zaposlenih.

To sta bila tudi dva glavna cilja tako imenovanih kratkoročnih ukrepov. Začasni kolegijski poslovodni organ pa je izdelal še kakovosten sanacijski program, ki naj bi zagotovil gostinskemu podjetju dolgoročni stabilnejši razvoj.

Dolgoročno usmeritev razvoja te gostinske organizacije obsega širjenje uslug in zmogljivosti na območju Radeč, popestritev ponudbe in dvig kakovosti ponudbe, ki vključuje tudi višjo kategorijo (B) gostišča Jadran. Ocenjujejo pa da bi se moralo gostinsko podjetje Radeče vključiti v večji sistem, kot samostojna delovna organizacija ne bi bilo sposobno strokovno in investicijsko dolgoročno uresničevati razvojnih ciljev.

Podrobno bodo o rezultatih ukrepa družbenega varstva v tem gostinskem podjetju govorili tudi na seji zborov občinske skupščine Laško, ki bo v sredo, 25. marca.

VVE

PLANINSKI KOTIČEK

Varstvo narave

Komisija za varstvo narave in gorsko stražo pri PZS je na svoji seji obravnavala gradivo SLOVENSKI GORSKI SVET, katerega osnutek je bil pripravljen leta 1982. Predložila ga bo v javno razpravo in po tej v potrditev GO PZS. Gradivo so pripravili znani strokovnjaki tega področja, dopolnila ga bo sodelavka Nada Praprotnik. Za naše območje se v tem gradivu omenja Robanov kot, Igla, Solčavska tisa, Slap Savinja, Matkov kot, pragozd na Donački gori in Kamniško-Savinjski regijski park. Novo v tem gradivu bo problematika letalskega hrupa v gorskem svetu, ki že načlenja mir teh predelov. Ta hrup moti v določenih predelih tudi zdraviliški turizem. Potreben bo pameten dogovor, nekaj določil pa že vsebuje Zakon o Triglavskem narodnem parku. Na seji so se dogovorili za sodelovanje na problemski konferenci SZDL glede varstva okolja. Komisija ima v načrtu izdajo vodnika po vrtcu Balthazarja Hacqueta na Velem polju blizu Vodnikovskega doma.

Zbor načelnikov odsekov VN in GS bo v aprilu kot

ponavadi v Kamniški Bistrici.

Š. J.

Pohod na Dobrovlje

V nedeljo 5. aprila 1987 bo tradicionalni planinski pohod na Dobrovlje, osmi zapored, v organizaciji PD Polzela. Zbor bo v Braslovčah (308 m, redni avtobus Celje-Mozirje) ob 9. uri.

Pohodniki bodo krenili skozi gozd Boštunovec v Srednji Podvrh-podnožje Dobrovelj-do Cimperška. Dvignili se bodo do Hlasteja (500 m), ki je že na Dobrovljah in od koder je lep razgled na dolino proti Žalcu in Celju ter na razvaline žvneškega gradu (411 m) in žvneško jezero. Po južnem pobočju Konjska (793 m) bodo šli mimo Strojanska, in sosed Orešnika na začetek »partizanke« pri Brezovniku. Pri spomeniku pod Grmado, kjer stoji obeležje štirim borcem, bo krajša spominska slovesnost. Od tam je lep pogled na jugozahodna pobočja Grmade (898 m), nekoč znano izletniško točko (sv. Janez in Pavel na Planini).

Kolona bo nato krenila do Destovnikove domačije, kjer bo poskrbljeno za čaj (hrana iz nahrbtnika), ter malo nad

KOMENTIRAMO

Zasoljeno morje

Že prvi namigi o letošnjih cenah turističnih uslug obetajo, da bodo morali domači turisti seči še kako globoko v žep, če bodo hoteli letovati kje ob morju. Vprašanje, koliko bo letos stal dopust, je tembolj aktualno, ker se je pred dvema dnevnoma pričela v Sarajevu letošnja 13. jugoslovanska turistična borza, kjer naj bi dobili odgovor, koliko več kot lani bo stalo letovanje.

Vprašanje je sicer, ali bomo po srečanju predstavnikov več kot 1300 organizacij gostinske turistične gospodarstva Jugoslavije dobili popolen odgovor. Spomnimo se samo lanskega leta, ko je večina tistih, ki so se pojavili v Sarajevu, svoje karte še

skrivala in čakala do zadnjega (za razliko od cen za tujce, ki so znane že davno prej.) Tudi letos bo verjetno po tem srečanju še vedno uganika kako bo z dopusti, predvsem zato, ker tudi gostinske turistični delavci ne morejo vedeti, kakšne morebitne podražitve nas do poletja še čakajo.

Za zdaj je torej jasno le to, da bo letos letovanje dražje vsaj za 100 odstotkov in da bodo po prvih podatkih cene zasebnih penzijskih storitev od 5 do 10 tisoč dinarjev na dan. Hoteli bodo seveda mnogo dražji.

Ob tem pa je seveda jasno tudi to, da si kaj več kot lani od domačega gosta ne gre obetati. Tudi ni pričakovati, da bi si največji del Jugoslovancev (lani jih je letovalo 47 odstotkov) lahko privoščilo več kot teden dni dopusta. Pravtako verjetno ni pričakovati, da bi se spremenila tudi struktura domačih turistov in da bi bolj kot prejšnja leta naš Jadran zavzel slabo ali najslabše plačani delavec. Po podatkih od leta 1974 do leta 1984 je več kot tretjina Jugoslovancev letovala kar doma, naslednjih 30 odstotkov je odhajalo na dopust le občasno, komaj nekaj več kot 35 odstotkov pa jih je letovalo redno, vsako leto. Tudi tem primerjavam letošnja sezona verjetno ne bo dodala kaj bistveno novega.

Morda lahko kaj novega prinesejo le poteze nekaterih, denimo turistične agencije Putnik, ki je že najavila 20 odstotne popuste za domače goste, predvsem za delovne organizacije, ki bodo zakupile večje število postelj. Koliko agencij se jim bo pridružilo, je še vprašanje, kot je še vprašanje, kako se bodo na to odzvali sindikati. Vsekakor, prvi podatki kažejo na to, da je Jadran za nas vse bolj oddaljen, bližje pa nam postajajo sosednja Grčija in njena sosedja Turčija, kjer bo letos menda letovanje precej cenejše kot pri nas.

Š. J.

RP

Hmezad

PECIVO, PECIVO!

Kako lepo diši! Mmm, po sladkem diši! In od kod tako lepo diši?

Iz Slaščičarne v Samopostrežni restavraciji Gaberje, po dobrem, svežem pecivu, ki ga že vrsto let pripravljamo v malih, a dobro izkoriščenih prostorih.

V Celju in okolici dobro poznajo sladice, ki jih pripravljajo tri izkušene in vestne slaščičarke.

V naši slaščičarni pripravljamo različne vrste peciva.

Posebnost naših slaščičarskih umetnosti so torte po naročilu za različne priložnosti.

Prilagajamo se željam naših gostov in naročnikov. Pripravimo tudi take torte, ki imajo premer 80 cm in so visoke 50 cm.

Kar veselje je pogledati tako torto, ki tehta tudi do 10 kg.

Torej, če še niste poskusili dobrot iz naše Slaščičarne, pridite in ne boste razočarani.

Hmezad

Gostinstvo-turizem Žalec

PE Samopostrežna rest. Celje

SA LEPOTA ŽENSKEGA PERILA
JE PRED VAMI

PRODAJALNA Veronika
TKANINA CELJE

Kmetijska zemlja je bolje obdelana

V žalski občini so lani izboljšali manj zemljišč, kot so načrtovali

Na današnji skupščini Kmetijske zemljiške skupnosti Žalec ocenjujejo opravljeno delo lani in sprejemajo delovni program za letoš. Lani je zemljiška skupnost s pomočjo denarja Zveze vodnih skupnosti opravila naslednje izboljšave zemljišč: namakanje Zaki 200 hektarov, prva faza zlozbe Konjščica 167 hektarov, v delu je še vedno melioracija med Ojstriško vasio in Vranskim na površini 224 hektarov in v delu je še zlozba Virte 43 hektarov.

V leto 1987 prenašajo osuševanje Pi-rešica, osuševanje Šmatevž, namakanje Šmatevž, Male Braslovce in Grušovlje. S sredstvi kmetijske zemljiške skupnosti so z malimi melioracijami izboljšali 81 hektarov, z agromelioracijami 56 hektarov in z zlozbami 210 hektarov, skupaj torej 347 hektarov, ker je za 124 hektarov manj od načrta. Po mnenju strokovne službe zemljiške skupnosti sta bila za to kriva dva razloga: zakasnitev del pri večjih melioracijah in pomanjkanje denarja, saj se je

zmanjšalo število sprememb namembnosti kmetijskih zemljišč, kar je glavni vir prihodka zemljiške skupnosti.

V občini Žalec je 1857 kmetij, ki imajo nad hektar kmetijskih zemljišč, od tega je 894 zaščitene kmetije s povprečno velikostjo 6 hektarov. Kmetij s statusom kmeta je 1262 s povprečno velikostjo dva hektara kmetijskih zemljišč. Lani se število zaščitene kmetije ni spreminjalo, izdanih pa je bilo 33 novih odločb o statusu kmeta.

Lani so v žalski kmetijski zemljiški skupnosti prejeli 189 ponudb o prodaji zemljišč, pri čemer skupnost v nobenem primeru ni uveljavila predkupne pravice, je pa v vseh sodelovala pri razvrščanju teh zemljišč in pri uveljavljanju predkupne pravice za Hmežad, ki je odkupil 22 hektarov. V Žalcu pri tem ugotavljajo, da je promet z zemljišči premajhen, da bi zadovoljil po-

trebe po organizirani tržni kmetijski pridelavi.

Bolj so v kmetijski zemljiški skupnosti zadovoljni z obdelanostjo kmetijskih zemljišč, kar so kontrolirali skupaj s temeljnimi združenimi organizacijami, kmetijsko inšpekcijo in Hmežadovo delovno organizacijo Kmetijstvo Žalec. Obdelanost zemljišč je boljša kot pred leti. Nekaj neobdelanih parcel so našli predvsem v južnem hribovitem delu občine Žalec, več je slabše obdelanih zemljišč. Razlogi za to so v glavnem v tem, da ni primerne obdelovalca, ali pa lastniki, ki so ostareli, niso pripravljeni dati zemlje v najem.

Kmetijska zemljiška skupnost iz Žalca sicer razpolaga z 39 hektari zemljiškega sklada, vendar je ta razdrobljen, saj obsega skoraj 200 parcel. Lani so prodali skoraj poldrug hektar, približno 12 hektarov pa čaka na prenos od nekmetijskih organizacij združene dela.

MITJA UMNIK

Hmežad bo izvozil za 15 milijonov dolarjev

Hmežadov izvoz je lani znašal dobrih trinajst milijonov dolarjev, kar je sicer več kot so načrtovali, vrednostno pa je izvoz večji zaradi ugodnejšega tečaja zahodnoevropskih valut napram vrednosti ameriškega dolarja.

Količinsko je bil izvoz manjši od načrtovanega. Hmelja so izvozili 2845 ton ali osemnajst odstotkov manj kot so načrtovali, valilnih jaje skoraj šest milijonov 200 tisoč ali petino manj, perutninskega mesa so izvozili tretjino manj, oziroma 478 ton, govedi le 75 ton ali komaj desetino načrtovane teže, plastičnih cevi pa so izvozili 569 ton ali 17 odstotkov manj. Več kot so načrtovali so izvozili le medu, kmetijske mehanizacije, rezervnih delov, gozdnih sadežev in zdravilnih zelišč, kar pa v deležu skupnega izvoza ne predstavlja bistvenih količin.

Toliko večji so zato načrti izvoza za letoš. Manj naj bi izvozili le hmelja (za desetino manj) ter gozdnih sadežev (skoraj štirideset odstotkov manj). Jabolk naj bi letos izvozili 150 ton ali trinajstdeset ton več, valilnih jaje naj bi izvozili deset milijonov, podvojili pa naj bi izvoz perutninskega mesa, saj naj bi ga letos na tuje prodali kar tisoč ton. Kar dvakrat več naj bi izvozili govedi (245 ton), tretjino več plastičnih cevi (742 ton) in za desetino več medu (440 ton). Skupna vrednost izvoza naj bi letos tako znašala nekaj manj kot petnajst milijonov dolarjev.

JANEZ VEDENIK

KMETIJSKI NASVET

Pomladansko zatiranje plevela

V tehnoloških priporočilih za setev ozimnih žit smo za jesensko zatiranje travnatih plevelov kot so: navadni srakoperec, njivni lisičji rep, ljuljke in latovke ter nekateri širokolistni, priporočali uporabo herbicida dicuran 500 ali tigrex. S priporočenima herbicidoma lahko zatiramo plevel tudi spomladi, seveda le, če ju nismo uporabili že v jeseni. Najboljši herbicidni učinek imata, ko ima travnati plevel razvite do 3 liste. Škropimo lahko sicer do konca razraščanja žit, toda herbicidni učinek bo v tem primeru slabši.

Dicuran 500 uporabimo v ozimni pšenici in ozimnem ječmenu v količini 1,5 do 2 litra na ha, tigrex pa v ozimni pšenici (ne v Triticum durum!), ozimnem ječmenu in rži v količini 2,5 do 3 litra na ha. Pri škropljenju moramo biti pazljivi ter natančno upoštevati priporočila proizvajalcev herbicidov ter žlahtniteljev o fitotoksičnem delovanju herbicidov na posamezne sorte. Tako je bila v široki praksi in v poskusih ugotovljena občutljivost naslednjih sort: novosaška rana 2, lonja in pitoma na dicuran 500.

Priporočena herbicida pa ne delujeta dovolj dobro na nekatere širokolistne plevela, predvsem ne zatirata navadnega in perzijskega jetečnika, poljske vijolice, smolence in poljskega maka. Ta plevel uspešno zatremo med razraščanjem žit in v začetku kolenčenja, ko so temperature v razponu med 5 in 25 °C s škropljenjem s herbicidom aniten DS (2,5-3 l/ha) ali dicoflu-id MP combi (4 l/ha) ali deherban special (4 l/ha). Z zadnjima dvema priporočenima herbicidoma zatremo tudi njivski osat in slak.

OLGA JAKIČ,
dipl. ing. agr.
KMETIJSKI INŠTITUT
SLOVENIJE

Smo za zdravo življenje

V šaleški dolini se v tem času odločajo o gradnji novega bloka termoelektrarne Šostanj in o odpiranju jame Šostanj. Veliko bodo k temu lahko rekli tudi kmetje v Šaleški dolini, saj njihovi (in naši) gozdovi na tem področju že nekaj časa umirajo. Med najbolj ogroženimi so kmetije v Zavodnjah, zato smo ob obisku Jožeta Ročnika, enega številnih kmetov, katerih gozdovi so že ogroženi, povprašali predvsem o tem, kaj meni o predvidenih novogradnjah.

Jože Ročnik: »Imam nekaj več kot 20 hektarjev gozdov in po meritvah in ogledih, ki so jih opravili domači gozdarji in tudi republiški strokovnjaki, je dve tretjini gozdov že rjavih. Umirajo torej in ni druge rešitve, kot da povečamo posek. Kaj to pomeni za bodočnost kmetije, je znano. Moji otroci ne bodo več sekali gozda. A nas, zavodnjanskih kmetov (nisem namreč edini, katerega kmetija je obsojena na propad) ne moti le to. Če ne bo gozda, ne bo več tudi vode, kajti kot vemo, ta prihaja iz gozda. Zemljo bo počasi odnašalo in pogojev za življenje tu ne bo več.

Ob tem se po ugotovitvah strokovnjakov pojavljajo tudi že plodnostne motnje pri kravah, ki ne ostajajo več breje, slej ko prej, kot pravi strokovnjaki, pa se bodo vplivi SO₂ poznali tudi na ljudeh.

Predstavniki Reka so nam na enem zadnjih razgovorov lahko povedali le to, da so brez moči, ker ni denarja za čistilne naprave. Za nas to seveda nič ne pomeni, zato je ob sedanjih predvidenih

gradnjah naš predlog jasen. Smo proti vsakršni gradnji. Smo za zdravo življenje, četudi za ceno zmanjšanja energije. Menimo tudi, da se morajo vodni viri bolje izkoristiti.

V velenjski občini se s kmetijstvom, ki ga je največ na obrobju in v hribovih, še vedno lahko v pretežni meri sami oskrbujemo (četudi so bile najboljše površine z rudarjenjem že doslej uničene) in če bomo uničili še to, res ne vem, kako bo v prihodnje. Ta naša stališča bomo zato posredovali preko krajevne skupnosti, zadrage in tudi gozdarstva.

RP

RADAR

63230 ŠENTJUR PRI CELJU

Vabi k sodelovanju:

Kovinostrugarja in strojnega ključavničarja

Oba z delovnimi izkušnjami na avtomatih. OD do 300.000 oziroma po dogovoru. Pogoji: najmanj 7 let prakse, starost 27-35 let, ter urejeno stanovanjsko vprašanje. Prijave pisno na gornji naslov ali po tel. (063) 741-144

industrijska prodajalna

Se priporoča s svojimi programi:

- jadrani program in rezervni deli
- čelade
- hidroterapija
- armirani izdelki
- gumbi in modni dodatki

Obiščite nas vsak delavnik od 8.-13. ure,
v ponedeljek pa od 13.-19. ure.

UGODNEJŠI POGOJI PRODAJE JADRALNEGA PRC GRAMA

VEPLAS Titovo Velenje

»KOSTROJ«,

proizvodnja strojev in plastičnih izdelkov, n. sol. o., Slovenske Konjice, Tovarniška 3
oglašja prosta dela in naloge
v delovni skupnosti skupnih služb

1. Vodenje oddelka prodaje novih programov

- 1 izvajalec

Pogoji:

- visoka izobrazba ekonomske, komercialne ali tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj oz.
- višja izobrazba ekonomske, komercialne ali tehnične smeri in 5 let delovnih izkušenj
- aktivno znanje enega tujega jezika
- poznavanje zunanjetrogovinskega poslovanja
- vozniški izpit B kategorije
- 90 dnevno poskusno delo.

2. Samostojna prodaja strojev in uslug

- 1 izvajalec

Pogoji:

- višja izobrazba tehnične ali ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj ali srednja izobrazba tehnične ali ekonomske smeri in 7 let delovnih izkušenj
- vozniški izpit B kategorije
- 90 dnevno poskusno delo.

3. Prodajni inženir

- 1 izvajalec

Pogoji:

- visoka izobrazba tehnične ali arhitekturne smeri in 3 leta delovnih izkušenj oziroma
- višja izobrazba tehnične ali arhitekturne smeri in 5 let delovnih izkušenj
- pasivno znanje enega tujega jezika
- vozniški izpit B kategorije
- strokovni izpit
- 90 dnevno poskusno delo.

4. Samostojna uvozno-izvozna dela

- 1 izvajalec

Pogoji:

- višja izobrazba tehnične ali ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj oziroma
- srednja izobrazba tehniške ali ekonomske smeri in 7 let delovnih izkušenj
- strokovni izpit za opravljanje poslov zunanjetrogovinskega prometa (ZT registracija)
- aktivno znanje enega tujega jezika
- vozniški izpit B kategorije
- 90 dnevno poskusno delo.

5. Vodenje oddelka prodaje rezervnih delov

- 1 izvajalec

Pogoji:

- višja izobrazba tehnične smeri ali druga višja izobrazba s predizobrazbo tehnične smeri
- 5 let delovnih izkušenj
- 90 dnevno poskusno delo.

V TOZD TOVARNA STROJEV (ponovna objava)

1. Izdelava zahtevnejše tehnologije z normiranjem

- 1 izvajalec

Pogoji:

- kemijski tehnik, avtoličarski ali slikopleskarski delovodja,
- 3 leta delovnih izkušenj na področju pleskanja in ostalih površinskih zaščit,
- 90 dnevno poskusno delo.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na naslov:

KOSTROJ
PROIZVODNJA STROJEV IN
PLASTIČNIH IZDELKOV
Splošno kadrovskega sektorja
Tovarniška 3, 63210 Slov. Konjice

Rok za prijavo je 8 dni od dneva objave oglasa, o izbiri pa bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po sprejemu sklepa o izbiri.

Nepopolnih in nepravilnih prijav ne bomo obravnavali.

Kje je zebra?

Pišem vam o avtobusnem postajališču v Šmarjeti, ob Mariborski ulici, za nadvozom. Nekoč je bil tu označen prehod za pešce – takrat, ko so tam napravili postajališče. Kaj kmalu pa so ga zbrisali. Tako po izstopu iz avtobusa le s strahom prehodiš štiripasovnico. Prideš komaj do polovice, pa že izza ovinka pribriži z vojniške smeri avto in srečen si, če mu uideš. Res ne moreš slutiti, kaj je za ovinkom. Vemo, koliko nesreč je že bilo zaradi prevelike hitrosti na tem ovinku. Saj, če si mlad, jo lahko še urno ucvreš. Če pa si že v letih ali pa tovariš nakupljene gospodinjne potrebščine (v Šmarjeti ni trgovine in večino potrebnega znosimo domov iz mesta) gorje tebi. Čez cesto, ki se zdi kar neskončna, potrebuješ kar precej časa.

Danes, ko to pišem, sem se tudi utrujena in natovljena vračala iz službe. Prišla sem do polovice cestišča, do dveh neprekinjenih črt in tam obstala, ker sem videla z vso hitrostjo bližajoče se žaromete izza ovinka. Toda, avto ni nadaljeval po svojem pasu, zapeljal je naravnost proti meni. Se sreča, da sem bila toliko prisebna in za las zbežala. Voznik najbrž ni vedel, kaj pomeni neprekinjena črta na cesti.

Predlagam, da tu naredijo zebro, ker pa se tudi ta bolj malo upošteva, pa še semafor skupaj z znakom za nevarnost. Podoben semafor, kot je na Ljubljanski ulici, bi omogočil potnikom, ki izstopijo iz avtobusa, da bi s pritiskom na gumb spremenili barvo luči na semaforju in varno prečkali cesto.

Upam, da bodo odgovorni kaj naredili, preden bo spet prepozno.

D. S., Celje

O kulturnem življenju na vasi

Začelo se je že med NOB. Bolje povedano, nadaljevalo, kar je bilo dobrega. »Mati«, »Raztrganci« in razni skeči so bili igrani med krvavim bojem. Petje pa je bilo slišati že kar na začetku vstaje.

Bujno in vsestransko pa se je kultura razcvetela – pri nas na Štajerskem – s prihodom XIV. divizije. Mitingi tako rekoč v vsakem kraju, v vsaki vasi. V dolinah in hribih ali sredi gozdov.

In povojna leta! Dvorišča, kozolci, marofi, hmeljske sušilnice, večje gostilniške sobe, razredi v šolah, so bile prve dvorane. In to čez vse leto, ob vsakem vremenu. Vloge, note, plakati, vse in prav vse je bilo pisano z roko. Igralcev, pevcev preveč. Težko je bilo dobiti dobrega režiserja. Glede pomanjkanja nje pevovodij pa smo bili krivi sami. Organiziste smo nečloveško preganjali. To se nam je dolga leta maščevalo. Drug problem so bili prostori. Množično smo začeli graditi zadružne domove. Niso bili namenjeni zgolj kmetijskemu, ampak tudi kulturnemu življenju. Kje pa! OF, AFŽ, Mladina, GASILSKO DRUŠTVO, PROSVETNO DRUŠTVO, RDEČI KRIŽ, TELOVADNO DRUŠTVO, prostori za kuhinjske in šiviljske tečaje. Vsi so dobili svoj prostor. Vse dejavnosti so resnično cvetele. Dobro naštudirana ljudska igra je tudi po trikrat napolnila dvorano. Tako tudi pevski koncerti. Telovadna nastopi. Potem gostovanja. Vsa ta živost je trajala skoraj polna tri desetletja.

Nato se je začelo: Kdo je lastnik dvorane, kdo bo poravnal stroške vzdrževanja? Bila so to prerekanja v nedogled. Cesto je bilo od-

visno od ene osebe, še posebej če ta oseba ni imela smisla za kulturo. Začeli so zidati nove gasilske domove in domove krajanov. In spet je prostora več kot dovolj. Dejavnosti pa so prenehale. Najbolj vztrajna so gasilska društva, prosvetna vse bolj usihajo ali pa so razpadla. Tak primer je v Gotovljah. Gotovlje so še pred leti bile zgled ostalim KS v občini Zalec. Peli so kar trije zbori! Naštudirane so bile tudi po tri celovečerne igre. Aktivno je bilo telovadno društvo. Danes? Moški zbor je še kar aktiven, čeprav brez pevovodje. Ženski pevski zbor bi zaživel, pa ne dobi pevovodkinje. Pionirski zbor natopa ob proslavah. Goršek Jure mlajši je bil skoraj dve desetletji predsednik prosvetnega društva. Skoraj dve desetletji so bili problemi sproti rešeni. Delo je teklo. Delal je trdo, nesebično, požrtvovalno. In vendar so se našli krajan in drugi, ki so polena metali pod noge. Potrpljenje ga je minilo in je šel. Posledice? Lahko bi rekli, da je KS Gotovlje glede kulturne dejavnosti med zadnjimi v občini Zalec. Pripravljeno je pravzaprav vse, samo ljudi ni, ki bi bili voljni delati. Vsi se trudijo. KS, OO ZK, SZDL, predsednika PD društva ne najdejo in tako tudi društva ni. Tako ni iger in ne pevskih koncertov. Tudi TVD Partizan se je razblinil. Poprimajo samo še pri večjih proslavah. Če? Nekateri dejavniki valijo nekdanjo mladino, mladina trdi, da ni prave pomoči od OOZK, od SZDL. Ali pa: Zberemo se, sklenemo, pričnemo z delom, a ga ne dokončamo. Nekako po pregovoru: Drži ti, jaz bom spustil!

V nekaterih KS pa društva in sekcije delajo, med seboj tekmujejo. Na primer: Vrbje, Griže, Liboje, Vinska gora, Polzela, Matke, Andraž. Pa še in še. Tudi v Gotovljah bi zaživel, če bi poprijeli krajan, ki so za organizacijo dela sposobni. Tudi v preteklosti so bila razna krizna obdobja, ki pa so bila z dobro voljo in nesebičnim delom odpravljena. Delo je steklo. Kdaj se bo to ponovilo?!

DRAGO KUMER, Gotovlje

Ropu na rob

Minuli ropi na celjskem območju so nas močno presenetili. Taka dejanja seveda najbolj prizadenejo tiste, ki so neposredno izpostavljeni in tarče vseh teh prestopnikov.

Sem delavec PTT enote, ki je pred kratkim doživel rop. Upravnica, moja sodelavka, se je kljub težki situaciji hitro znašla. Po zaslugi naših vodilnih organov smo bili deležni dosti koristnih napotkov za primer takšnih pojavov. K našim varnostnim ukrepom sodi naša (sveta) dolžnost – poštna tajnost.

O omenjenem ropu je bila seznanjena širša javnost preko radia in časnikov. Vse lepo in prav. Varnostni organi so se zelo potrudili in v kratkem času zasačili zlikovca. Ob vsem dogajanju pa me kot postarja zelo moti početje tistih, ki so jim bili zaupani zaupni podatki na kraju samem. Javnost je takoj izvedela, koliko denarja je ta čas pošta imela, kje je blagajna in kakšni so prostori. Mislim, da takšno početje ne sodi nikamor in ni v korist občanov, razen tistih, ki so pozabili na poštenje. Čutim, da smo na tak način nekako izdani, ogoljufani za našo tajnost. Čemu potem trud, da bi varovali tisto, kar nam je zaupano?

ALOJZ REZAR, Teharje

Samoprispevek da ali ne

Stekle so priprave za četrti samoprispevek v celjski občini. Ob tem se spomnim poročila o porabi denarja iz sedanjega samoprispevka, ki je bilo objavljeno v 6. številki Informatorja 11. decembra lani. Temu zelo pomanjkljivemu poročilu lahko marsikaj očitamo. Ni pregledno in celovito. Manjka prikaz planiranih del, njihova izpolnitve, kot da bi šlo le za nekaj dinarjev in ne za vsote, ki do danes že presegajo milijardo dinarjev.

Prikazani so tudi izdatki sklada za neke projekte, stroški poslovanja in potni stroški. Kot da bi sklad lahko počel z denarjem, kar se mu pač zdi umestno. Ne sme in ne more razpolagati z denarjem tako, kot da bi bil njegov. Samo pooblaščen je, da ga razdeljuje in izvaja kontrolo nad njegovo porabo, strogo po planu samoprispevka. Stroški izven plana so neopravičljivi, pa čeprav gre le za pet in pol milijonov dinarjev.

Ko smo pred petnajstimi leti prvič razpravljali o samoprispevku, sem postavil vprašanje stroškov poslovanja sklada in osebja. Odgovorili so mi, da teh stroškov ne bo. Zdaj pa poročajo o porabi tega denarja tako površno in omalovažujoče, kot da bi padel z neba in ne bi bil odtrgan od skromnih osebnih dohodkov občanov.

Kako bo z novim samoprispevkom, še ne vemo. Vemo pa, da bodo volitve takšne, kot po navadi. Še vedno so bile zelo nedemokratske. Še vedno so ravnali na njih kot z nekakšno raztegljivo pravico oblasti, ki da lahko krši volilni zakon. Vsaj pri nas, v Košnici, v KS Pod gradom, smo vedno imeli volitve v neprimernih prostorih, kjer je bila v malem prostoru komisija in ena miza za glasovalce. Ni bilo zastorov, da bi lahko volilec za njimi nemoteno izpolnil glasovnico. Za hrbtom sta se vedno motala po dva člana komisije, gledala preko ramen in tako prispevala k bolj ugodnim rezultatom. So takšne volitve še svobodne?

Naše naselje je vedno zapostavljeno v načrtih KS. Košnica je veliko in razvejano naselje. Razen ene so vse ostale ceste makadamske, vključno s cesto Košnica-Libojce, ki je občinska in v očitno sramoto občini. To je edina cesta, ki povezuje Savsko dolino s Savinjsko. Nič ne naredijo, da bi jo uredili za večji promet.

Cisto po naključju mi je prišel v roke Informator, glasilo KS Pod gradom. V njem sem prebral letni finančni načrt naše KS. Od 331.450 tisoč dinarjev predvidevajo za naše naselje za 600 tisoč dinarjev investicij ali 1,8 promile vsega denarja (če izvzamem gramoziranje cest, ki pa je enako potrebno tudi v ostalih naseljih in ga tudi drugam nisem prištel). 250 tisoč dinarjev bodo porabili za dokumentacijo, ki je potrebna za javno razsvetljavo in 350 tisoč dinarjev za napelavo elektrike družini Kranjc, ki edina v naši KS še nima elektrike. Krajanov v Košnici je okoli 800, le malo manj kot tretjina prebivalcev KS. Ves ostali denar bo šel, kot že vsa leta, v glavnem v naselje Zagrad. Res smo iz samoprispevka dobili 800 tisoč dinarjev za glavni telefonski kabel, vendar so to isto leto ves ostali denar namenili v Zagrad. Ne pomeni nam, da smo pred leti imeli predsednika KS iz našega naselja niti, da je sedanjí podpredsednik in vodja Komune tov. Lemut prav tako iz Košnice.

V takih pogojih življenja bomo nujno morali misliti na svoj kraj in svoje življenje vzeti sami v roke. To nam narekuje tudi terensko neugoden in nam manj dostopen dom krajanov.

Kako naj verjamemo, da nam bo prihodnji samoprispevek prinesel lepše življenje? Nič lepše nam ne bo. Še naprej bomo krmili sitega ali vsaj bolj sitega, kot smo sami. Mislim tudi, da bi volitve za četrti samoprispevek morale zajeti samo one, ki ga bodo tudi plačevali. Kaj naj glasuje študent ali pa upokojenec o samoprispevku, ki ga ne bi plačeval. Z glasovanjem pa lahko mene in druge prisili, da bomo plačevali nekaj, za kar se nismo odločili. Glasovnice naj se glasijo na ime in priimek in glasovalci naj se samo izjasnijo, ali so za ali so proti. Neumno je tudi, da ni potrebna dvotretjinska večina. Mislim, da je to napaka zakona o samoprispevku. Poštena bi bila absolutna ali pa dvotretjinska večina, saj lahko le-ta izrazi resnično voljo prebivalstva.

Upam, da bodo v KS pripravili tudi kakšen množičen sestanek o samoprispevku, kjer bomo lahko občani povedali svoje mnenje. Upam, saj pri nas že štiri leta ni bilo nobenega množičnega sestanka ali zbora krajanov. O vsem se odloča v skrajno omejenem krogu ljudi. Predvolilnega, kandidacijskega sestanka, se je ude-

ležilo samo dvanajst krajanov. To ni samoupravljanje. FRANC KOŠIR, Celje

Po čim so krače

28. februarja sem šel v trgovino Merx na Mariborski ulici. Hotel sem kupiti suho svinjsko kračo in sem jo plačal po 2070 din za kilogram. V Merxovi trgovini na Dolgem polju sem naslednji dan plačal za kilogram suhe krače 1420 din.

Vidite, kakšne so cene in kako se odgovorni igrajo z njimi.

TIBOR WAYS, Celje

Grd odnos zdravnika

19. januarja sem v žalski ambulanti pri dr. Vlatkoviću naletel na grob odnos doktor-pacient. Česa podobnega še nisem doživel, niti pomislil, da se kaj podobnega sploh lahko pripeti. Najmanj sem mislil, da bom to doživel od osebe, ki je v prvi vrsti, tudi po zapiseh, dolžna pomagati. Namesto pomoči sem doživel, da me je doktor odslovil z besedami »Jebi ti svoga čaču a ne mene!«

Sem hud bolnik, povrh še invalid prve kategorije, saj si zaradi bolezni na hrbtenici hojo brez ortopedskega pripomočka težko predstavljam. Zaradi tega prostaškega vedenja sem doživel še poslabšanje že tako slabega zdravstvenega stanja.

Izpada ne morem razumeti, saj sem bil že več let njegov pacient. Nič ne bi rekel, če bi k temu neljubemu dogodku s svojim nekulturnim vedenjem pripomogel, vendar sem kulturno prosil le za izvid, ki sem ga potreboval za kontrolo na gastrokopiji v celjski bolnišnici, kjer sem bil telefonično dogovorjen za pregled.

Prepričan sem, da je to osamljen primer na tej ustanovi in da navada na tej ustanovi, kjer človek pričakuje pomoč in humanost, ne pa brutalen odnos.

V življenju sem skušil že marsikaj hudega, vendar na svoja stara leta, povrh pa še invalid, nisem pričakoval, da bom kaj takega še moral doživeti. Odkrito – to človeka boli. Prepričan sem, da takšni ljudje, še najmanj pa zdravniki, v takšno ustanovo ne sodijo. Upam, da bodo primerno ukrepali, želel pa bi odgovor z obvestilom o sankcijah, ki so jih sprejeli.

IVAN ŠTOPFER, Zalec

Zaprta cesta

Lani jeseni je GG Celje pričelo graditi gozdno cesto preko Jesenove ravani (pri Rimskih Toplicah) mimo poti na Kopitnik. Nova cesta je speljana preko stare, ki povezuje kmetije ob poti na Kopitnik s centrom Rimskih Toplic. Delajo samo na novi cesti in staro so pri domačiji Stopar dobesedno zasuli. Tako je le-ta neprevozna do naslednjih kmetij. Sprašujemo se, kakšna je odgovornost GG Celje, da lahko kar tako odvzame edino cesto, ki jo imamo. Po besedah tovariša Kranjca, ki vodi ta dela, bodo stara cesto usposobili, ko bodo končana dela na novi. Ker mislimo, da to ravnanje ni pravilno, pozivamo vse odgovorne, da cesto uredijo, sicer bomo primorani pomoč iskati drugje.

Kolikor vemo, gradnja nove ceste v nobenem primeru ne bi smela ovirati prevoza po stari, če se niso s prizadevanji drugače dogovorili.

Ne vemo, do kdaj naj bi dela trajala, zato ne moremo čakati, saj sedaj ne moremo pripeljati ničesar iz trgovine, kjer imamo naročen gradbeni material, pa tudi v primeru nujnih intervencij z avtom ni mogoče do hiše.

STAISLAV PRIMON, Rimske Toplice

Gneča v bankah

Lepa je nova bančna stavba na Trgu V. kongresa v Celju, na kraju nekdanje Kresije, s stebriščem in baldahinom pri glavnem vходу, ki spominjata na staro poslopje. Vse priznanje arhitektu Bonči, nagrajencu Prešernovega sklada za to njegovo delo.

V bančni stavbi so zdaj poslovni prostori za stranke, v nadstropju pa pisarniški oddelki in višje stanovanja z udobno lokacijo v središču mesta.

Vse to je lepo in hvalevredno, če bi bilo sedaj manj čakanja in vrst, manj gneče v Mestni hranilnici in v banki na Vodnikovih ulici, zlasti okrog 15. v mesecu. Zatrjevali so, da bo gneče manj, ko dobi Ljubljanska banka poslovne prostore v novi stavbi. Doslej ni v tem pogledu nič bolje. Potreben je primeren ukrep, da se obiskovalci obeh bančnih zavodov preusmerijo v novo poslovalnico na Trgu V. kongresa. Pa še to: za okenci v bankah naj bodo prijazni obrazi z ustrežljivim pogledom, seveda ob vpludnem nastopu vlagateljev in varčevalcev.

dr. ERVIN MEJAK, Celje

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI PODRUŽNICA CELJE

objavlja
razpis prostih del in nalog

– informiranje o poslovanju po podatkih iz periodičnih in zaključnih računov na ravni občine

(2 delavca)

Pogoji:
dipl. ekonomist, 2 leti ustreznih delovnih izkušenj, poskusno delo 3 mesece

Kandidati naj poleg prijave priložijo življenjepis in dokazila o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 8. dneh po objavi tega razpisa na naslov:
– SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SRS, PODRUŽNICA CELJE, Celje, Trg V. kongresa 7 – referat za organizacijo in kadre.

Kandidate bomo o izidu razpisa obvestili v 15. dneh od dneva sprejetja sklepa.

Vabimo vas na spomladansko rekreacijo v objekte zavoda Golovec.

BAZEN – odprt vsak dan od 8. do 20. ure, sobota in nedelja od 10. do 19. ure

KEGLJIŠČE – odprto vsak dan od 12. do 22. ure, sobota in nedelja od 10. do 20. ure

SAVNA – odprta vsak dan od 13. do 20. ure

Dvorana »C« – tenis – odprto vsak dan od 8. do 24. ure

V nedeljo, 22. 3. ob 11. uri prvenstvena tekma 1. B lige AERO : RADNIČKI

Vsako soboto od 7. do 12. ure, sejem rabljenih avtomobilov in motorjev.

Skupine, delovne organizacije in klubi imajo 10% popust.

Vabljeni!

Radost in bes pod čudovitimi Poncami

Tekma svetovnega pokala v smučarskih poletih na velikanki v Planici, ki je mojstrovina bratov Gorišek, ima dve plati, kot vsaka takšna in podobna prireditel. Veseli smo, da je tudi tokrat prevladala tista uspešnejša. Vse dneve od začetka pa do konca je bilo v Planici prekrasno, lahko bi rekli domala idealno vreme, kot nalašč za dolge, lepe, predvsem pa varne polete.

Obnovljena skakalnica je bila, tako kot vedno, obično pripravljena, skakalci iz štirinajstih držav, sami mojstri poletov, razpoloženi za lepe in dolge polete. Vse to pa so nekako zagrnili drugi, ki s poleti nimajo kaj dosti zveze. Že pred tekmo so v najvišjem organu FIS, ki odloča o poletih, odočili, da morebitnega poleta preko 191 metrov ne bodo priznali. Za takšno odločitev je glasoval celo jugoslovanski predstavnik. Eden izmed projektantov velikanke Vlado Gorišek je o tem menil, da pač naš človek verjetno v tistem trenutku ni vedel za kaj glasuje in mu je to ves besen kasneje tudi povedal.

Z Vladom Goriškom sem se pogovarjal v soboto zjutraj, ko sva sredi Kranjske gore, vse bele in sončne, kupovala Delo. »Prepričan sem, da so se zarotili proti Planici,« je bilo prvo kar je povedal. »Imamo šest mednarodnih kontrolorjev, kar ni običaj za nobeno takšno ali podobno tekmovalje. Vse snemajo, iščejo dlako v jajcu. Prepiramo se in dokazujemo, strokovno seveda, da nimajo prav. Žal v tem organu sedijo ljudje, ki nimajo pojma o poletih in ne ločijo velikanke od velikank. Tu je tudi veliko tistih, ki si rišejo sedanjo velikanko. Z bratom jim daja vse načrte, na kilograme jih je, samo

Planice in njene lege jim ne moreva dati. Tu ni možen plagiat. Moje kože ne more obleči nekdo drug, ker mu ni prav. Vendar sem prepričan, da bodo vztrajali, nekaj naredili in ko bodo prepričani, da je možen polet preko obstoječega rekorda, bodo zdaj sprejeto odločitev opustili. Vse pa v želji, da pač ne bo Planica na čelu smučarskih poletov.«

Kljub štirim padcem je planiška velikanca še enkrat potrdila, da je najvarnejša med vsemi podobnimi letalnici na svetu. Strokovnjaki na čelu z vsemi trenerji pa tudi tekmovalci so se jezili, ker so jih ovirali pri dosegu uradnega svetovnega rekorda. To tudi ni pošteno do tekmovalcev, ki so dokazali, da znajo leteti tudi mnogo dalj kot 190 metrov. Zdaj imamo neuradno najdaljšo daljavo na svetu 194 m, kolikor je poletel fenomenalni Poljak Piotr Fijas.

Vsi, ki smo bili ob izteku, pa smo si bili enotni, da je nil njegov skok, kot tudi skok Felderja do 192 m daljši, celo blizu magične meje 200 m. Zdaj, ko je tekma za svetovni pokal končana, bo še veliko hudih polemik o tem, kako naprej. Dejstvo pa je, da j Planica oškodovana, z njo pa tudi tekmovalci, organizatorji in številni gledalci.

Na prireditvi smo imeli tudi zastopnike celjskega območja. Vodja izteka je bil Braslovčan Jože Oblak: »Na treningu smo postavili tudi manjše table s številkami od 191 do 200 m pa smo jih tik pred začetkom morali umakniti. Vseeno so sodniki ostali na meji novega svetovnega rekorda in ga tudi natančno izmerili.«

Nastopili so štirje skakalci s celjskega območja. Najboljši je bil Janez Debelak, ki je iz dneva v dan izboljševal svoj osebni rekord. Dobro je skakal tudi Velenjčan Iztok Golob, nekoliko slabše in še to v poskusnih serijah kot predskakalca pa tudi Velenjčan Ivan Mihelič in Jože

Verdev iz Andraža. Slednji je trenutno v JLA in je imel premalo možnosti za temeljit trening na velikanki, saj je samo nekaj dni treniral na stari Bloudkovi mojstrovini.

Besni pa smo lahko tudi na veliko gledalcev, ki pridejo v Planico na vse kaj drugega, kot si ogledati polete pogumnih fantov. Težko bi opisal vse, kar ne sodi k takšni prireditvi, žalostno je samo to, da tako pokvarijo kompleten dober vtis o našem pravem športnem prazniku.

S delom organizatorjev, ki so novinarje poslali spet na oddaljeni Bled, ni bil zadovoljen tudi predsednik organizacijskega odbora Andrej Marinc, ko smo ga srečali pri vzponu na vrh letalnice: »Kljub dobri organizaciji je še nekaj pomanjkljivosti, ki jih bomo morali do prihod-

Janez Debelak iz Braslovč (desno) je dostojno nadomestil brata Matjaža, ki ni nastopil zaradi čestitajo tudi številni prijatelji iz domačega kraja.

Desno vodja izteka Jože Oblak iz Braslovč, ob njem levo nasmejeni Avstrijec Felder po rekordnem skoku na treningu, ko je poletel 192 m, pa čeprav je bilo realno še nekaj metrov več.

nje podobne prireditve obvezno odpraviti. To, kar se je

letos zgodilo z novinarji se ne sme več. Žal pa je prav služba za namestitve povsem odpovedala, čeprav smo jo pravočasno opozarjali na njene obveznosti.

Velik praznik v Planici je za nami. Dobro je, da je ob koncu vse dobro in da je tudi bes nad neprijetnostmi zbledel, ne smemo pa ga pozabiti zaradi prihodnosti. Velikanca bratov Gorišek je na najlepši možni način s podvigi letalcev potrdila svojo kvaliteto, ki še veliko obeta.

Prostor pod vencem gora, ki objema sklop velikih in malih skakalnic, zdaj sameva. Ogromno dela pa čaka tiste, ki bodo morali dati dolni svetlejši sijaj, saj je na snegu in pod njim ostalo ogromno tistega, kar ne sodi v »mojo deželo«. Planica, na svidenje do leta 1990, ko naj bi bilo na velikanki naslednje svetovno prvenstvo!

TONE VRABL
Foto: LJUBO KORBER
EDI MASNEC

Vse boljši je tudi mladi Iztok Golob.

Pravi praznik so v Planici doživeli tudi najmlajši skakalci, ki so tekmovali za pokal Cocte v sezoni 86/87. Na zaključni prireditvi so podelili devet medalj, od tega so šle kar štiri na celjsko območje, kar je najboljši dokaz dobrega dela in lepega razvoja smučarskih skokov na Ljubnem, Titovem Velenju, Braslovčah - Andražu, Celju in Zbelovem. Na sliki od leve: David Videnšek iz Celja je bil tretji med pionirji A 11-13 let, Matej Oprešnik Unior Zbelovo drugi med pionirji B 9-11 let in Matej Kadliček T. Velenje prvi ter Benjamin Mešič Braslovče - Andraž tretji med pionirji C, torej najmlajšimi do 9 let.

Med številnimi privrženci skokov so bili tudi navijači iz Kozjanskega.

Samo delo in znanje nas lahko rešita

Na obisku pri 80 letnem Albinu Vipotniku-Stergarju, dolgoletnem aktivistu in političnem delavcu

»Ko zdaj razmišljam o svojem življenju, o idealih, ki sem jih imel kot mlad človek, o neverjetni zagnanosti ljudi po vojni in o tem, v kakšnem položaju smo danes, sem razočaran.« To je bila sklepna misel, ki mi jo je ob koncu pogovora v kavarni hotela Slon, povedal 80 letni Albin Vipotnik-Stergar, med drugim tudi delegat na ustanovnem kongresu Komunistične partije Slovenije na Čebinah, ki pa danes ni več član Zveze komunistov.

Rojenemu Zabukovčanu Albinu Vipotniku Stergarju hite misli in spomini v predvojna leta. Spominja se dejavnosti delavsko prosvetnega društva Svoboda iz Zabukovice, v katerem se je kalila delavska zavest. Albin Vipotnik pravi, da je bila osnova takratnemu delu knjižnica. Vanjo so zahajali ob nedeljah in prebirali knjige ter časopise. Z njimi knjižnica zares ni bila kdo ve kako dobro založena, imeli pa so že takrat v njej Marxov Kapital. Tudi Albina Vipotnika je to Marxovo delo zanimalo, toda snov je bila pretežka, zato so v Zabukovici organizirali tudi razna predavanja, na katerih so jim nekateri intelektuali, med njimi Rado Iršič, učitelja Mencej iz Šoštanja ter Tepelj iz Maribora, poljudno razlagali snov iz Kapitla. Rudarji in drugi delavci iz Zabukovice in okolice so se tako splošno izobraževali, bili pa so aktivni tudi v tamburaškem orkestru, pevskem zboru in dramatični skupini.

Zveza komunistov izgublja stik

V takratni Svobodi se je torej krepila napredna delavska zavest, tu se je oblikoval tudi Albin Vipotnik-Stergar. Še vedno se rad spominja kulturnih prireditev, ki so jih organizirali v Zabukovici, na njih pa so sodelovala tudi društva iz Prebolda, Liboj, Zalca, Štor, Šoštanja in iz Celja, seveda pa so tudi Zabukovčani gostovali v drugih krajih. Večina članov teh društev se je levo usmerjala, mnogi so postali kandidati za sprejem v partijo, vse bolj pa so se povezovali tudi z revirji. Albina Vipotnika so izvolili za delegata na ustanovnem kongresu Komunistične partije Slovenije na Čebinah.

»Občutkov, kako je bilo, ko sem odhajal na Čebine, ne morem opisati z besedami. Tam sem prvič spoznal Edvarda Kardelja in pravzaprav tudi prvič slišal, kako ogrožen je slovenski narod in napoved, kaj se bo slej ko prej zgodilo v Evropi in v svetu. Predvsem pa se mi zdi pomembno tudi to, da smo takrat sprejeli sklep, da mora iti komunistično delo med ljudi, v širino. Vse do ustanovnega kongresa smo bili komunisti bolj zaprti vase, potem pa smo začeli iskati simpatizerje v sindikatih, iskali zavedne Slovence v vseh družtvih, tudi gasilskih. To je bilo pravo ljudskofrontno gibanje, popolnoma drugačno od prejšnjega ozkega partijskega dela,« pripoveduje Albin Vipotnik. Velika škoda je, da smo danes v bistvu zanemarili tisto, za kar smo se obvezali na Čebinah. Iskreno mislim, da je Zveza komunistov danes izgubila stik z delavskim razredom. Med člani je še najmanj delavcev, vedno več je izstopov, vse preveč nekakšnega foramskega dela, potem pa se čudimo, ko vseppek ugotavljamo, da Zveza komunistov izgublja ugled.«

Smo Slovenci ogroženi?

Na čebinskem kongresu so govorili o ogroženosti slovenskega naroda, tudi danes, zlasti v zadnjih časih, je slišati spet vedno več takšnih trditev. Kaj o tem meni Albin Vipotnik?

»Mislim, da je še vedno. Sicer pa je tudi bil vedno v zgodovini. Ne vem, če je to zares le usoda majhnega naroda, ki se v svoji podzavesti vedno čuti ogroženega in prav zato tudi je tako trden. Menim, da je poglavitni vzrok za ogroženost treba iskati v ekonomskem položaju, ki je za Slovence vedno slabši. Opremljenost slovenske industrije je katastrofalna. Ob 80 odstotni odpisavnosti opreme dosegati dobre rezultate in biti prisoten še na konvertibilnih tržiščih in sorazmerno največ izvažati v Jugoslaviji, je nenormalno. Trdim, da je državno in partijsko vodstvo po vojni naredilo najhujšo napako, ko je mislilo, da bomo nerazvite predele Jugoslavije razvili le, če bomo tam odpirali nove tovarne in to preko sklada za nerazvite. Za skupne naložbe bi se morali dogovoriti.

v nerazvite republike pošiljati naše strokovnjake, ki bi tam organizirali proizvodnjo in v bistvu učili ljudi, ki so bili na tem področju brez vsakršnih izkušenj. To se nam danes strahotno maščuje. Nemogoče je kar v nekaj letih preskočiti razvoj, nemogoče je kar čez noč pričakovati uspehe brez vsakršne delavske tradicije. Ob vsem tem je pač najlažje biti nerazvit. Tako je tudi najmanj problemov in normalno je, da je vedno več takšnih, ki bi bili radi nerazviti. Popolnoma sem prepričan, da je treba pomagati nerazvitim. Toda, dokler bo pomoč potekala v glavnem iz zveznega sklada za nerazvite, si nimamo česa obetati, kvečjemu še večje nazadovanje Slovenije. V tem, vidite, je naša ogroženost. Slovenija se ne more več dovolj hitro tehnološko opremljati. Sprašujem se, koliko časa bomo še lahko držali korak z razvitim svetom. V tehnološkem smislu smo ga že zdavnaj izgubili, rešuje nas samo še delo. Trdim, da so naši delavci izredno pridni, vem tudi za primere, ko dosegajo evropsko storilnost, vsa čast kolektivom kot sta Iskra in denimo mariborski Tam, ki sta se razvijala brez vsakršne pomoči, delavci pa zaslužijo petkrat manj kot delavci v zahodnoevropskih državah. V bistvu jim nekdo krade iz njihovih žepov. Krade jim sistem, ki je razvrednotil delo in če hočete, izkrivljuje samoupravljanje, ki je zašlo na stranski tir.«

Podjetjem več samostojnosti

80 letni Albin Vipotnik prvi, da bi snel klobuk pred sovjetskimi partijskim voditeljem Gorbačovom, ki skuša dati več samostojnosti gospodarskim organizacijam in to v državi, kjer je še do nedavnega to veljalo za nepojmljivo.

»Kakšno samostojnost imajo pa naša podjetja. Uradniki, oziroma birokracija, jim predpisujejo vedno več stvari in krnijo njihovo samostojnost. O čem naj delavci sploh še odločajo? Vsakdo skuša čim bolj gospodariti. To velja za sleherno organizacijo. Za dobro gospodarjenje pa so potrebni strokovnjaki. Mene čisto nič ne briga ali je kakšen direktor komunist ali ni. Biti mora strokovnjak in pošten do sebe, soljudi in družbe. Takšne ljudi bi morali imeti na vodilnih položajih, mi pa smo dolga leta postavljali na takšna mesta politične direktorje. Vse drugo je bilo bolj pomembno kot znanje in delo. Sam sem kmalu po vojni ugotovil, da imam premalo znanja. Solati se nisem mogel. Po vojni so me določili za sekretarja zveze rudarjev v Beogradu. Hotel sem delati v proizvodnji tudi še po tistem, ko sem bil vodilni v Saturnusu in potem še v Litostroju. Vse to mi ni dišalo, ker sem vedel, da premalo znam. Potem se mi je želja le izpolnila in zaposlil sem se v montaži, potem pa še v novoustanovljeni kisikarni. Kaj sem ugotovil? Da sem izgubil stik s stroko, ki je v tistih letih, ko sem opravljal druga dela, seveda napredo-

Albin Vipotnik-Stergar

Albin Vipotnik-Stergar je bil delegat na ustanovnem kongresu Komunistične partije Slovenije. Bil je pobudnik ljudskofrontnega gibanja, po prihodu okupatorja pa je moral v ilegalo in je pričel s pripravi na oboroženo vstajo. Še kot ilegalec se je udeležil seje pokrajinskega komiteja KPS v Mariboru, med NOB pa je opravljal številne dolžnosti v okrožnem komiteju KPS za Savinjsko dolino kot sekretar, bil je organizator narodnoosvobodilnega boja v Gornji Savinjski dolini, od leta 1943 pa je bil v pokrajinskem komiteju KPS za severno Slovenijo. Bil je delegat na zboru odposlancev slovenskega naroda v Kočevju. Po vojni je opravljal naloge v zveznih sindikatih, v izvršnem odboru OF za Slovenijo, v CK ZKS, kot član sveta federacije, bil pa je tudi v gospodarstvu: v Saturnusu in Litostroju. Albin Vipotnik-Stergar je bil rojen v Zabukovici, sedaj pa živi v Ljubljani.

vala. Hočem reči to, da naj vsakdo dela tisto, za kar je usposobljen.

Pri nas so marsikdaj bile najpomembnejše le razne politične šole, pomembno je bilo, kako zna kdo sukati besede in na ves glas govoriti o zavesti. Zavest je čisto lepa stvar in lepo je prisegati nanjo, bistven za vsakršni razvoj pa je interes. In če sem prej rekel, da se je samoupravljanje izrodilo, potem zdajle trdim, da je za samoupravljanje najpomembnejši pogoj delo in vse, kar je z njim povezano. V imenu samoupravljanja smo ustanovili na tisoče siso, zaposlili armado neproduktivnih ljudi, kar vse siromaši gospodarstvo. Nadstavba bi morala gospodarstvo spodbujati, pri nas pa je prav narobe.«

Kaj bo jutri

Beseda nanese seveda tudi na mlade. Albin Vipotnik-Stergar pravi, da so mladi danes razgledani in ni čudno, da imajo včasih svoje poglede, ki so v bistvu zdravi. »Mladi danes vidijo mnoge napake, ki jih tisti, ki so ves čas na oblasti, ne vidijo ali pa jih nočejo videti. Nič čudnega ni, da so zaskrbljeni nad svojo prihodnostjo, trdno pa sem prepričan, da so kljub vsemu optimisti. Res pa je tudi, da smo jim mnogokrat na nespameten način prikazovali predvojno revolucionarno gibanje in dogodke med NOB. Mlade to seveda zanima, toda vse to smo preveč in predolgo idealizirali. Jaz razumem, da jih 42 let po vojni bolj zanima današnji položaj, to kako se izvleči iz njega in kakšna je njihova

perspektiva. Sem tudi proti neštetim proslavam, na katerih zapravljamo denar, marsikdaj pa so predvsem rezultati želja kakšnih politikov, ki si verjetno mislijo, da lahko tako najbolj dokazujejo svojo pripadnost sistemu. Obujanje tradicij NOB bi lahko organizirali drugače, denar, ki ga danes zapravljamo za množico proslav, pa bi lahko porabili za dosti bolj pametnih in potrebnih reči.«

O marsičem sva še govorila z Albinom Vipotnikom-Stergarjem. Še posebej ga je zanimalo, kako je kaj s celjskim in žalskim gospodarstvom in nekam zamišljen je postal, ko je beseda nanesla še na protestne shode delavcev. Pravi, da nikdar ni živel v prepričanju, da ne bi moglo priti do stavk tudi pri nas. Če drugače ne gre, potem je to bržčas nujno potrebno. »Veste, včasih mi je kar žal, da jih imam že osemdeset. Storit tako nimam več kaj, le spremljam še stvari. Nekoliko bolj dobre volje pa postanem, ko kje srečam kakšnega človeka, s katerim se lahko pomenim o tem in onem. Pred kratkim sem se v Žalcu srečal tudi s celjskim sekretarjem OK ZKS. Zanimalo me je, kako je kaj v celjski Žižni in ta človek je vedel ogromno stvari. Tudi čisto strokovnih. Največkrat se mi je dogajalo, da sem s prenekaterimi funkcionarji lahko mlatil le prazne besede in govoril o politiki, ko pa je beseda nanesla še na kakšno drugo področje, je bilo pogovor končec. Tokrat ne in bil sem vesel, ko sem videl, da se marsikje stvari obračajo.«

JANEZ VEDENIK

be. Za uspele polete mu v izteku

Titovega Velenja.

INARJEV VSAKDAN

leva in desna roka

Živim v mestu in pišem z pisalnikom, pa bi lahko kakšen bodigatreba sklepal, da sem mestni oziroma mešarski desničar. K sreči več pisam, kot pišem z roko, ne računam na olajševalne okoliščine. Tipkam na pisalnici z desnim in levim prstom. Pisati z levico, biti levičar, je v nekaterih uporabljenih psiholoških krogih velja za oceno nadpovpreč-

ne inteligentnosti, pa so se včasih bolj osveščeni stariši razveselili otroških gibov z levo roko. Manj osveščeni in zastrupljeni s tradicionalizmom pa so otrokom začeli zvijati levico za hrbet in ga siliti v gibanje z desno, kajti prva je desna roka.

Ce delo opravljaš bolj z levo roko, je doslej pomenilo, slabo, površno delo. Delo je treba opravljanje z obema rokama.

Iz naše družbene in gospodarske krize pa se ne bomo izvlekli ne z levo, ne z desno, niti ne z obema rokama, ampak z glavo, z znanjem, sem pred kratkim prebral modro misel. To me je pomirilo, saj glavo imamo pa tako samo eno. Res, da imamo levo in desno polovico ene glave, od katerih pa ima vsaka točno določene funkcije. O tem vedo skoraj vse psihologi in psihiatri – morda pa tudi politiki.

Zase vem, da bom še naprej uporabljal enakopravno levi in desni prst – pri tipkanju, enako tudi obe polovici ene in iste, moje glave.

MITJA UMNİK

ATELJE, TISKARNA,
TRGOVINA, RAZGLEDNICE

Pionirji fotografirajo

Spet so se nam oglasili iz osnovne šole v Podčetrtku, kjer njihov foto krožek pridno dela in sodeluje v akciji Pionirji fotografirajo.

Posebno nam je všeč, ker nam večkrat v sliki pričarajo ljudi in življenje v njihovem kraju. Čevljarja je v svoj objektiv tokrat ujel Gorazd Bouha in prav gotovo bo posnetek dobil tudi arhivsko vrednost, saj ljudi, ki si sami »šijejo« čevlje, skoraj ni več. Čevljarja poudarja tudi star koledar, časopisi, čevlji v ozadju. Moti predvsem neostrina, saj je Gorazd očitno napačno odmeril metre. Tako je koledar zelo oster, manj pa čevljarjev obraz in pridne roke. Fotolih podarja Gorazdu za objavljeno fotografijo vrednostni bon, vse ostale pa obvešča, da ima prihranjene lepe nagrade za najuspešnejše foto krožke in posameznike. Razdelili jih bomo ob koncu šolskega leta, ko pripravljamo tudi zaključno razstavo.

V knjižnici

V ponedeljek je bil športni dan, a mi, osmošolci nismo odšli na sankališča in drsališče, ampak v knjižnico.

»V knjižnico,« smo se zmrdovali, »kaj pa naj bi tam videli, saj jo poznamo.« Vendar smo si morali na koncu priznati, da smo veliko izvedeli.

Leta 1973 so se vse knjižnice v Celju združile v eno: knjižnico Edvarda Kardelja. Ker se imenuje po Kardelju, je prevzela tudi nalogo: sistematično zbiranje vseh Kardeljevih del. Sestavljajo jo naslednji oddelki: oddelki za študij, oddelki za odrasle in mladino, oddelki Gaberje-Hudinja, oddelki Vojnik in družboslovni oddelki. Knjižnica hrani nad 30.000 knjižniških enot: to so knjige, časniki in časopisi, razglednice, rokopisi, geografske karte, notni zapisi kasete in gramofonske plošče. V njej je zaposlenih 45 ljudi. Knjige si bralci

lahko izbere sam, to je tako imenovan »prosti pristop«. »Pulni sistem« pa ne dovoljuje prostega pristopa, ampak knjižničar prinese zaželeno knjigo. V naši knjižnici imamo nekaj dragocenosti. Tudi te smo si ogledali. Shranjujejo jih v kovinskih škatlah, zaradi nevarnosti požara, ki bi vse uničil. Najdragocenejša je originalna Trubarjeva knjiga Novi testament. V Sloveniji imamo le tri takšne knjige. Druga največja vrednost je Dalmatinova Biblija, imajo pa tudi njen natančen posnetek – faksimile. Njen prvi lastnik je bil protestantski duhovnik, ki je služboval pri Žalcu. Poleg teh dveh imajo še štiri knjige Valvazorjeve Slave vojvodine Kranjske, prvo slovensko pesniško zbirko Pesmi za pokušino Valentina Vodnika, ki je izšla leta 1806, pa Vodnikove Kuharske bukve, Prešernov Krst pri Savici in prvo izdajo njegovih Poezij, v katerih pa ni bilo Zdravljice, ker je stroga cenzura ni dovolila natisniti. Videli smo tudi prvega Robinzona v slovenščini, ki je izšel leta 1869 v Celju.

Obisk mi je bil zelo všeč, izvedela sem še mnogo novega in mislim, da bom sedaj še raje zahajala v knjižnico.

NATALIJA ŠTERN, 8. a
OŠ Ivan Kovačič-Efenka
CELJE

Bila sem poredna

Danes je prišla zobozdravnica. Pogledala nam je zobe. Nekateri so dobili slabe ocene. Drugi so imeli lepe zobe. Takrat ko je pregledovala, smo se drli. Tovarišica je rekla, da naj bomo tihi. Mi je nismo ubogali. Tovarišica je bila jezna. Dala nam je kazensko nalogo. Bili smo jezni.

TINA DELAKORDA, 1. c
OŠ Ivan Kovačič-Efenka
CELJE

Jaz na pustni torek, Narisal:
GREGOR KOROŠEC, 2. r. OŠ
STRANICE

Zdravo, prijatelji!

Tale hip, ko vam pišem te vrstice, mi po papirju poplesujejo sončni žarki. Ko pogledam skozi okno, se mi zdi, da je zunaj prav toplo, v resnici pa brez plašča še ni mogoče iti na sprehod. Sonce se torej trudi, da bi vendarle ugnalo tale zimski mraz, ki letos prav zagrizeno vztraja pri nas. Je pa tudi že čas, da dobi sonce večjo moč, saj je pred vrati že prvi pomladni dan. Kako hitro minevajo dnevi, tedni in meseci, kajne? Saj še ni dolgo, ko smo se veselili Dedka Mraza in njegovih daril.

Pomlad je torej, vsaj na koledarju, skorajda že tu. Vese-limo se je!

Vaša Nadja

Prvi pomladanski dan

Vse bolj se bliža pomlad. Kmalu bo zacvetelo drevje. Zvončki bodo prikukali na plan ter z zvonjenjem naznanjali pomlad. Pridružile se jim bodo trobentice, mačice in vijolice. V vazah bodo opojno dehteče rože. Mnogo opravila bo na vrtovih in poljih. Ptice selivke se bodo zopet vrnile v našo toplo deželo. Spet se bomo lahko vozili s kolesi. Za pomladjo pa bo prišlo poletje in z njim počitnice, ki pa so še zelo daleč.

JULIJA ŠUSTERIČ, 6. a
Prva osnovna šola
CELJE

Ura slovenščine

Druga ura je bila danes slovenščina. Za nalogo smo morali v literarni mapi odgovoriti na vprašanja o Franu Saleškem Finžgarju. Toda skoraj nobeden ni imel naloge. Jaz sem jo k sreči imela. Ko je tovarišica ugotovila, koliko jih nima naloge, je dala vsem kazen. Morali bodo priti k dodatnemu pouku in še minus so dobili. Če koga ne bi bilo k dopolnilnemu pouku, bi dobil neopravičeno. Nato pa se je začelo spraševanje. Vprašani so bili samo tisti, ki niso imeli naloge. Ko je bilo to gotovo, je morala Stanka pripovedovati o knjigi Pod svobodnim soncem. In takrat je nekdo potrkal. Vprašal je, če si lahko njihov razred sposodi grafoskop. Ko je hodil, se je tako gugal, da je vsem, brez izjeme, šlo na smeh. Ko ga je odpeljal, je Stanka začela razlagati naprej. Ob tem smo se zelo dolgočasili. Ta dolgčas nam je popestril spet tisti učenec, ki je pripeljal nazaj voziček, na katerem je bil grafoskop. Tovarišici se je zelo opravičeval. Ko je spet odšel, se je spet začel dolgočas, toda ni minilo dolgo, ko je bil spet nazaj: »Tovarišica, grafoskop ne dela,« je rekel. Nam pa je šlo spet na smeh. Pri vratih pa ga je tovarišica, ki je

bila že malo slabe volje, opozorila: »Pokrivalo za grafoskop si pozabil.«

»Ja, takoj ga prinesem,« je odgovoril.

»Kar v odmoru ga prinesi!« mu je še rekla.

»Ja, ja,« je rekel in se počasi odmakal ven.

MINKA JOŠT, 6. c
OŠ Primož Trubar
LAŠKO

Svet odraslih in mi

Kadar imamo kakšen obisk in ni otrok, s katerimi bi se lahko igrala, me starši vedno pošiljajo učiti ali pa pisat nalogo. Največkrat pa me moti, kadar jim kaj svetujem pa mi odvrnejo, naj bom tihi in skrbim zase. Pri sebi pa še vedno mislim, kako bi jima lahko pomagala. Včasih pa se tudi zgodi, da kakšen moj predlog pomaga.

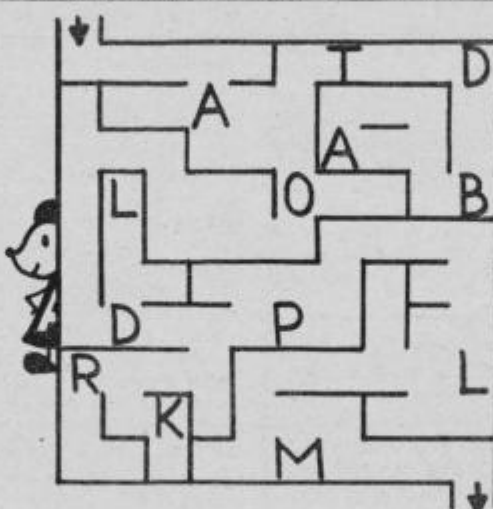
Nekega dne, ko sva s prijateljico šli v trgovino, sva pozdravili nekega moža, ki pa nama ni odzdravil. Prijateljica je rekla na glas: »Vsaj odzdravil bi lahko!« On pa se je obrnil in rekel: »Dobro dan, prefinjeni gospodični!«

Nato se je obrnil in odšel svojo pot. Tudi nekateri učitelji ne odzdravljajo. Tako včasih pomislim, zakaj nas učijo pozdravljati, če še sami ne znajo.

Tudi mladina je takšna, ne samo starejši. Pozdraviš jih, pa se lepo obrnejo stran, kot da nisi nič rekel. Največ takšnih je starih od 15 do 20 let. Takrat so najbolj samosvoji. Večinoma mislijo, da so pametni in že odrasli pa se predajajo alkoholu in kajenju, kar najbolj škoduje zdravju. Skoraj vsako drugo mlado dekle drži v roki cigareto, jaz pa sem si zadržala, da nikoli ne bom kadila in tudi ne uživala alkohola. Nad mojimi starši pa sem lahko ponosna, ker ne kadijo pa tudi ne pijejo. Razen kadar gredo h komu na obisk in jim ponudi vino, pa še takrat spijejo deci ali dva.

TANJA PEČOVNIK, 7. b
OŠ Bratov Letonje
Šmartno ob Paki

aero NAGRAJUJE
ATKINE
IZZREBANCE

Atkina zanka

Tokrat morate rešiti labirint. Pri tem boste na svoji poti pobirali črke. Na koncu poti jih boste med seboj premešali tako, da boste dobili geslo današnje Atkine zanke.

Rešitev pošljite do torka, 24. marca 1987, na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE. Med pravičnimi rešitvami bomo izžrebali nagrajenca: ki bo dobil lepo nagrado AERA.

Geslo prejšnje Atkine zanke, v kateri smo vam zastavili SKRIVANKO, je CELJE. Nagrado pa tokrat dobi: Polonca Miklavčič, Vinski vrh pri Slivnici 18, 63264 VINSKI VRH.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST CELJE

objavlja

NAGRADNI RAZPIS ZA RAZISKOVALNE NALOGE V OKVIRU VISOKOŠOLSKEGA ŠTUDIJA IN DRUGE RAZISKOVALNE NALOGE

Sodelujejo lahko študenti višjih in visokih šol s svojimi diplomskimi deli, strokovnjaki z magistrskimi deli ali doktorskimi disertacijami ter drugi strokovnjaki s svojimi strokovnimi deli.

Upoštevali bomo le naloge, ki imajo raziskovalni značaj in obravnavajo problematiko občinskih OZD ali širšo družbeno problematiko občine.

Raziskovalna dela bomo nagradili z nagradami 40.000 do 80.000 din.

V primeru velikega števila prijav bodo imela prednost raziskovalna dela, ki se vključujejo v raziskovalne programe OZD in ORS občine, raziskovalna dela s tehničnih področij ter magistrska dela in doktorske disertacije.

Rok za prijavo je 31. 8. 1987, upoštevali bomo raziskovalne naloge, ki so bile izdelane v letu 1986 in do roka prijave.

Prijavitelj mora odstopiti elaborat o raziskovalnem delu. Elaborate bomo shranili v posebnem oddelku Knjižnice E. Kardelja v Celju.

Prijave zbira Občinska raziskovalna skupnost Celje, Gregorčičeva ulica št. 5 a.

SOZD SLOVIN DO »IBP« LJUBLJANA TOZD »ŽALEC« COCA-COLA

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge:

1. avtomehanik
2. strojnik kotla
3. voznik kamiona

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati naslednje:

pod tč. 1.:

- IV. stopnja strokovne izobrazbe – avtomehanik
- 1 leto delovnih izkušenj
- odgovornost in zanesljivost pri delu
- smisel za tehnične in mehanične probleme

pod tč. 2.:

- IV. stopnja strokovne izobrazbe – strojni ključavničar
- izpit za strojnika kotla
- 1 leto delovnih izkušenj
- odgovornost, zanesljivost pri delu

pod tč. 3.:

- IV. stopnja strokovne izobrazbe – poklicni voznik
- 1 leto delovnih izkušenj
- odgovornost, zanesljivost pri delu in smisel za delo z ljudmi

Delovno razmerje za objavljena prosta dela in naloge se sklepa za nedoločen čas, s poskusnim delom dva meseca.

Kandidate vabimo, da pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljejo v osmih dneh na navedeni naslov.

Center za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov Celje

Na podlagi sklepa Komisije za delovna razmerja se objavijo sledeča prosta dela in naloge

1. Samostojna komercialna opravila

Pogoj:

- VI. stopnja izobrazbe – ekonomske ali komercialne smeri
- 4 leta delovnih izkušenj
- poskusno delo 3 mesece

2. Vodja izmene v lesni delavnici

Pogoj:

- lesni tehnik
- 4 leta delovnih izkušenj
- poskusno delo 3 mesece

3. Galvaniziranje

Pogoj:

- kemijski procesničar
- 1 leto delovnih izkušenj
- poskusno delo 3 mesece

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili v roku 8 dni po objavi na naslov: Center za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov Celje, Ipavčeva ul. 6, 63000 Celje.

NOČNE
CVETKE

• V ponedeljek popoldne sta se spila Simon A. iz Ulice frankolovskih žrtev in Jože B. z Zgornje Hudinje. Močnejši je bil Simon A., zato pa bo verjetno potegnil krajši konec pri sodniku za prekrške.

• Vinko J. s Poti v Konjsko se je v ponedeljek popoldne spri z Milinom K. iz Stanetove ulice v Celju. Vinko je med prepirom pograbil železni drog, ker pa se je Milan umaknil, je razbil šipo v njegovem stanovanju.

• V nedeljo so se spri Boris K. z Lopate, Branko O. in Tatjana K. Boris je udaril Branka, tako da je moral k zdravniku, milčniki pa so pridržali Tatjano in Borisa. Vsi trije se bodo zagotovo še enkrat sešli – pri sodniku.

• V soboto zvečer so milčniki pridržali do iztreznitve Antona P. iz Vojnika. Anton se ga je nacedil, potem pa razgrajal pred pošto v Vojniku.

S. S.

Več prestopkov mladoletnih

Če ne bi bilo slabega varovanja družbenega premoženja in precej hujših prometnih nesreč, potem bi lahko bili zadovoljni z varnostnimi razmerami na našem območju, so poudarili na tiskovni konferenci, ki so jo pripravili celjski organi za notranje zadeve.

Zaradi represivnega in preventivnega dela se je sicer lani zmanjšalo število odkritih kaznivih dejanj za 6 odstotkov, toda večino kaznivih dejanj je šlo na škodo družbenega premoženja. V 5.094 kaznivih dejanjih je bilo povzročeno za 940 milijonov dinarjev škode, od tega 83 odstotkov na družbenem premoženju.

Razveseljuje dejstvo, da se je povečal odstotek raziskanih kaznivih dejanj; lani so organi za notranje zadeve raziskali 59 odstotkov vseh kaznivih dejanj, potrebno pa je poudariti, da so ostala nezaznana predvsem lažja

kazniva dejanja z manjšo škodo.

Pri velikem številu kaznivih dejanj so bili storilci pod vplivom alkohola. Vendar pa se je število kaznivih dejanj (največ prekrškov) vinjenih gostov v gostilnah zmanjšalo, ker so gostinci bolj dosledno upoštevali prepoved točenja alkohola vinjenim in mladoletnim osebam, zato pa je bilo več takšnih prekrškov doma, v stanovanjih.

V oči zbode tudi statistični podatek, da se je lani za 15 odstotkov povečalo število

prestopkov mladoletnikov, pri otrocih (do 14 let) pa je število prestopkov naraslo kar za 59 odstotkov. Storišči kaznivih dejanj so torej vse večkrat še ne polnoletni ljudje, zadnja dva ropa na Teharjih in v Novi vasi pa pričata, da se tudi letos na tem področju ne bo obrnilo na bolje.

S. S.

Zapeljal je proti
Savinji

Iz Zidanega mosta proti Laškem je vozil voznik osebnega avtomobila EMIL METELKO, 44, iz Maribora. V Velikem Širju pa ga je zaradi neprimerne hitrosti zanašalo, najprej v levo, nato v desno izven cestišča, kjer je trčil v telefonski drog, obstal pa na pobočju proti strugi Savinje. Voznik Metelko se je hudo ranil, škode na vozilu pa je za 2 milijona 500 tisoč dinarjev.

Zbil kolesarja na
levi strani

Iz Lipe se je peljal po Cesti na Svetino voznik osebnega avtomobila ADOLF SIVKA, 22, iz Prožinske vasi. Zaradi prehitre vožnje pa ga je zaneslo v levo, takrat pa je iz nasprotni smeri pripeljal s kolesom na pomožni motor VIKTOR KUPEC, 30, iz Šmarja, ki ga je Sivka zbil po cestišču. Huje ranjenega kolesarja so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Visoka škoda zaradi
izsiljevanja

Pri IKOM-u v Šmarju pri Jelšah je zavijal v levo voznik osebnega avtomobila FRANC ZIDAR, 45, iz Zibike in s tem izsilil prednost vozniku VALENTINU RIMCU, 35, iz Celja, ki je pripeljal iz nasprotni smeri. Voznik Rimc, ki ni bil pripravljen na varnostnim pasom, se je ob trčenju lažje ranil, škode na obeh vozilih pa je za 10 milijonov dinarjev.

Steklo steklo iz peči

Med popraviljanjem elektrod v elektropeči v steklarni Boris Kidrič v Rogaški Slatini je iz peči steklo 7,5 ton staljenega kristalnega stekla. Pri tem je nastalo za približno 3 milijone dinarjev škode, poleg tega pa je nekaj dni stala proizvodnja.

gih livarnah v Sloveniji. Na pogled ni mogoče oceniti, ali so paketi železa ustrezne kakovosti, zgodilo pa se je, da so kasneje ugotovili, da je med železjem stisnjena plastika, les ali kakšne druge neustrezne snovi.

Vzrok za prvo eksplozijo je bil led med stisnjeno pločevino, druga eksplozija pa je prav tako nastala zaradi vode oziroma zaradi namočenega kosa lesa, ki je bil stisnjen med železjem. V Ferralitu si želijo, da bi dobivali kakovostnejše pakete železa, saj imajo zaradi takšnih eksplozij precejšnjo škodo.

S. S.

Grabež in poneverjanje

Celjski Javni tožilec je vložil obtožnico za 36-letno Cvetko Senger, ki je utemeljeno osumljena, da si je protipravno prilastila 860.000 dinarjev.

Cvetka Senger je bila zaposlena kot vodja administracije in blagajniškega poslovanja pri ZSAM Celje. Med drugim je vodila tudi evidenco vplačanih učnih ur kandidatov za voznike, prav tako pa je sprejemala vplačila. Sengerjeva je avgusta leta 1983 začela del tega blagajniškega prejemka spravljati v svoj žep, tako da je imela poseben blok, iz katerega je dajala potrdila. V blagajniški dnevnik je vpisovala povsem druge zneske, v kartone kandidatov za voznike pa spet druge zneske. Kot je pokazala preiskava je Cvetka Senger v letu dni (odkrili so jo junija leta 1984) izdala 139 ponarejenih potrdil o blagajniških prejemkih in si na nepošten način prilastila 860.000 dinarjev. Obtožnica jo zato bremeni grabeža in kaznivega dejanja ponarejanja poslovnih listin.

S. S.

Ovadba za nevestno gospodarjenje

Celjski organi za notranje zadeve bodo zaradi nevestnega gospodarjenja ovadili bivšega glavnega direktorja LIK Savinja Zvonka Perliča in računovodkinjo Metko Krelj. Oba sta osumljena, sta ob pripravi polletne bilance vedoma neresnično prikazala poslovne rezultate delovne organizacije. Čeprav je LIK Savinja poslovala z izgubo, sta prikazala, da je bilo poslovanje pozitivno oziroma izkazala celo ostanek dohodka, od katerega je kolektiv plačal ustrezne datjave.

Organi za notranje zadeve pa še raziskujejo oziroma še iščejo potrebne podatke za vložitev ovadbe zoper vodilne delavce LIK Savinja zaradi kaznivega dejanja povzročitve stečaja delovne organizacije.

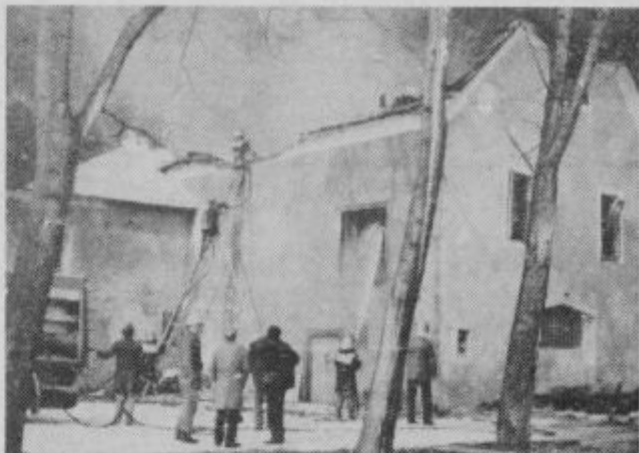
S. S.

Polomljeni znaki

Škodo zaradi polomljenih ali poškodovanih prometnih znakov vsako leto ocenjujemo v milijonih dinarjev. Največ znakov poškodujejo objestneži, ki pa mogoče niti ne pomislijo, da takšen prometni znak stane več kot 15.000 dinarjev. Jože Bistovič in Edi Novak, delavca celjskega Cestnega podjetja, Tozdr Vzdrževanje in varstvo cest, ki zamenjujejo poškodovane znake, imata zaradi takšnih objestnežev vse leto polne roke dela.

Foto: T. TAVČAR

Gorelo v grajskih hlevih

Prejšnjo sredo popoldne je začelo goreti v hlevih pri graščini Podgrad pri Vranskem. Ogenj je izbruhnil, ker se je 23-letnemu Slavku Pavliču prevrnila petrolejka, s katero si je svetil. Pavlič je poskušal ogenj pogasiti sam, a se je pri tem precej opekel. Ogenj so pogasili prostovoljni gasilci in poklicni gasilci iz Celja, zgorelo pa je ostrešje hlevov, tako da je škode za približno 2 milijona dinarjev.

Foto: JANEZ KROFLIČ

Spet eksplozija v Ferralitu

V žalskem Ferralitu so prejšnji teden zabeležili že drugo eksplozijo v industrijski lončeni peči.

Tudi tokrat je eksplozija zakrivila neustrezna kakovost »paketov« železa, ki jih dajejo v peč, škoda pa je bila nekoliko večja, ker je talina brizgnila po cevi za odvajanje vode za hlajenje in jo prežgala, zato so morali za

nekaj časa ustaviti proizvodnjo. K sreči ni bil nihče ranjen.

Kot so povedali v Ferralitu, imajo velike težave s paketi stisnjene železa, ki jih dobivajo od Surovine in Dinosa. Gre za malomarno delo delavcev, ki prebirajo železo in pločevino preden gre v stiskalnico, zato prihaja do podobnih eksplozij tudi v dru-

Napadel miličnika

Na celjskem sodišču so pred časom obsodili na enotno kazen 10 mesecev zapora 24-letnega Mirka Balsa iz Podgorja v Celju. Bals je bil obsojen za preprečitev uradnega dejanja uradni osebi in zato, ker je v pretepu ranil Franca D., sicer pa je bil že pred tem večkrat kaznovan zaradi kršitve javnega reda in mira.

Mirko Bals je 14. novembra lani v Aškerčevi ulici v Celju udaril Muharema Č. Prometni miličnik, ki je bil v bližini, je posređoval, Mirko Bals pa se mu je uprl in ga hotel udariti. Miličniki so ga zato morali s silo spraviti v prostore za treznenje.

Mirko Bals je bil obsojen tudi za to, ker je 25. novem-

bra leta 1985 pred stanovanjsko hišo na Teharski cesti v Celju pretepel Franca D. in mu med drugim zlomil roko.

Za preprečitev uradnega dejanja uradni osebi, ga je celjsko prvostopenjsko sodišče obsodilo na 4 mesece zapora, za hudo telesno poškodbo pa na 8 mesecev zapora, potem pa so mu izrekli enotno kazen 10 mesecev zapora.

Zaradi pomanjkanja dokazov pa je sodišče Mirka Balsa oprostilo za poskus ropa lani 28. novembra, za katerega ga je bremenila obtožnica.

Mirka Balsa so 30. decembra lani priprli, celjsko sodišče pa mu je do pravnomočnosti sodbe podaljšalo pripor.

S. S.

KDOR IŠČE – TA NAJDE

Teden ugodnega nakupa!

Emona Ljubljana

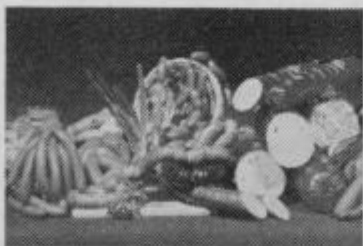
- emonska salama kg
- suha domača salama kg
- ljubljanska salama kg
- savska salama kg
- planinska salama kg
- goveji golaž 400 g

akcijska cena

- 4.268 din
- 4.007 din
- 1.598 din
- 980 din
- 2.139 din
- 491 din

K. K. Šentjur

- planinska salama 1.930 din
- čajna klobasa Mitros 2.871 din

Pridite,
pri nas je v tem tednu ceneje!

MERX

POTROŠNIK CELJE

Zavarovalniška
goljufija

Na zatožni klopi bosta sedela 27-letni Dušan D. iz Kunšperka pri Bistrici ob Sotli in 26-letni Ivan Z. iz Bistrice ob Sotli, ki sta poskušala ogoljufati zavarovalnico. Takšne goljufije ali poskusi so precej pogosti, vendar jih večino odkrijejo.

Dušan D. je lastnik osebnega avtomobila R 18, s katerim je imel lani nesrečo, ki naj bi jo povzročil K. Č. Ker pa K. Č. ni hotel dati zavarovalniškega kupona, se je Dušan D. dogovoril z Ivanom K. Sestavila sta zapisnik, kot da je Ivan Z. s svojim avtomobilom povzročil nesrečo. Ivan Z. je Dušanu D. tudi izročil kupon.

Dušan D. naj bi na podlagi te lažne prijave nesreče dobil 200.000 dinarjev, vendar so goljufijo odkrili in ga ovadili javnemu tožilecu.

S. S.

SLOVENSKE ŽELEZARNE
ŽELEZARNA ŠTORE

Komisija za delovna razmerja Delovne skupnosti skupnih služb

objavlja
prosta dela in naloge
v Sektorju za pripravo in krmiljenje procesov:

1. vodenje priprave in krmiljenje procesov proizvodnje ter predelave litine
2. določanje tehnologije proizvodnje hidravlične litine

Pogoji:

VII. stopnja strokovne izobrazbe – dipl. inženir metalurgije
4 leta delovnih izkušenj
aktivno znanje enega svetovnega jezika.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:
Železarna Štore, Sektor za kadre in splošne zadeve, 63220 Štore.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po odločitvi komisije.

POD KOŠI

II. ZKL ženske: Prva postava Slatinčank-Pešič 20, Virant 27, Ciglar 24, Polutnik 19, Čujež 10 - si je skoraj enakovredno razdelila točke na lahkotni tekmi v Rogaški Slatini proti košarkaricam zagrebške Peščenice, ki so jo porazile s 100:89. Koroška je trenutno na prvem mestu sama, saj je njena neposredna tekunica v boju za prvo mesto, ekipa Rijeke, izgubila na gostovanju pri Iliriji. Tri kola pred koncem lige je že razbrati, da bo odločil dvoboj v zadnjem kolu na Rijeke med domačinkami in Rogaško, drugače bo le v primeru, če Rečanke ne doživijo še enega poraza. Ker obstaja ta možnost, se je Slatinčankam vredno potruditi v Mariboru, kjer gostujejo v soboto pri ekipi Marles Branika (5.).

SKL moški: Do 8. minute so košarkarji Libele dosegli 29 točk, gostje iz Domžal pa le 6. Tekma je bila praktično že odločena, čeprav gostov ni bilo podcenjevati. To so tudi dokazali, saj so razliko, ko je motivacija pri Libeli popolnoma upadla, znižali 2 minuti pred koncem na 8 točk. Celjani so vendarle prepričljivo zmagali s 118:105. Zelo razpoložen je bil Pipan 45 (6x3), kljub poškodbam se je po svojih močeh pošteno boril kapetan moštva Gole 26. Tudi Cencelj 16 in Urbanja 18, ki sta se ustalila v prvi peterki, sta odigrala zrelo kot že dolgo ne. In če dodamo, da Kahvedžić ni pustil »dihati« gostujočemu najvišjemu in najboljšemu igralcu, je slika o Libeli v soboto popolna. Kako pa bo v prihodnjem kolu, ko se bosta v Rogaški Slatini srečali ekipi domačih (6.) in Libele (1.)?

Miloš Sagadin ni več trener ekipe, kar se je predsestvo kluba skupaj z njim sporazumno odločilo prejšnjo nedeljo.

Do konca sezone bo njegovo delo opravljal do sedaj pomožni trener Peter Markovnovič. Ivan Markovnovič, predsednik kluba: Igralci niso imeli nobenega vpliva pri odločitvi o menjavi trenerja, je pa res, da so prihajali zadnje čase v pogoste konflikte z njim. Omenil bi naše pionirje, ki so se uvrstili v polfinalne boje republiškega prvenstva, na katerem so bili pred dvema leti 3. Poskusili bomo kandidirati za organizacijo polfinala, da bi se perspektivna selekcija Rogaške Slatine, Slovenskih Konjic in Sentjurja kar najbolje uvrstila.

Rogaška je v tem kolu po podaljških nesrečno izgubila v Kranju pri Triglavu 99:97. Sarajlija je dal 36 košev, Kidrič 25.

Lep podvig so z zmago doma nad Ilirijo 86:81 dosegli košarkarji Cometa in si tako že skorajda za gotovili obstanek. Najpreznejša sta bila Smid 32 in Rozman 26. Konjičani (9.) bodo v soboto gostovali pri Postojni (3.).

SKL ženske: Igralke Cometa so doma izgubile z ekipo Mengša 61:65. Uspešnejše so bile Celjanke, ki so porazile ekipo Laboda v Novem mestu 71:54. Najboljši pri Metki (9.), ki v soboto gosti ekipo Cerknice (10.), sta bili Juršetova 26 in Jurakova 18.

2. SKL moški play-off: V boju za vstop v 1. slovensko ligo so v derbiju 1. kola košarkarji Kovinarji zmagali v Laškem pri Zlatorogu s 86:66. Najzaslužnejša za zmago gostov sta bila Benčan 25 in Kramperšek 20.

Polzelani so gostovali v Mariboru pri ekipi Miklavža in jo premagali z 94:74. Mitja Turnšek pa je bil najpreznejši z 43 točkami (7x3).

Lepim zmagam košarkarjev iz celjskega območja pa se niso pridružili Sentjurčani, saj so, sicer po podaljških in tudi zaradi sodniške nenaklonjenosti, v Murski Soboti izgubili z ekipo Pomurja 100:98. Naslednje kolo: v Celju Kovinar: Sentjur, na Polzeli gostuje ekipa Pomurja in v Laškem ekipa Miklavža.

DEAN ŠUSTER

Člani Savinje zmagujejo

V različnih republiških ligah nadaljujejo s prvenstvom predstavniki kegljaških klubov Slovenije. V moški republiški ligi se nadalje presenčajo z dosežki in zmagami predstavniki SK Savinje Celje, ki so v 11. kolu dosegli že osmo zmago. Doma so premagali Radensko 5214:5060.

V ekipi, ki je trenutno na odličnem drugem mestu z enakim številom točk kot vodeča Tekstilna in tretje uvrščeni Gradis, so nastopili: Gmajner, Salobir, Urh, Brglez, Čagalj in odlični Nareks, ki je v celotnem dvoboju poleg neuničljivega gosta Mira Steržaja (932) podrl največ 937 kegljev.

V ženski republiški ligi so Celjanke dosegle enajsto zaporedno zmago in so še vedno edine nepremagane. Doma so ugnale Rudarja iz Trbovelj 2535:2435, najučinkovitejša pa je bila državna reprezentantka Pečovnikova, ki je podrla 444 kegljev. Z njo so se nastopile Petak, Gobec, Šesko, Razlag in Lesjak, ki je edina tokrat podrla manj kot 400 kegljev. Celjanke, ki vodijo na lestvici z osmi točkami prednosti pred SCT Ljubljana, bodo v naslednjem kolu tako kot moški gostovale v Mariboru, kjer se bodo pomerile s tretjeuvrščenim Konstruktorjem.

II. republiška liga moški vzhod: presenečenje so v Mariboru pripravili kegljači celjskega Ingrada, ko so premagali Branik 4965:5000, Hmežad pa je v Žalcu ugnal močnega Proleterca iz Zagorja 5120:5037. V II. republiški ženski ligi vzhod je Hmežad izgubil doma s Krškim 1859:2324, LK Savinja je doma premagala Korotan 2361:2284, Savinja II pa je izgubila v Slovenj Gradcu 2400:2301.

TV

V krosu najboljši Kladivar

V Kopru je bilo na mehki stezi in v burji republiško spomladansko prvenstvo v krosu, kjer so velik uspeh dosegli predstavniki AD Kladivar, ki so osvojili prvo mesto, medtem ko so bili Velenjčani četrti.

Rezultati pionirke 1000 m 6. Raner T. Velenje, ekipno 5. AK Velenje, pionirji 1500 m 3. Suhadolnik (TV), ekipno 6. T. Velenje, ml. mladinke 1500 m 1. Kvas Kladivar, 3. Mraz AK Velenje, skupino 1. Kladivar, 3. AK Velenje, ml. mladinci 4000 m 2. Vodeb Kladivar, ekipno 2. Kladivar, st. mladinke 2000 m 1. Mihovljanec, 2. Krnc obe Kladivar, ekipno 2. Kladivar, st. mladinci 6000 m 1. Noner Kladivar, 2. Suhadolnik AK Velenje, 3. Podgoršek Kladivar, ekipno 1. Kladivar, 2. AK Velenje, članice 3000 m 3. Kampuš Kladivar, ekipno 2. Kladivar, člani 12000 m 1. Rozman Koper, 2. Cmok AK Velenje (oba prej Kladivar), ekipno 1. AK Velenje.

TV

NA KRATKO

Novo strelišče v Metki

S pomočjo delovne organizacije so v Metki zgradili novo strelišče za zračno puško in tudi že izvedli prvo tekmovalje, kjer je nastopilo devetnajst strelkov. Zmagala je Barbara Jager 182, kar je nov občinski rekord pred Alenko Pavlin 176 (obe SD Celje), Zofijo Voler (Avto Celje) 175, Saško Lamut (SD F. Štekljč) 174, Blanko Botušič (Cinkarna) 170 itd.

Zaključek v občinskih ligah

Končana so tekmovalja v treh občinskih ligah, kjer so nastopili številni strelci različnih družin celjske občine. Rezultati 1. liga: zmagal je Kovinar II pred Ingradom I, Milčinom, Frankolovim, Celje II in Ingradom II, ki zapušta ligo in se seli v drugo. Najboljši posamezniki so bili Marko Kobale Ingrad, Darja Kačnik Celje in Mladen Petrovič Kovinar. 2. liga: Kovinar III, Zlatar, Metka, Cinkarna, Klima in Celje III, ki je izpadel iz lige v tretjo. Najboljši posamezniki Ivan Zupanec Zlatar, Vinko Petek Klima in Zlatko Črnič Kovinar. 3. liga: Tempo, Celje IV, F. Štekljč Škofja vas, Avto I, Avto II, Metka II in zadnja povsem neresna ekipa strelske družine Bratov Dobrotinšek iz Vojnika. Posamezniki Marjan Dobovčnik, Jože Štrajher in Saška Lamut.

Branko Malec znova prvi

Na strelišču v Štorah je bilo regijsko prvenstvo za zlato puščico, kjer je nastopilo 32 najboljših strelcev s predhodnih državnih in občinskih prvenstev žalske, laške in celjske občine. Po pričakovanju je zmagal prvi favorit Branko Malec iz Štor s 564 krogi, za njim pa so se uvrstili presenečenje Branko Žnidar iz Škofje vasi, Ivan Kočever Kovinar, Mladen Melanšek Žalec, Franc Hočever Štor, Jože Jeram Celje, Franc Kotnik Žalec, Barbara Jager in Ervin Seršen, oba Celje, Jože Česnik Žalec itd. Vseh deset je prav gotovo izpolnilo normo za nastop na republiškem prvenstvu za zlato puščico. TJ

Poraz Grofije v Mariboru

Hokejisti Grofije iz Celje so gostovali v Mariboru in izgubili prijateljsko hokejsko tekmo z Avtoprevozom 9:3, tretine 1:2, 5:1 in 3:0. Gole so dali Lukanc, Smerc in Ograjenšek. MARJAN SORŠAK

Tekmovanje za pokal v nogometu

Začelo se je tekmovalje v medobčinski nogometni zvezi Celje za pokal maršala Tita. V 1. kolu so se srečanja v vzhodnem delu končala z naslednjimi rezultati: Celulozar - Rudar Senovo 3:0, Smarje - Odred 0:3, Papirničar - Sodniki 5:2, medtem ko je bila Orlica prosta, v zahodni pa Opekari - Žalec 0:3, Vransko - JLA 2:5, Ingrad Kladivar - Usnjarija 6:2, Kovinar pa je bil prost. 2. kolo bo 21. marca. Spomladanski del prvenstva v MNZ Celje se bo začel 28. marca, kadeti bodo startali 4. in pionirji 11. aprila.

Zmaga Štormana

Na hitrooteznem turnirju SK Savinječan v Šempetru je nastopil 18 šahistov. Zmagal je Martin Štorman pred Stanetom Skokom in Štefanom Peternelom. JOŽE GROBELNIK

Smučarji na Gozdniku za pokal OGS

Smučarski organizacijski zanesenjaki v Obnovi so pripravili na Gozdniku 4. srečanje v veslalomu delovnih organizacij Gradis, Komunala, Remhot, samopravna stanovanjska skupnost in Obnova, kjer so v skupnem vrstnem redu zmagali predstavniki Komunale. Rezultati posamezniki: ženske nad 40 let Rojnik Gradis, Majcen in Skornšek SSS, ženske do 40 let Bornšek Komunala, Bošnjak in Čmer obe SSS, ženske ekipno SSS pred Komunalo in Gradisom, člani nad 50 let Jancigaj Obnova, ostali so odstopili, člani do 50 let Špan Obnova, Černelič in Krivec oba Komunala, ekipno Komunala pred SSS in Obnovo, člani do 40 Kobale in Počivalnik oba Gradis, Mežnarič Obnova, ekipno Gradis pred Komunalo in SSS, člani do 30 let Rožič Gradis, Majoranc Obnova in Divjak Komunala, ekipno Obnova pred Komunalo in Gradisom. MARTIN OJSTERSEK

Zmaga nogometašev Ingrad Kladivar

V eni zadnjih tekem v pripravljalnem obdobju za start v republiški ligi so nogometaši Ingrad Kladivarja premagali Usnjarija iz Šostanja 6:2. Strelci so bili Koren in S. Bevc po dva ter Romih in Zukič, za gosta pa sta bila uspešna Goršek in Pevnik. Srečanje je dobro sodil Krmanovič iz T. Velenja. Nogometaši Ingrad Kladivarja bodo začeli s plesom za točke v prvenstvu v nedeljo, 22. marca, ko se bodo pomerili s Kovinarjem v Mariboru. JK

Šegovec in Mahanjc

V Celju je bilo regijsko prvenstvo v šahu za pionirje in pionirke. Pri pionirjih je zmagal Matjaž Segovec osnovna šola Griže, sledijo pa Andrej Kampuš OŠ

Rokometaši Aera iz Celja so v nadaljevanju spomladanskega dela prvenstva v II. zvezni ligi prvi gostovali. Po dveh doma doseženih zmagah so odšli na neugodno igrišče Iskre v Doboj (druga na lestvici) optimistično razpoloženi, vrnili pa so se skonjenih glav, saj so srečanje izgubili s 23:18.

Bolj kot rezultat je zaskrbljujoča slaba igra, nekaj pa sta dodala tudi sodnika. Celjski rokometarji so po 14. kolih na osmem mestu, za tretjo ali pa predzadnjo ekipo pa zaostajajo po dve točki. To pomeni, da bo borba za obstanek huda, z nekaj sreče in dobrimi igrami, zlasti doma, pa je možna še tudi visoka uvrstitev. Za Aero so igrali: Kapitler, Razgor 5, Franc, Šesko 2, Privšek, Kleč 1, Lapajne 2, Markovič 2, Jeršič 2, Banfro 3 in Anžič. V 15. kolu igrajo rokometarji Aera doma (sobota, 21. marca) v hali Glovec z zadnjeuvrščenim Radničkim.

II. zvezna liga ženske: Velenjčanke so nesrečno izgubile izredno pomembno srečanje za obstanek v ligi z Dubovcem 21:20. Večino tekme so bile mlade Velenjčanke enakovredne gostiteljicam, vendar jim je ob koncu zmanjkalo mo-

kaj sreče in dobrimi igrami, zlasti doma, pa je možna še tudi visoka uvrstitev. Za Aero so igrali: Kapitler, Razgor 5, Franc, Šesko 2, Privšek, Kleč 1, Lapajne 2, Markovič 2, Jeršič 2, Banfro 3 in Anžič. V 15. kolu igrajo rokometarji Aera doma (sobota, 21. marca) v hali Glovec z zadnjeuvrščenim Radničkim.

II. zvezna liga ženske: Velenjčanke so nesrečno izgubile izredno pomembno srečanje za obstanek v ligi z Dubovcem 21:20. Večino tekme so bile mlade Velenjčanke enakovredne gostiteljicam, vendar jim je ob koncu zmanjkalo mo-

či za osvojeitev vsaj ene dragocene točke. Zdaj so na lestvici predzadnje, v prihodnjem kolu pa igrajo doma z drugouvrščenim Podravko in imajo znova malo možnosti za uspeh. Najboljša strelka v Karlovcu je bila Goličeva s 7 goli.

Republiška moška liga: v I. spomladanskem kolu je Šostan v Slovenj Gradcu premagal Fužinarja 17:25, najboljši strellec je bil Lesjak s šestimi goli, zaradi presenetljivega poraza Inlesa doma s Prulami pa so vodstvo prevzeli Šostanjčani. V soboto igra Šostanj v Rdeči dvorani v T. Velenju s Partizanom iz Slovenj Gradca.

Žalec, Janko Kampuš OŠ Smarje, Andrej Konjavšek OŠ Vojnik in Vilko Žibret OŠ V. Vlahovića Celje. Pri pionirkah je bila najboljša Mojca Mahajanc OŠ Smarje, za njo pa Simona Potisk tudi OŠ Smarje, Tina Veligošek OŠ Griže in Slavica Hrovat OŠ Smarje. Prva dva se bosta udeležila republiškega pionirskega prvenstva.

Začetek teniške sezone

Člana teniške sekcije pri HDK Cinkarna Celje Urška in Andrej Travnar sta se vrnila z zimске teniške šole, ki je bila tudi letos na Malem Lošnju. V okviru te šole so pripravili tudi odprto prvenstvo Jadrana, ki ga ocenjujejo kot zvezni turnir. Andrej Travnar, ki letos prvič sodeluje v kategoriji do 14 let, je zasedel trinajsto mesto, Urška Travnar pa se je v kategoriji do 16 let uvrstila na odlično četrto mesto. To je dober znak za kasnejše uspehe v letošnji teniški sezoni. Od 4. do 11. aprila pa bodo Boštjan Dobrček, Urška in Andrej Travnar ter Rok Veber sodelovali na zveznem in istočasno mednarodnem turnirju »Katoro cup 87« v Umagu. TV

Mladi v streljanju in atletiki

Na občinskem prvenstvu ŠSD žalske občine v streljanju je nastopilo 57 tekmovalcev, ekipno sta zmagali pri pionirjih osnovna šola Griže in pri pionirkah osnovna šola Petrovče, pos-

mežno pa Mitja Toplak iz Griže in Mateja Potočnik iz Petrovč.

Na zimskem atletskem prvenstvu je nastopilo kar 215 otrok žalske občine, ki so se pomerili v skoku v daljavo z mesta, skoku višino, metu medicinke in teku na 50 metrov. Najboljši pri pionirjih so bili predstavniki Griže, Žalca in Prebolda, medtem ko so vsa prva mesta pri pionirkah osvojile predstavnice osnovne šole Žalec.

TT

Viki Vanovšek v Budimpešti

Znani celjski kegljaški delavec, nekdanji odlični tekmovalce, zdaj pa organizator in mednarodni sodnik, je dobil veliko priznanje, da sodi v Budimpešti kot glavni sodnik dvoboj kegljavk in kegljačev Avstrije in Madžarske. Svojo nalogo je odlično izpeljal, zdaj pa čaka na novo podobno ali še boljše priložnost za uveljavitev svojega znanja.

J. KUZMA

Pravilni odgovor Vojko Musil

Za 86. šahovsko nagradno igro, ki jo pripravlja vse od začetka znani šahist Franci Pešec, smo dobili 60 odgovorov, med njimi pa je bilo kar 52 pravilnih - dr. Vojko Musil iz Maribora. Nagradni so dobili: Bojan Dečko, VP 7464/39, Varaždin, Milka Debeljak Trubarjeva 71, Celje in Miki Nosan, Bratov Vošnjakov 8, Celje. Skrivnostni gost v oddaji je bil novinar Miha Žibret, ki ga je 20 po nekaj minutah ugotovil Vili Štok, Gorica 34 d, Celje. Vsaj nagrajenci lahko v roku 30 dni dvignejo osebno nagrado delovne organizacije Alpos iz Sentjurja v njihovi maloprodajni trgovini v Sentjurju.

Šahovska nagradna igra

87

Kolektiv steklarne Boris Kidrič v Rogaški Slatini bo tudi letos priredil mednarodni šahovski brzoturnir. Na takšnem tekmovalju je v zadnjih dveh letih dvakrat zapored zmagal mednarodni mojster iz Sarajeva. Kdo izmed omenjenih?

Predrag Nikolić
Zvonko Meštrović
Stanko Košanski

Odgovore sprejemamo do 10. aprila, tudi tako kot vsako leto v tem mesecu pa nagrajuje steklarne Boris Kidrič iz Rogaške Slatine.

T.V.

Zmaga z grenkim priokusom

Izbor za evrovizijsko popevko, ki je bil 7. marca v Beogradu, je razburkal jugoslovansko zabavno glasbeno sceno s šušljanjem, da so Novi fosili zmagali s pomočjo podkupnine v višini 29 milijonov din. Menda se je novica s svetlobno hitrostjo širila po kuloarjih že pred uradnim nastopom, ko zmagovalne popevke »Ja sam za ples,« Rajka Dujmića, že nihče ni slišal.

Fosili so nad takšnimi govoricami ogorčeni in priokus zmage je zavoljo tega grenak, so povedali, ko smo jih v imenu poslušalcev Radia Celje in bralcev Novega tednika povprašali po vtisih z beograjske-

ga izbora. »To so grda natolcevanja,« so nam povedali. »Na izborih za evrovizijsko popevko smo se doslej že štirikrat poiskovali in ni nam uspelo. To pa še malo ni bil razlog za kakršnakoli podkupovanje. Rajko Dujmić je napisal popevko, ki bo šla v uho, upamo, tudi v Bruslju. Do 9. maja pa nas čaka še trdo delo. Ni nam vseeno, kako bomo predstavili Jugoslavijo na evrovizijskem izboru.«

Vsekakor bomo 9. maja držali pesti, ne glede na govore, ki zdaj Fosilom kalijo razpoloženje, ki ga v Beogradu na ponovnem nastopu niso skrivali. »V bistvu smo bili preseneče-

ni, čeprav smo pričakovali visoko uvrstitev. Medtem ko je naša Sanja z zadržanim dihom zrla v monitor s točkami, smo se ostali člani ansambla že preoblekli, zato smo tudi zamudili na oder na nastop po razglasitvi zmagovalca in morda tudi nismo najbolj zbrano zapeli in odigrali.«

Mimogrede. Deveti maj je Dan zmage. No, Fosili na brusselsko zmago ne računajo. »A naj ne zveni neskomna prognoza, da upamo na uvrstitev tja do desetega mesta. Tudi to bi bil lep uspeh! Ne pozabite pozdraviti bralcev Novega tednika!«

MATEJA PODJED

Za srebrnim Orfejem tudi posnetki

Nekako pred desetimi leti so Branko, Tone in Franc Mikša stopili skupaj in ustanovili Rogaški instrumentalni kvintet. V teh letih so zamenjali samo dva člana. Pred petimi leti se jim je pridružil Jani Pirš, pred dvema pa Ivan Murn. Ta zasedba pa je lani dosegla tudi največji uspeh, to je značko srebrni Orfej na Ptujskem festivalu narodnozabavne glasbe.

Ta uspeh jim je dal tudi

vzpodbudo, da so v studiu Radia Maribor posneli nekaj skladb in skladba Prijetni večeri je že tri tedne na prvem mestu narodnozabavne lestvice Radia Celje. Večino skladb za ta ansambel napiše Franc Segovc, tekste pa so prispevali Tone Gaberšek, Ivan Malovašič in Branko Mikša.

Zaenkrat poznajo Rogaški instrumentalni kvintet predvsem v Rogaški in okolici, kjer tudi največ nastopajo. Upajo,

pa da se jim bodo odprla vrata tudi drugje. Čeprav so predvsem narodnozabavni ansambel, pa na plesih in drugih zabavah igrajo tudi zabavno glasbo.

Tako kot večina ansamblorjev imajo tudi oni za svoj cilj, da bi posneli kaseto ali celo ploščo. Skladb imajo pripravljenih že dovolj, vendar zaenkrat še niso našli založnika. Do takrat pa bodo vadili in nastopali kot dosedaj.

SUPER MODEL formula

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. MOJA PRVA I POSLEDNJA LJUBAV – TEREZA (6)
2. I WANT TO WAKE UP WITH YOU – BORIS GARDINER (5)
3. VOZI ME VLAK V DALJAVE – VIDEOSEX (4)
4. FINAL COUNTDOWN – EUROPA (4)
5. OPEN YOUR HEART – MADONNA (3)
6. ČLAN MAFIJE – BIBLIJA ČORBA (3)
7. ALL AT ONCE – WHITNEY HOUSTON (2)
8. LAND OF CONFUSION – GENESIS (1)
9. WALK LIKE AN EGYPTIAN – THE BANGLES (8)
10. JA SAM TI JEDINI DRUG – JASNA ZLOKIČ (1)

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. PRIJETNI VEČERI – ROGAŠKI INSTRUMENT. KVINTET (8)
2. DVIGNIMO ZLATO KUPICO – KLINC (6)
3. LJUBEZEN JE KRIVA ZA VSE – ZAJC (5)
4. NAŠA PESEM NAJ ŽIVI – FANTJE Z VSEH VETROV (3)
5. MOJ OČA SO MI REKLI – BURNIK (4)
6. BAHAC – ŠTIRJE KOVAČI (2)
7. PRIJATELJI – TRIM (2)
8. VSAK NE MORE BITI MUZIKANT – STOPARJI (2)
9. SPOMIN NA LJUBEZEN – STARE (1)
10. CVETNI MAJ – KUMER (1)

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Branko Kos, Luče 82, Luče ob Savinji
Andreja Krušič, Zdraviliški trg 3, Rogaška Slatina

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada – velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo
v prodajalni MELODIJA v Celju.

Hmezd – AGRINA
TOZD MALOPRODAJA ŽALEC

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE

objavlja

NATEČAJ

za evidentiranje upravičencev do kadrovskih stanovanj za leto 1987

I.

Na razpisu lahko sodelujejo organizacije združenega dela:

- ki zaposlujejo ali bodo zaposlovali delavce, ki opravljajo naloge širšega družbenega interesa,
- ki združujejo sredstva za izgradnjo kadrovskih stanovanj,
- ki niso sposobne oblikovati dovolj sredstev v skladu skupne porabe za planirani obseg stanovanjske graditve,
- ki imajo zagotovljena sredstva za plačilo lastne udeležbe in
- ki jamčijo, da bodo delavcem zagotovile druga stanovanja najpozneje v osmih letih po njihovi vselitvi v kadrovska stanovanja.

II.

V skladu s srednjeročnim planom občine Celje za obdobje 1986–1990 se bodo prioritarno reševale stanovanjske potrebe kadrov tistih organizacij združenega dela, ki:

- opravljajo dejavnost na področju prioritarnih panog, ki se vključujejo v projekt prestrukturiranja celjskega gospodarstva in
 - ki opravljajo dejavnosti na prednostnih področjih dela.
- Med prioritarnostne panoge spadajo:
- kovinsko-predelovalna industrija,
 - elektronika,
 - predelovalna kemija,

- metalurgija in livarstvo,
 - grafika in obdelava papirja,
 - komunala in energetika,
 - pridobivanje in predelava hrane,
 - izobraževanje,
 - zdravstvo,
 - razvojno-raziskovalno delo.
- Po srednjeročnem planu 1986–1990 sta prioritarni področji:
- razvojno-raziskovalna dejavnost in
 - izvoz.

III.

V okviru pogojev, ki so določeni v II. točki tega natečaja, so upravičenci do kadrovskih stanovanj naslednji delavci:

- ki imajo deficitarni poklic, ki je vključen v listo deficitarnih poklicev, ki jo vsako leto sprejme DPS oziroma KO za kadrovska vprašanja pri OK SZDL,
- deficitarni strokovnjaki, usposobljeni za visoko specializirano ali odgovornejša dela in naloge ter funkcije in
- strokovnjaki, ki dosegajo vrhunske rezultate na kateremkoli področju dela, če so rezultati njihovega dela javno ovrednoteni in priznani v širšem slovenskem prostoru.

Poleg naštetih kriterijev morajo delavci izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo praviloma najmanj visoko strokovno izobrazbo,
- da praviloma niso starejši od 50 let in
- da so že dokazali delovno učinkovitost ali pa se ta objektivno lahko pričakuje.

tost ali pa se ta objektivno lahko pričakuje.

IV.

Izjemoma lahko sodelujejo na razpisu tudi organizacije združenega dela:

- ki niso v prioritarni panogi ali niso nosilke preobrazbenih jeder, pa jim deficitarnost kadrov na določenem področju poslovanja ogroža uspešnost gospodarjenja,
- ki zaposlujejo kadre z manj kot visoko strokovno izobrazbo, če so izjemno deficitarni in za katere v SRS ni visokega šolstva,
- ki zaposlujejo mlade strokovnjake, pri katerih še ni mogoče ugotavljati delovne učinkovitosti, vendar pa jo je objektivno mogoče pričakovati na podlagi uspešnosti njihovega študija ali pripravnosti in
- ki zaposlujejo kadre, ki opravljajo poslovske in druge odgovornejše naloge ter funkcije, pri čemer pa ni pomembna deficitarnost njihovega poklica, ampak v družbenopolitični skupnosti ugotovljena potreba po njihovem znanju in sposobnosti.

V.

Kadrovska stanovanja se dodeljujejo delavcem za določen čas, za dobo največ osmih let.

Do izteka roka iz prejšnjega odstavka morajo organizacije združenega dela zagotoviti drugo ustrezno stanovanje ali izročiti stanovanjski skupnosti nadomestno stanovanje.

Delavec je dolžan izprazniti kadrovska stanovanja in ga izročiti stanovanjski skupnosti, ko mu organizacija združenega dela zagotovi drugo ustrezno stanovanje.

VI.

Organizacija združenega dela, ki bo pridobila za svojega delavca kadrovska stanovanja, je dolžna prispevati lastno udeležbo, ki znaša 10% od kupoprodajne ali revalorizirane vrednosti stanovanja, ki se vplača v obliki posojila v korist sredstev za izgradnjo kadrovskih stanovanj za dobo,

za katero se delavcu dodeli kadrovska stanovanje, po 3% obrestni meri.

Delavec, kateremu se bo dodelilo kadrovska stanovanje je dolžan prispevati lastno udeležbo, katere višina je odvisna od vrednosti stanovanja in delavčevega socialnega in materialnega stanja, ki se vplača prav tako v obliki posojila v korist sredstev za izgradnjo kadrovskih stanovanj, za dobo, za katero mu je bilo dodeljeno kadrovska stanovanje, po 3% obrestni meri.

VII.

Organizacije združenega dela, ki bodo sodelovale na razpisu, morajo k obrazloženi vlogi priložiti:

- sklep pristojnega samoupravnega organa o sodelovanju na razpisu,
- opis del in nalog, ki jih opravlja, ali, ki jih bo opravljal delavec, za katerega sodelujejo na razpisu,
- dokazilo, da ne morejo oblikovati dovolj sredstev v skladu skupne porabe za planiran obseg stanovanjske graditve,
- izjavo organizacije združenega dela in delavca, da sprejemata pogoje, ki so določeni s Pravilnikom o osnovah in merilih za dodeljevanje stanovanj delavcem, ki opravljajo dela in naloge širšega družbenega interesa,
- zagotovilo o roku, v katerem bo delavcu dodeljeno drugo stanovanje,
- vlogo delavca,
- osebne podatke o delavcu, o številu njegovih družinskih članov, o skupnih prihodkih njegove družine ter o njegovih stanovanjskih razmerah in
- dokaze o morebitnih drugih dejstvih, ki so pomembna za sodelovanje na razpisu.

Nepopolnih vlog ne bo mogoče upoštevati.

VIII.

Prijave na razpis sprejema trideset dni od objave tega razpisa SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE, Gledališka 4.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE CELJE

bodeči NOVI TEDNIK

»Na špici«

Te dni bodo razgrnili osnutek zazidalnega načrta za območje »Na špici«. Tako so namreč načrtovalci uradno poimenovali območje med Savinjo, kanalom oziroma bivšo Loznico – južno od Ljubljanske ceste.

Morda so to območje tako slikovito poimenovali zato, ker so nekateri občani zažadi nameravane gradnje tudi šli na »špico«.

Zardevanje

Ozračje na celjskem območju je vse bolj onesnaženo. Škoda le, da namesto krivcev zardevajo drevesa!

Po novem bo več razlogov, da bodo lahko delavca odpustili z dela.

Bolje bi bilo, če bi bolj skrbeli, da bi za vse našli delo!

Dobrodošli, sosedje!

Letošnji celovski sejem vabi z geslom Dobrodošli, sosedje.

Lepo bi bilo, če bi dobrodošličarji izrazili tudi z malo boljšo mejnjo dinarja.

ZRCALO

Riša Bori Zupančič

Lepo je nedelati ob delu — huje, ko res ni dela!

Športna

Nekateri bi radi kar igrali vsak s svojo žogo...

Nekateri kar vsak s svojim trenerjem!

V senco

Celjani bodo kmalu množičneje živeli v »hladovini«.

Nova naselja bodo »Pod kosta-jji«, »Pod lipami«...

Sicer pa je ob vse slabšem ozračju poimenovanje posameznih območij po drevesih še edini način, da bo še ostalo kaj »zele-nila«.

Iz Beograda prišla je res čudna novica: nekaterim zdaj vseč že ni naša Zdravljica! Kar je leta že dolga bilo res mamljivo, naenkrat nekaterim je postalo sumljivo!

Kdaj nas bo srečala pamet

Neizrabljeni alternativni viri • Varčevanje z energijo in ne gradnja novih objektov

Kaj, ko pa gre nekaterim tudi brez takega srečanja kar lepo!

Razlika

Kjer je treba resno delati, imajo stalne težave s tem, kako dobiti prave vodstvene delavce.

Ponekod, ponekod – drugod pa je za položaje veliko zanimanje.

V Celju smo uspeli ukrotiti že prenekatero vodo.

Ni nam pa uspelo spremeniti toka Savinje!

Nekaj vmes

Pravijo, da imamo razvite države in države v razvoju.

Nekateri pravijo, da smo mi kot ne-uvrščeni še nekaj posebnega – država v zastoju!

Cene grejo vse bolj gor. Delavci tudi – vse bolj v luft.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

11

II. del

Pod svobodnim soncem

Spiridion je bil sedaj prepričan o čarovniški moči Epafruditovi.

V strahu pred njim, pa drzen v zaščiti tolike čarovniške moči trgovčeve, je privedel hitro oba po temnih hodnikih, po stopnicah in zvitihi pomolih, kakor v labirintu, do zadnjih vrat, do stanu ječarjevega.

Tu se je Spiridion ustavil.

»Gospod, ali očaraš ječarja?«

»Njega ne morem.«

»Izgubljeni!« je zavpil evnuh.

»Odpr!« je veleval Epafrudit.

»Izgubljeni!« je ječal evnuh in se križal, ko je od-
klepal.

»Prižgi plamenico!«

Numida je potegnil izpod plašča drobno lučko in užgal plamenico.

Spiridion je pokazal s prstom na ječarjeva vrata in trepetaje počenil za vlažen slop ob zidu.

»Počakam! Počakam! Pojdita sama!«

Numida udari na ječarjeva vrata.

Odpr!«

»Nikomur!«

»Veliki despot zemlje in morja ti veleval!«

Sivi ječarjev obraz se je zasvetil v vratih ob žaru plamenice. Epafrudit je razgrnil plašč, da je ječar ostrmel ob sijaju jasnega gospoda.

»Velik gospod si,« se je priklanjal ječar, »nisi pa despot! Ne morem!«

»Beri!«

Epafrudit je potegnil iz srebrne cevke Justinijanov podpis, nad katerim je ponaredil carsko dovoljenje, da sme do Oriona.

Ječar je slabo čital, a je vendar spoznal Justinijanov podpis. Poklonil se je do tal pergamentu in snel ključ.

»Da nisi v dvomih, še en dokaz! Poznaš prstan?«

»Od despotne?« se je začudil ječar in se vnovič priklonil prstanu.

Zarožljali so skrivljeni ključji, zaškripali zapahi, zakrutila vrata, prva, zaječala druga in tretja.

»Toda samo ti, gospod, o tem – pokazal je Numido – ni pisano na pergamentu!«

»Samo jaz,« je odgovoril Epafrudit in vzel plamenico Numidi, katerega je pomenljivo pogledal.

V Grku je vse razplamenelo od razburjenja. Njegov

razvajeni voh ni občutil groznega zraka, ki je pritisnil vanj iz ječe. Samo en korak še do zmage, ena minuta, kratka in odločilna. Začutil je v stari in šibki roki moč, da bi prijel nož in s silno močjo sunil vsakogar v prsi, ki bi mu sedaj branil do cilja.

Ko je zagledal Iztoka, je prebledel. Ustnice so se mu tresle, v očeh ga je zaskledlo kakor od solza. Zarožljala je veriga, ko je Iztok obrnil vanj pogled. Mrak je ležal na njegovih očeh kakor žalostna blaznost.

Epafrudit je stal sredi ječe, plamenica je trepetala v njegovi desnici, besedice ni mogel iztisniti iz grla.

Tedaj je zunaj nekaj votlo zabobnelo, kakor bi padlo truplo na tlak. Epafrudit se je osvestil v grozi, v ječo je planil Numida s krvavo tuniko.

Iztoku se je zdnilo, spoznal je Numido, spoznal Epafrudita.

Vkovani roki je sklenil in dvignil pa izpregovoril zamolklo, kakor iz groba: »Bogovi! O, otmite me! Na Krista, vajinega Boga, pomagajta!«

Ko je Numida v svitu luči ugledal svojega ljubljenega gospoda, kako je prikovan na jaslji, kako je shujšano in vdrtlo njegovo lice, je na glas zajokal, se zgrudil k njegovim nogam in poljubil okrvavljene členke, koder ga je rezala železna spona.

»Hitro, Numida!« je velel Epafrudit.

Dasi vaje svile in baržuna, mehkih preprog in dehtenih sob, je Grk pokleknil v nesnago poleg Iztoka. Numida je segel v nedrje in odmotal zavitek z jeklenim orodjem.

Zašumele in zaškrtale so pile. Razvajanemu trgovcu se je pocedil pot curkoma po maziljenem čelu. Toda ni odnehal. Šumelo in škripalo je z neučakljivo naglico po železnih obročkih krog členkov ob rokah, ob nogah. Počasi so se zarezavale škrbine, obročki so odnehavali, Numida jih je z orjaško silo razkrehnil, osvobodena je bila noga, desna, leva, za njo roki. Iztok jih je dvignil in iztegnil. Zapokalo je v zastalih in okorelih členkih. Pričela sta na vratu. Obroč je bil debel. Čas je bliskovito bežal.

»Pustita obroč!« izpregovoril Iztok.

Vsa sila, ki se pojavi v boju na živ, enje in smrt, se je zbudila v Iztoku. Zgrabil je za precej šibko verigo, s katero je bil prikovan na jaslji, otrple mišice na nogah so se zdramile in vzvalovile, hrbet se mu je sključil, žile na vratu nabrekli.

»Nikar! Prepiliva verigo!« vzklikne Epafrudit.

Tedaj je počilo, slav udek v verigi je odnehal in Iztok je odskočil na sredo ječe, držeč v tresočih se roki kos verige, ki se je držala obroča na vratu. Kolena so se mu pošibila in sesedel se je na mokro prst.

Zopet je segel Numida v nedrje ter mu ponudil iz steklenice arabske žganjice. Iztok je drhteč nastavljal k ustnicam in izpil. Dvignila se je v njem vsa moč in naglo je vstal brez opore.

»Bežimo!« veli Epafrudit in zgrabi plamenico, ki je bila vtaknjena v vlažno zemljo.

Odhitel je po trhljih stopnicah, Iztok za njim, držeč v roki verigo, da ni zvenčkala. Pred ječarjevimi vrati so vsi oprezno preskočili mlako krvi. Epafrudit se je ozrl samo mimogrede na ječarjevo truplo, ki je ležalo vznok z izbuljenimi očmi. V srcu mu je tičal Numidov nož. Grka je stresla groza in bežal je, da je gasnila plamenica.

Ko so pribežali do kraja, kjer je čepel Spiridion, je velel le-temu Epafrudit:

»Zapri!«

»Ne bom, ne utegnem! Bežimo!«

Skoraj po vseh štirih kakor plaha žival je tekel Spiridion in jih vodil po ovinkih in stopnicah. Epafruditu se je zdelo, da je pot daljša kakor prej, da so hodniki ožji, stopnice vse opolzle. Ozrl se je na evnuha in se za trenutek ustrašil.

»Zmotil si se! Pot je čudna, Spiridon!«

»Ne boj se, bolj skrita je, bolj varna!«

Tedaj je trgovec videl, da tlači Spiridonov hrbet težka vreča. Povprašal bi, pa ni utegnil.

Nenadoma so stali izven ozidja v gostem mirtovem grmičju.

Spiridon je zgrabil plamenico, ji udušil luč z roko in vrget v grm.

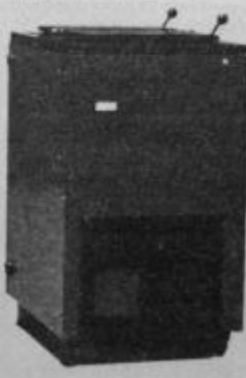
»Kje smo?« izpregovoril Epafrudit.

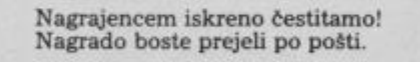
1947-1987

40 LET

KOVINSKA
INDUSTRIJA
VRANSKO p. o.

KIH

**Križanke
Informacije
Humor**

Revija za ljubitelje ugank,
šal in zanimivosti • izhaja
vsako drugo sredo od leta
1971 • izdaja ČGP Delo

LESNINA LJUBLJANA

proizvodno in trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki, pohištvo in gradbenim materialom, n. sol. o. Ljubljana, Parmova 53

komisija za delovna razmerja
TOZD NOTRANJA TRGOVINA PRODAJNA MREŽA LJUBLJANA
n. sub. o. Ljubljana, Parmova 53

objavlja prosta dela in naloge

za Trgovino v Celju, Čuprijska ulica

1. vodje prodajnega mesta

Pogoji:

- višja ali srednja strokovna izobrazba (VI. ali V. stopnja) komercialne, ekonomske, lesarske, poslovske smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah,
- usposobljenost za vodenje zahtevnejših evidenc,
- izpit iz varstva pri delu in požarne varnosti,
- 3-mesečno poskusno delo.

za Prodajni center v Celju, Levec pri Celju 18

2. vodje skladišča

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba (V. ali IV. stopnja), ekonomske, komercialne, poslovske, trgovske ali lesarske smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj,
- usposobljenost za vodenje zahtevnejših evidenc,
- izpit iz varstva pri delu,
- 3-mesečno poskusno delo.

3. samostojne prodajalce

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba (V. ali IV. stopnja) komercialne, lesne ali trgovske smeri, aranžerske ali oblikovalne smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj v stroki,
- usposobljenost za vodenje evidenc in poročil,
- 2-mesečno poskusno delo.

4. dveh samostojnih skladiščnikov

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba (V. ali IV. stopnja) komercialne, lesarske, ekonomske ali trgovske smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj v stroki,
- usposobljenost za vodenje skladiščnih evidenc,
- 2-mesečno poskusno delo.

5. dveh prodajalcev - pripravnikov

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba (V. ali IV. stopnja) komercialne, trgovske ali lesne smeri.

6. dveh viličaristov - manipulantov

Pogoji:

- strokovna izobrazba III. ali II. stopnje,
- 1 leto delovnih izkušenj,
- izpit za voznika viličarja,
- 2-mesečno poskusno delo.

7. blagajnik - referent potrošniških posojil

Pogoji:

- srednja strokovna izobrazba V. ali IV. stopnje,
- ekonomska, komercialna ali trgovska smer,
- znanje strojepisja,
- 2 leti delovnih izkušenj,
- poskusno delo 2 meseca.

8. mizar-servisant

Pogoji:

- strokovna izobrazba IV. - dopustna III. stopnja,
- lesar širokega profila, lesar,
- vozniki izpit B kategorije,
- 1 leto delovnih izkušenj,
- poskusno delo 2 meseca.

Za dela in naloge pod tč. 5 sklepamo delovno razmerje za določen čas za dobo 6 mesecev, na vsa ostala objavljena dela in naloge pa za nedoločen čas.

Kandidate vabimo, da pošljejo svoje ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi na naslov: LESNINA LJUBLJANA, Kadrovske splošni sektor, Ljubljana, Parmova 53.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30. dneh po sklepu pristojnega smoupravnega organa.

Poiščite v...
prodajnem centru hudinja

Ste že slišali za posodo, v kateri lahko pečemo in kuhamo brez vode in masla? V Prodajnem centru jo imajo, priporočajo pa tudi lične nerjaveče proste posode, uvožene keramične posode in še kaj.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

TEREZIJSKA
KAČ

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti, ji poklonili vence, cvetje, darovali za maše in druge dobrodelne namene.

Iskrena hvala dr. Meštroviču za vso skrb in obiske na domu v času njene bolezni, hvala tudi dr. Pekaroviču Jožici in dr. Meštroviču Ani. Hvala sodelavcem Steklarija Celje in Emo elektro delavnice.

Enako se zahvaljujemo g. župniku Marjanu Rozmanu in patru Gajšku za spremstvo in lepo opravljen cerkveni obred, hvala tebarskim pevcem.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame in stare mame

JUSTINE VEBER

iz Železnega

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom, ki so nam pomagali, darovali za maše ter poklonili vence in cvetje. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in nam izrekli sožalje. Zahvaljujemo se zdravnikom ZD Žalec in patronažni sestri, ki so ji lajšali bolečine. Zahvaljujemo se zastavonošem, ZB Žalec, GD Velika Pirešica, govedarjem Jožetu in Slavku za poslovilne besede, župniku za opravljen obred ter Gorenju, tozd Galvana.

Žalujejo:

VSI NJENI

Močno v bolezni si trpel,
a vedno si si želel,
da bi še živel.
Bil si vesel,
k sosedom v vas si rad šel,
a vse minilo je,
že leto dni črna zemlja krije te

V SPOMIN

OKORN
FRANCU

Škofja vas 49

Ne moremo se sprijazniti z usodo, da te od nikoder več ni, ostala je praznina in tišina, ostal je le nepozaben spomin. Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in mu prižigate svečke.

Žena in sinova

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta, starega očeta, brata, tasta in strica

ALOJZA
BRGLEZA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje, nam pa izrazili sožalje. Iskrena hvala župniku za opravljen obred, govor in izrečeno sožalje. Posebna hvala tudi govorniku tovarišu Vengustu za poslovilne besede ob odprtem grobu, godbi DO EMO Celje in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujejo:

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Ob tragični in težki izgubi dragega moža, očeta, brata in strica

STANISLAVA
FIRANTA

se zahvaljujem kolektivu Železarne Štore in sodelavcem TOZD Jeklarna II za sprejeta sožalja in pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala TOLU in učencem 6. a razreda Planina. Prav tako se zahvaljujem govedarjem in godbi na pihalu, župniku za opravljen obred in GD Kalobje ter vsem ostalim, ki so mi stali ob strani. Z vami je bila neizmerna bolečina blažja, čeprav je ostala neizbrisna.

Žalujejo:

žena Štefanija, hčerki Olga in Štefi, mati, bratje in ostalo sorodstvo

Kalobje, 9. marca 1987

Slovenske železarne
ŽIČNA, Ipavčeva 20, Celje

objavlja

LICITACIJO

naslednjih osnovnih sredstev:

	izključna cena
1. Tovorni avto TAM 5000 leto izdelave 1972	110.000 din
2. Stebrni vrtni stroj	10.000 din
3. Varilni transformator	5.000 din
4. Varilni agregat	5.000 din
5. Fotokopirni stroj APECO	10.000 din
6. Fakturirka SHARP	20.000 din
7. Küpersbusch peč	1.000 din
8. Peč na olje EMO 4 kom	1 kom 800 din
9. Termoakumulacijska peč 6 KW, pokvarjena	1.000 din

Licitacija bo dne 26. 3. 1987 ob 12. uri v Žični Celje, obrat Hudinja. Ogled sredstev bo na dan licitacije ob 11. uri. Interesenti pred pričetkom licitacije položijo varščino 10% od izključne cene. Davek v izključni ceni ni vključen in ga plača kupec. Izlicitirana sredstva se plačajo in odpeljejo takoj ali najkasneje v treh dneh.

Komisija za licitacijo

Mlinarja in njunih petdeset let

Petdeset let sta skupaj, v dobrem in v hudem. Hudo se lažje in hitreje pozabi, v spominih je več lepih trenutkov. Zlasti na dan zlate poroke, ki sta jo Terezija in Janez Božiček iz Virštanjja pred kratkim praznovala v širokem krogu svojih najbližjih in najdražjih.

Terezika je rasla v številni Valenčakovi družini, šest otrok je bilo pri hiši. Janez je bil doma v bližnjih Dobrežičah, oba pa sta morala kar kmalu od doma, v svet za služkom.

Leta 1937 sta se vzela in si na Terezijinem domu pričela spletati lastno gnezdece, svojo družino, v kateri je zraslo šestero otrok. Kar na začetku sta obnovila stari mlin, glavni vir za preživljanje šte-

vilne družine. Janez in Terezija sta kmalu zaslovela kot dobra mlinarja. Zlasti so ju cenili med vojno, ko sta ponoči mlela za partizane. Prestala sta veliko strahu, daj so Nemci mletje žita ves čas nadzorovali.

Leta so tekla, otroci so odrasli in odrasli. Vseh pet hčera je odšlo od doma, se omožilo. Doma je ostal sin, ki sta mu izročila posestvo. Hčere se rade vračajo domov, z njimi prihajajo tudi vnuki. Štirinajst jih je že danes. Tudi oba pravnuka rada obiščeta prababico in prade- da. Ko jih je veliko skupaj, sta Terezija in Janez najbolj srečna in takšnih trenutkov ni malo. Če otroke vzgajaš v ljubezni, se nikoli ne odtu- juje.

M. A.

Plete zimski čas

Z vrbovo šibo opletene steklenice

Na majhni kmetiji v Žilčah, kjer gospodari Pavel Ratej z ženo, breme pa prevzema že sinova družina, je vsaj v zimskih mesecih malce zatišja. Tedaj Pavel plete čas.

Plete ga z opletanjem različnih steklenic z vrbovimi šibami. Obrt, ki je nekdanj živahno cvetela, zdaj izumira in le tu in tam se še najde kdo, ki ve kako se taki reči streže.

»To je zamudno delo, a ga imam rad. Sam sem se ga bil naučil, čeprav se spominjam, da je bila nekdanj v Ptujju ple- tarska šola.« Najbolj zamudna je priprava vrbovih šib. Te je treba potem kuhati na pose- ben način, jih olupiti, posušiti in šele potem so pripravljene za pod spretne prste. Pavel oplete pozimi kakšnih 40 steklenic, ki mu jih prinesejo v delo od blizu in daleč. Zanimi- ve so nekatere steklenice predvsem po obliki in te Pavel najraje opleta. Ene so visoke, druge ovalne, tretje so spet drugačne. A kakorkoli: naj- manj pet ur časa se zamoti Pa- vel z opletanjem ene stekleni- ce, pa naj si bo to šefan ali kakšna bolj nenavadna stekle- nica. Vnuček Primož ga rado- vedno opazuje in sprašuje, de- dek mu ljubeznivo odgovarja in upa, da bo nekoč ta konjiček postal tudi vnukov. Zda si z gledanjem Primož zaenkrat plete čas, ko sta očka in mami- ca z doma, v službi ali v vino-

gradu, kjer se je začelo pomla- dansko delo.

Sicer pa se bo lahko Primož še marsikaj naučil od dedka; ki zna daleč naokrog najbolje re- zati vinske trse, zna tudi cepiti trse, pa zidariti in ... pripove- dovati pravljice.

MATEJA PODJED

Obadji piki

O Novi reviji govorijo tudi ljudje, ki vprašujejo po njenem imenu.

Kdo bi si mislil, da imamo kar naenkrat toliko »sovražni- kov« med inteligenco. So k te- mu pripomogle kadrovske šti- pendije?

Zaradi »neumnosti« posa- meznikov se sestajamo tudi po- noči. Zaradi slabega dela veli- ke večine pa samo med delov- nim časom.

Tisti, ki si želijo spremembe, bi pristali samo na take, ki bi bile po njihovi volji.

Če so mladi zares ogledalo staršev in časa, potem je res nekaj narobe s starši in časom.

Niso nam bili všeč ognjemeti pri proslavljanju Dneva mla- dosti, zato bomo raje v zrak spuščali balone.

Če bi nam rezali kruh »novi idejni ustvarjalci«, bi še drob- tnic zmanjkalo.

Odkrili smo že nekaj »sovraž- nikov«, žal pa med njimi še vedno ni tistih z izgubo in pozi- tivno ničlo.

OBAD

Savinjčan na morju

Pred sedmimi leti se je v hotelu Slovan na Vranskem izučil za gostinca Aleksan- der Hanžič iz Tabora, žilca do podvodnega ribolova in ribištva pa ga je vse bolj vlekla na morje.

Žilco je združil s svojim poklicem in danes je Alek- sander zelo cenjen kuhar tak- o v Piranu, kjer živi in je nekaj časa delal pri Treh vdovah, kot v Umagu, kjer je trenutno zaposlen v re- stavraciji M. Vsako ribo pripravlja vsaj na tri nači- ne, sedem glavnih na deset načinov, sardele pa na dvaj- set. Seveda pripravlja tudi školjke, rake, in ostale mor- ske jedi. Skrivnosti pri pri- pravi ribe kot pravi Alek- sander, ni. Zelo pomembno je, da ima človek občutek,

saj se pravilno pečena riba obrne le enkrat plavati pa mora seveda trikrat. Vse bolj pa se nagiba k zelo per- spektivni veji ribištva, k školjkarstvu.

Povezal se je s prof. Dani- jem Poklekom, ki je prišel na morje iz Laškega in prvi pri nas pričel s školjkar- stvom. Skupaj pripravljata »njivo« in ne bo dolgo, ko se bo posvetil samo tej veji »kmetijstva«. Podvodnemu ribolovu še vedno posveti ves preostali prosti čas in raki, kakršnega nam je po- kazal oni dan v Zalcu, kjer je priskočil na pomoč pri pri- pravi tedna morskih rib v hotelu Rubin, so zanj več- krat podvodna trofeja.

EDI MADNEC

MI GRADIMO PROGO - PROGA GRADI NAS

Dnevnik I. celjske delovne udarne brigade »Bratov Dobrotinškov« 26. marca - 29. maja 1947

Zapisa- la: DRAGICA PINTER

7. nadaljevanje

Ob 12. uri je konec dela. Tekne nam kosi- lo. Razveselili smo se kopanja. Vsa brigada se je okopala v topli vodi, ob reki Bosni, onstran mostu. Prvo so se kopala dekleta. Med tem časom je pa tovariš od sekcije održal v kulturno-prosvetni sobi sestanek kulturno-prosvetnega odbora. Zadalji smo si nove obveze, nove naloge, katere moramo izvršiti v roku 10 dni. Naloge so precejšnje, vendar jih hočemo in jih bomo izvršili.

Dekleta so se okopala, prišla je vrsta na fante. Dekleta so pisala parole. Po kopanju je sledila politična informacija in fiskultura. Ob 9. uri je spavanje.

22. april. Svetlo je že. Radovedno vzdigu- jemo glave, sprašujoč se, kako da še ni vsta- janja. Pogled nam ne uide skozi okno in vidimo, da dežuje. »Ne moremo na delo«, si mislimo in dremujemo dalje. Končno si pa tudi trobentač misli svoje: »Za to noč dovolj spanja« in zatrobi vstajanje. Obležemo se in zopet svira, to pot za dviganje zastave. Seve- da smo se mislili, da je zbor za odhod na umivanje, ter se obložili z brisačami in milom.

Razvitje zastave, podelitev prehodne za- stavičice najboljši četi je končano. Vzdrami nas zopet glas dežurnega »Mirno«. Tovariš komandant stopi v ospredje, v roki drži od- lok štaba MDB V. sekcije, s katerim se daje desetdnevna brigadna sekcija prehodna za-

stavica I. Celjski, to je naši brigadi, kot naj- boljši brigadi 5. sekcije. Veselje je odsevalo iz naših lic, oči so nam žarele v ponosu. Naš trud je bil pozabljen, naše delo stoterno po- plačano.

Tako Celjani, na 1. maj pridite k nam! Nismo Vam bili v sramoto ta mesec kako se bomo vnaprej trudili, da postanemo še bolj- ši na vseh področjih dela.

Cez dan se še urejuje logor, športno igriš- če in drugo. Održavajo se čitalni krožki, uče- nje cirilice, nadalje vojaška izobrazba.

Zvečer bo pa izredna brigadna konfe- renca.

Konferenca: potrebno je da si zadamo no- ve obveze - nove naloge. Obrdržati hočemo brigadno prehodno zastavo, postati udarna brigada. Obvezali smo se torej, da prevozi- mo v sedmih dneh in nabijemo 1980 kubi- kov zemlje. Istočasno je bilo povdarjeno, da smo dosedanje obveze izpolnili.

23. aprila. Pozno je. Vsa brigada spi. Se- dim v štabu in pišem ta dnevnik. Skoraj nič novega, vendar bi lahko pisala cele strani. Lepa mesečna noč, zvezde žarijo na nebu. Sem do štaba se sliši enakomerno dihanje mladincev. Uturjeni so bili. Prekoračili smo normo. Izpolnili današnje obvezo.

24. aprila. Sedaj gre pa zares. Naš Drago in še ostali tekmujejo med seboj. »Koliko samokolnic si izvozil tovariš fiskulturnik?« ga ogovarja Stane, kateri tekmuje z njim, seveda Drago takoj pove številko 30. Sedaj

pa pogledj, v kak tek se je pognal Stane, kajti on jih ima šele 26. Noče zaostajati. Samokol- nice drviijo po nasipu, nikogar ne vidiš zao- stajati. Tovarišica tekmuje s tovarišem in samokolnice so polne črt od štetja samo- kolnic.

Sonce pripeka, toda njegova vročina ne moti mladih graditeljev. Čeprav nam teče znoj od čela, hitijo samokolnice sem in tja. Napetost mladih mišic ne popusti niti za trenutek. Zastave čet plapolajo na nasipu in v useku. V naših srcih pa prepeva »graditi - ustvarjati«!

25. april. Ni še prišla ura četrte, ko je glas trombe naznanjal vstajanje. Brigadirji in brigadirke vstajajo z mrzlično naglico ve- doč, da je dan pred nami največji v našem življenju na progi.

Pričelo se je pospravljanje taborišča, kajti ta dan je bil naš praznik. »Danes se bo nam podelila desetdnevna prehodna zastava. Kakšna sreča! Kolika čast!« je šlo od ust dopust. Hoteli smo, da se pripravimo na to uro, na ta veliki trenutek. Pisale in lepile so se parole povsod, kjer je še bila praznina. Vsaka smet, vsa nesnaga je bila zanešena v reko Bosno. Postelje so lepo pogrnjene, kovčki v najlepšem redu. V kulturni sobi sva s 1. 7. Jožetom urejevala naš brigadni stencas. Čičesar nisva imela pripravljenega, niti barvic ni bilo. Vendar z voljo sva dose- gla, da je bilo delo in vsebina pohvaljena. Okrasili smo Staljinovo sliko, na strani pa napisali z zelenjem ime Stalin. Bilo je vse

izgotovljeno. Zakasneli mladinci in mladinc- ke nosijo prtljago v barake na svoja mesta. Preko mosta korakajo delegacije sekcije iz vseh brigad. Že stojim v zboru. Tišina vlada povsod, slišijo se le koraki delegacije. Mirni smo, kot malo kdaj, vendar se nam oči obra- čajo na zadnjega tovariša, kateri nosi zavito prehodno zastavico. Na mestu pred nami so.

»Na desno« in že korakamo pred okrašen oder. Korakali smo s pesmijo, vendar naša pesem ni bila močna, bili smo preveč ginje- ni, veseli. Za nami je prikorakala banijska brigada in delegacija.

Stali smo mirno, ter zapeli našo himno. Na odru so bili člani štaba sekcije in dioni- ce. Pomočnik šefa je otvoril slovesni miting. Podal je besedo tov. namestniku koman- danta štaba sekcije. V lepih besedah je pri- kazal mladini delo brigad na vsej sekciji, pohvalil to delo, te napore. Povdaril je, da vse brigade so dobre, vendar najboljša med vsemi je naša I. Celjska. V znak pohvale in priznanja se nam podeljuje prehodna zasta- vica. Za njim je prevzel besedo tov. koman- dant sekcije. Pozval je vse brigade - delega- cije brigad, da tekmujejo in se borijo za to zastavico, katere se bo podeljevala drugič na 1. maj - na praznik dela. Podal je zastavi- co tov. komandantu, kateri jo je izročil naj- boljšemu brigadirju Ogrizek Stefanu, na- mestniku komandirja IV. čete. Nismo peli- ne vzklikali, a z naših lic, z naših oči je odsevala radost, naše navdušenje. Naša srca so nemirno utripala, ustnice so nam drhte- le.